

Παν Σάτυρος

ΚΟΙΤΑΩ ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ...

και βλέπω έναν τρελό. Αλήθεια σου λέω, δεν υπάρχει άλλος τρόπος να το εξηγήσω. Οπότε ό,τι και να σου πω μην το πάρεις και πολύ στα σοβαρά. Ή αν θέλεις πάρε το, αλλά μη με κατηγορήσεις για τις συνέπειες. Εγώ απλώς θα κάνω ό,τι πιστεύω καλύτερο πρώτα για μένα και μετά για σένα...

Α. ΑΥΤΕΠΙΓΝΩΣΗ

Τι είναι η αυτεπίγνωση θα ρωτήσεις και καλά θα κάνεις. Είναι κάτι παραπάνω από το γνωστό «γνώθι σ' αυτόν» και είναι μια πολύ καλή και εύηχη λέξη που μάλλον την άκουσα πολύ παλιά και την θυμήθηκα πρόσφατα. Πώς την εννοώ εγώ; Επίγνωση του εαυτού με έμφαση στο επί. Μα θα μου πεις, όλοι γνωρίζουμε τον εαυτό μας.

Σύμφωνοι, όλοι γνωρίζουμε τον εαυτό μας. Γνωρίζουμε όμως τον εαυτό μας σε σχέση με τους άλλους ανθρώπους; Τον γνωρίζουμε σε σχέση με τη Φύση; Σε σχέση με το Σύμπαν; Σε σχέση με το Θεό, αν πιστεύεις ότι υπάρχει; Γνωρίζεις τον εαυτό σου όταν κοιμάσαι(ή γιατί κοιμάσαι); Όταν ονειρεύεσαι, πολύ περισσότερο; Θυμάσαι τον εαυτό σου σε ηλικία 1, 2, 3 χρονών; Πόσοι από μας μπορούν να πουν πως θυμούνται την παιδική τους ηλικία, έστω ένα μέρος της; Το ξέρεις πως μερικοί άνθρωποι θυμούνται τον εαυτό τους μέσα στη μήτρα; Μπορείς να οραματιστείς(όχι να φανταστείς)τον εαυτό σου σε 10 χρόνια από τώρα, αφήνοντας κατά μέρος τα τετριμμένα;

Ερωτήσεις, ερωτήσεις. Για μένα πολλές φορές είναι σημαντικότερες από τις απαντήσεις. Ήδη σε έβαλα να σκεφτείς και μου φτάνει.

Ας αρχίσουμε με την επίγνωση του εαυτού. Όλοι μας νομίζουμε ότι ξέρουμε ποιοι είμαστε και γιατί κάνουμε ό,τι κάνουμε. Όμως, μπορείς να πεις με σιγουριά ότι γνωρίζεις κάθε πτυχή της προσωπικότητάς σου; *Κάθε πτυχή;* Τότε γιατί αντιδράς με διαφορετικό τρόπο στις ίδιες καταστάσεις καθώς περνάει ο καιρός; Μάλλον γιατί ωριμάζεις. Ωραία, δηλαδή αλλάζεις. Άρα είσαι ένα δυναμικό σύστημα που αυτοβελτιώνεται(ή, τουλάχιστον έτσι νομίζει)μόλις βρει κάτι λάθος μέσα του. Άρα δεν είσαι ο ίδιος άνθρωπος που ήσουν πριν από 2-3 χρόνια, ή στην εφηβεία σου, σίγουρα όχι αυτός που ήσουν στην παιδική σου ηλικία. Μια διαφορά που εντοπίζω στον εαυτό μου είναι ότι τώρα προσπαθώ να αναρωτιέμαι γιατί αντιδρώ όπως αντιδρώ, προσπαθώ να εξερευνήσω τα κίνητρα μου, να φτάσω στο μεδούλι της ύπαρξής μου. Είναι ένα trip κι αυτό...

Αν θες να μιλήσουμε για κίνητρα, θα σε παραπέμψω στον John Milton ή Σατανά στο «Δικηγόρο του Διαβόλου»: «Η Ματαιοδοξία Είναι Το Αγαπημένο Μου Αμάρτημα». Τελικά, ίσως εκεί να καταλήγουν όλα. Ίσως να είμαστε απλά ματαιόδοξα κτήνη. Ίσως απλά να θέλουμε να κερδίσουμε την αθανασία, με τι τίμημα όμως; Και αθανασία σε ποιο πεδίο;

Έχεις τιθασέψει τους εσώτερους δαίμονες; Ή σε βασανίζουν μόλις βρουν ευκαιρία; Μη μου πεις πως δεν πιστεύεις σε δαίμονες, δεν εννοώ τραγονυχτεριδόμορφες οντότητες που κάθονται στον αριστερό σου ώμο, αν και αυτές μπορεί να υπάρχουν σε κάποιο πεδίο... Ίσως και να εννοώ συνήθειες ή καταστάσεις που βρίσκεσαι συνήθως. Ίσως άλλους

ανθρώπους ή τύπους ανθρώπων. Ισως εννοώ συναισθήματα ή, για να το θέσουμε επιστημονικά, χημικές ενώσεις στον εγκέφαλό σου. Μήπως είσαι πολύ ή λίγο προσκολλημένος στην κοινή πραγματικότητα ή, πάλι επιστημονικά, ηλεκτρικές εκκενώσεις πάλι στον εγκέφαλό σου; Και εγώ θα είμαι ο τελευταίος που θα πω τι είναι πολύ ή λίγο σε αυτόν τον τομέα. Μήπως αλλιώς τα περίμενες και αλλιώς ήρθαν στη ζωή σου και αισθάνεσαι πικραμένος; Μήπως έχεις μετανιώσει για πολλά πράγματα που έκανες και ακόμη περισσότερο για άλλα, αναρίθμητα, που δεν έκανες; Ναι, αλλά, αν δεν τα είχες κάνει ή τα είχες κάνει αντίστοιχα, δεν θα ήσουν αυτός που είσαι τώρα, καθώς μιλάμε.

Να σου πω και κάτι που δεν είμαι και τόσο σίγουρος ότι ισχύει: τέτοιους δαίμονες δεν μπορείς να τους εξαφανίσεις ολοκληρωτικά, όσες «τελετές» και να κάνεις ή να σου κάνουν. Ισως να μπορείς να τους βγάλεις στο φως και να τους πεις «Ξέρω ότι υπάρχετε». Ποιος ξέρει, ίσως είναι αλήθεια ότι από τέτοιους «δαίμονες» παράγεται τέχνη.

Ξέρεις ότι γνωρίζουμε περισσότερα για το Σύμπαν από ότι για τον ανθρώπινο εγκέφαλο; Τρεις είναι οι βασικοί νευροδιαβιβαστές, δηλαδή οι χημικές ενώσεις που μεταφέρουν τις πληροφορίες στο θαυμαστότερο όργανό μας: σεροτονίνη, ντοπαμίνη και γλουταμινικό οξύ. Πολύ χοντρικά, λειτουργούν ως εξής:

Η σεροτονίνη είναι υπεύθυνη για το αίσθημα της ευφορίας. Έλλειψή της οδηγεί σε παθολογικές καταστάσεις, όπως η κατάθλιψη. Αντίθετα, όταν είμαστε ερωτευμένοι εκκρίνεται σε μεγαλύτερες ποσότητες. Το ίδιο συμβαίνει και όταν κάνουμε χρήση ευφορικών ουσιών, όπως το αλκοόλ.

Η ντοπαμίνη είναι υπεύθυνη για την αντίληψη της πραγματικότητας. Όταν ο μεταβολισμός της είναι εκτός φυσιολογικών ορίων έχουμε παθολογικές καταστάσεις, όπως ψυχικές ασθένειες.

Το γλουταμινικό οξύ είναι υπεύθυνο για τη συναισθηματική μας κατάσταση και για το άγχος.

Απομυθοποίηση; Ισως. Αλλά, αν το σκεφτείς καλύτερα, όλα χημικές ενώσεις δεν είναι; Από την άλλη, όλοι γνωρίζουν ότι η σκέψη είναι ηλεκτρισμός που μεταφέρεται από το ένα τμήμα του εγκεφάλου στο άλλο. Σύμφωνοι, αλλά αυτός ο ηλεκτρισμός δεν παράγει ηλεκτρομαγνητικά κύματα που επεκτείνονται στο χώρο; Πόσο στο χώρο είπες; Λίγο, γιατί η ισχύς τους είναι απειροελάχιστη. Ισως και πολύ, ποιος ξέρει.

Ίσως η δύναμη της σκέψης(σε τελική ανάλυση του ίδιου του μυαλού)να είναι πολύ μεγαλύτερη από ότι μας διδάσκουν οι ορθοδοξίες της επιστήμης. Δεν είναι ανάγκη να πιστεύεις σε θαύματα, αλλά ότι «φωτισμένοι» άνθρωποι σε όλη τη διάρκεια της ανθρώπινης Ιστορίας κατάφεραν να χρησιμοποιήσουν ένα κλικ παραπάνω του μυαλού τους. Όπως το παρασυμπαθητικό νευρικό σύστημα ή τα ανενεργά νηματίδια των ματιών τους. Το πώς ανέπνεαν ή τι έβλεπαν μόνο εκείνοι ήξεραν(και

ξέρουν). Μπορεί και να έγιναν μοναχοί, άγιοι, ακόμη και ιδρυτές θρησκειών. Ο Ιησούς για παράδειγμα: το μεγαλύτερο μέρος της ζωής Του δεν ξέρουμε πού και πώς το πέρασε. Τι θέλω να πω με αυτήν την πληροφορία; Τίποτε περισσότερο και τίποτε λιγότερο από ό,τι λέει από μόνη της.

Το αν γνωρίζουμε τον εαυτό μας σε σχέση με τους άλλους ανθρώπους είναι ένα μεγάλο ερώτημα. Ακόμη και την φωνή μας την ακούνε διαφορετικά οι άλλοι άνθρωποι από ό,τι εμείς οι ίδιοι. Φυσικά όλοι νομίζουμε ότι είμαστε αρεστοί, τουλάχιστον στους κοντινούς μας. Όμως, γνωρίζουμε τι πραγματικά σκέφτονται για μας; Ποια είναι η πρώτη εντύπωση που δίνουμε σε κάποιον που γνωρίζουμε για πρώτη φορά; Και σε τελική ανάλυση μας απασχολεί ή, ακόμη καλύτερα, θα έπρεπε να μας απασχολεί; Ή, θα έπρεπε να μας απασχολεί τόσο πολύ; Όλοι έχουμε τον πυρήνα της ύπαρξής μας που δεν τον αλλάζουμε για κανένα. Άλλα ταυτόχρονα θέλουμε να είμαστε αγαπητοί, καθότι είμαστε κοινωνικά ζώα.

Οι πρόγονοί μας έπρεπε να κυνηγάνε σε ομάδες για να μπορέσουν να πιάνουν μεγάλα θηράματα. Αυτό εξηγεί γιατί οι άντρες παθιάζονται με τα ομαδικά σπορ και ανήκουν περισσότερο σε κοινωνικές ομάδες. Εξηγεί ακόμη γιατί οι φιλίες μεταξύ αντρών είναι δυνατότερες από αυτές των γυναικών. Οι γυναίκες, καλώς ή κακώς, βρίσκονται σε συνεχή ανταγωνισμό μεταξύ τους γιατί οι δικές τους γονιδιακές μνήμες είναι διαφορετικές. Οι άντρες πρόγονοι μας ήταν λίγοι, γιατί σκοτώνονταν στο κυνήγι ή στους αναρίθμητους πολέμους και αναπόφευκτα οι γυναίκες ανταγωνίζονταν για το ποια θα έχει κοντά της τον ποιο υγιή και εύρωστο σύντροφο. Η μονογαμία είναι μια πρακτική που επιβλήθηκε από την οργάνωση σε κοινωνικές ομάδες ικανές να παράγουν πολιτισμό.

Δεν είμαστε τίποτε περισσότερο από τους φορείς των γονιδίων μας. Αμφιβάλλεις ότι το μεγαλύτερο μέρος των πράξεών σου αποσκοπεί στην διαιώνιση του είδους και την παραγωγή ομορφότερων, εξυπνότερων απογόνων; Τότε γιατί η μεγαλύτερη απόλαυση στη ζωή σου είναι το σεξ; Αν θεωρείς οτιδήποτε άλλο πιο απολαυστικό, τότε μάλλον κάτι πάει στραβά. Κάνοντας συχνά σεξ αυξάνεις την πιθανότητα σύλληψης. Είναι επίσης γνωστό ότι η λίμπιντο των γυναικών είναι αυξημένη την περίοδο της ωορρηξίας, για τον ίδιο λόγο. Οι οποίες, ακριβώς γιατί έχουν ένα ωάριο(έναν φορέα των μοναδικών τους γονιδίων δηλαδή)το μήνα, είναι πιο εκλεκτικές στις σεξουαλικές τους συνήθειες. Επίσης, αν βρουν αυτόν που υποσυνείδητα πιστεύουν ότι θα τους χαρίσει καλούς απογόνους, είναι πιο πιστές από τον άντρα. Ο οποίος άντρας, επειδή έχει εκατομμύρια φορείς των γονιδίων του, μπορεί με αυτούς να γονιμοποιήσει πολλές γυναίκες. Ίσως αυτό να εξηγεί γιατί ο άντρας έχει σαφέστατα μεγαλύτερη ροπή προς την πολυγαμία, από ό,τι η γυναίκα. Δεν δικαιολογώ τίποτε απολύτως.

Το να τελειώνει ο άντρας μέσα στη γυναίκα είναι σαφέστατα ό,τι πιο απολαυστικό για αυτόν. Για ποιον άλλο λόγο παρά για να διαιωνιστεί το είδος; Γιατί οι γυναίκες έλκονται από τα γρήγορα αμάξια; Υποσυνείδητα δεν ταυτίζουν τον οδηγό με το γρηγορότερο, πιο εύρωστο σπερματοζωάριο; Όχι, δεν απομυθοποιώ τίποτε. Γιατί οι άνθρωποι με κάποιο πρόβλημα υγείας δεν είναι τόσο σεξουαλικά επιθυμητοί; Γιατί οι απόγονοί τους μπορεί να κληρονομήσουν αυτό το πρόβλημα. Θα μπορούσα να συνεχίσω έτσι για πολύ ακόμη, αλλά νομίζω πως σου έδωσα να καταλάβεις τι εννοώ.

Το ζήτημα είναι αν αλλοιώνουμε πολύ την προσωπικότητά μας όταν κοινωνικοποιούμαστε για να γίνουμε αρεστοί ή για να υπερισχύσουμε ή απλώς για να επιβιώσουμε. Γιατί, κακά τα ψέματα, άλλοι άνθρωποι είμαστε όταν είμαστε μόνοι μας, ή όχι; Ίσως κι αυτός να είναι και ένας λόγος που σε κανέναν δεν αρέσει η μοναξιά.

Εκτός ίσως από τους μοναχούς, τους άγιους ή τους ιδρυτές θρησκειών. Άλλα κι αυτοί δεν είναι τρελοί, κατά μια έννοια; Δεν βλέπουν τον κόσμο με πολύ διαφορετικό μάτι από ό,τι εμείς; Ίσως γιατί κατέχουν μεγαλύτερο κομμάτι της αλήθειας. Ίσως γιατί κατέχουν μια διαφορετική αλήθεια. Να σου πω την αλήθεια, δεν ξέρω. Ποτέ δεν θέλησα να γίνω ούτε μοναχός, ούτε άγιος, ούτε, πολύ περισσότερο, ιδρυτής καμίας απολύτως θρησκείας. Δε μου αρέσει να λέω στους άλλους τι να κάνουν, για αυτό και σε βασανίζω με ερωτήσεις και δε σου δίνω τις προσωπικές μου απαντήσεις.

Εγώ νομίζω ότι ξέρω τον εαυτό μου σε σχέση με την Φύση. Το ίδιο και εσύ. Είμαστε στην κορυφή της τροφικής αλυσίδας ή, τουλάχιστον, έτσι νομίζουμε. Ξέρεις όμως πως κάποιοι πιστεύουν πως αυτοί είναι στην κορυφή της τροφικής αλυσίδας και δεν θεωρούν τους εαυτούς τους ανθρώπους; Ποιοι είναι; Seek And You Shall Find ή Αναζήτησε Και Θα Βρεις. Αν κι αυτό είναι ένα τεράστιο ταξίδι, έχει τις ανταμοιβές του. Όπως και τις ασχήμιες του.

Το ότι μπορεί να είμαστε στην κορυφή της τροφικής αλυσίδας μας δίνει κυριαρχικά δικαιώματα πάνω στην υπόλοιπη τροφική αλυσίδα, ευλογημένα μάλιστα από την χριστιανική θρησκεία, τουλάχιστον έτσι όπως αυτή εξελίχθηκε. Γιατί δε νομίζω πως ο Ιησούς θα ήθελε να δολοφονηθεί ο πρόεδρος της Βενεζουέλας, όπως πρότεινε ένας αυτοαποκαλούμενος επίγειος εκπρόσωπός Του. Μπορούμε να απομυζήσουμε όλα τα πλάσματα αυτού του πλανήτη(και, ποιος ξέρει, αύριο μεθαύριο και άλλων πλανητών), να κάνουμε τα μηρυκαστικά σαρκοβόρα, να κλωνοποιήσουμε, να τροποποιήσουμε γενετικά, να φτιάξουμε υβρίδια. Να διαπράξουμε ύβρι με λίγα λόγια. Όταν όμως ο Θεός(ή οι Θεοί, αν πιστεύεις ότι υπάρχουν περισσότεροι από Ένας)ζητήσουν την τιμωρία σου για τις ύβρεις σου, τι θα κάνεις θνητέ;

Μήπως το ότι μπορεί να είσαι στην κορυφή της τροφικής αλυσίδας θα έπρεπε να συνεπάγεται και την ανάλογη σωφροσύνη και σοφία; Θα σου εξηγήσω με ένα παράδειγμα. Όταν ένας ιθαγενής της Αμερικής συναντούσε έναν κροταλία δεν προσπαθούσε να τον σκοτώσει, απλώς τον απέφευγε. Όταν ήρθε ο λευκός στην Αμερική, μόλις έβλεπε έναν κροταλία προσπαθούσε να τον σκοτώσει, κι ας μην ήταν απειλή για αυτόν. Οι ιθαγενείς, πάλι, σκότωναν μόνο όσους βίσονες χρειαζόταν για να επιβιώσουν, δεν τους έκαναν είδος υπό εξαφάνιση.

Σε σχέση με το Σύμπαν είσαι ένας πλανήτης σε ένα μικρό ηλιακό σύστημα με τη μοναδική ιδιαιτερότητα ότι είσαι κατοικούμενος και τεχνολογικά εξελιγμένος. Μήπως όμως είσαι ο χειρότερος πλανήτης του χειρότερου ηλιακού συστήματος του χειρότερου γαλαξία του χειρότερου σμήνους γαλαξιών του χειρότερου σύμπαντος(αν υποθέσουμε ότι υπάρχουν κι άλλα σύμπαντα); Μήπως είσαι εδώ για να τιμωρηθείς; Γιατί να τιμωρηθείς; Δεν ξέρω, δεν πάω να αρχίσω θρησκεία με αυτό το τερατούργημα.

Μήπως για μερικούς οι τρεις μέρες φάνηκαν σαν τριάντα τρία χρόνια; Και κάνω αυτή τη δήλωση με τη μέγιστη δυνατή ανευθυνότητα. Αν και με αυτήν την ανεύθυνη δήλωση εξηγούνται πολλά από όσα συμβαίνουν καθημερινά. Συνδυάζονται επίσης με «μαγικό» τρόπο η ιδέα της μετενσάρκωσης με την μεταθανάτια τιμωρία όλων των θρησκειών. Αν ζεις με «κακό» τρόπο θα τιμωρηθείς ξαναζώντας εδώ, ενώ αν ζήσεις με «καλό» τρόπο, όταν πεθάνεις θα συνεχίσεις να υπάρχεις κάπου καλύτερα. Κάτω από αυτό το πρίσμα μπορούν να ειδωθούν σχεδόν όλες οι θρησκείες του πλανήτη. Α, ναι, κι αυτοί που πιστεύουν πως είναι η πραγματική κορυφή της τροφικής αλυσίδας πρεσβεύονταν πως είναι κι αυτοί που δημιούργησαν όλες τις θρησκείες του πλανήτη για να ελέγχουν την Ανθρωπότητα και να απομυζούν τη ζωτική της ενέργεια.

Βέβαια, είναι κι αυτό ένας τρόπος για να καταργούν την έννοια του Θεού. Δεν θα είμαι εγώ αυτός που θα σου πει για Αυτόν. Ο καθένας μας έχει τα βιώματά του πάνω στο ζήτημα. Αυτό που μπορώ να σου πω είναι ότι δεν χρειάζεται να πάμε μακριά για να Τον βρούμε. Το ζήτημα είναι ότι αν έστω σε κάποιο πεδίο της ύπαρξής σου ξέρεις(και όχι κατ' ανάγκη πιστεύεις)ότι υπάρχει, τότε η κοσμοθεώρησή σου αλλάζει τελείως. Αν δεν κάνεις στους άλλους αυτά που δεν θέλεις να σου κάνουν, μπορείς σίγουρα να εξελιχθείς με διαφορετικό τρόπο και, ίσως να νιώσεις την παρουσία Του στα απλά πράγματα της ζωής.

Όχι, όχι, δεν είμαι θρησκόληπτος, ούτε καν θρήσκος, με τη στενή έννοια του όρου. Απλώς κάποια πράγματα είναι και κάποια όχι.

Η συνείδηση, ας πούμε. Πόση από αυτήν κατέχεις όταν κοιμάσαι; Δεν θα ήταν υπέροχο να είχες συνείδηση όταν ονειρεύεσαι ότι ονειρεύεσαι; Και να κάνεις ό,τι θέλεις στα όνειρά σου; Ένας τρόπος για να το πετύχεις, είναι να έχεις στο πίσω μέρος του μιαλού σου όταν είσαι

ξύπνιος, ότι όταν ονειρεύομαι θα αναρωτηθώ αν είμαι ξύπνιος ή ονειρεύομαι, και θα «ξυπνήσω» μέσα στο όνειρο. Δεν είναι και ό,τι πιο εύκολο, ιδίως τις πρώτες φορές μπορεί να ξυπνήσεις κανονικά. Άλλα μπορεί σιγά σιγά να αποκτήσεις μια δεύτερη, ονειρική ζωή. Εγώ, για παράδειγμα, τις προάλλες κατάφερα να ξυπνήσω μέσα στο όνειρο, φύτρωσα φτερά στην πλάτη μου και άρχισα να πετάω. Μπορείς να κάνεις «επισκέψεις» με αυτόν τον τρόπο, σε διάφορα «πεδία». Άλλο trip κι αυτό, σίγουρα όχι και ό,τι πιο ακίνδυνο...

Όλοι φανταζόμαστε τον εαυτό μας σε 5, 10 χρόνια από τώρα: θα έχω γυναίκα, παιδιά, θα έχω τη δική μου δουλειά, θα είμαι υψηλόβαθμο στέλεχος, θα οδηγάω Ferrari και άλλα πολλά. Πόσοι όμως από μας οραματίζονται τις αλλαγές στην προσωπικότητά τους; Ότι θα είναι καλύτεροι άνθρωποι, δεν θα απατούν το σύντροφό τους(αφού σίγουρα δεν θέλουν να τους απατά κι αυτός), θα βοηθούν αυτούς που έχουν ανάγκη και πάει λέγοντας. Πόσοι από μας θέλουν πραγματικά;

Ξέρεις, υπάρχει ο παγκόσμιος Νόμος Της Ανταπόδοσης, που τον έχουν περιγράψει φωτισμένοι άνθρωποι σε όλη τη διάρκεια της ανθρώπινης Ιστορίας. Αν κάνεις «κακό»(κι ο καθένας έχει την προσωπική του ηθική, αν και υπάρχει και η παγκόσμια), έστω υποσυνείδητα, θα γυρίσει πίσω κάποια στιγμή. Αν κάνεις «καλό» χωρίς να περιμένεις αντάλλαγμα, αυτό θα έρθει από μόνο του. Σε καμία περίπτωση αυτά δεν σημαίνουν ότι κακά πράγματα συμβαίνουν μόνο σε κακούς ανθρώπους, αλλιώς θα ήμασταν όλοι καλοί από φύση ή ανάγκη. Άλλα, ο Νόμος ισχύει. Δυο από τις πιο γνωστές διατυπώσεις του είναι το «μάχαιρα έδωσες, μάχαιρα θα λάβεις» του Ιησού και το ντάρμα/κάρμα των βουδιστών.

Ξέρεις, υπάρχουν οι διάφοροι Θεοί που περιγράφουν οι διάφορες θρησκείες με διαφορετικά ονόματα και διαφορετικά χαρακτηριστικά. Όμως, δεν είναι πιο λογικό να υπάρχει ένας Θεός, που απλώς οι διάφορες θρησκείες να προσπαθούν να περιγράψουν;

Β. ΑΥΤΕΞΕΛΙΞΗ

Ας μιλήσουμε για την παρατήρηση. Το να βλέπει κανείς είναι πολύ σημαντικό. Πόσοι από μας όμως παρατηρούμε; Εννοώ με μια ματιά να παίρνουμε πολύ περισσότερες πληροφορίες για τον κόσμο γύρω μας από ό,τι αν απλώς περιφέραμε το βλέμμα μας. Αυτό που σίγουρα χρειάζεται είναι να έχουμε εστιασμένη την προσοχή μας στα ερεθίσματα που δεχόμαστε καθημερινά. Όχι μόνο από μια αίσθηση, αλλά από όλες.

Για παράδειγμα, αν υπάρχει μια ανεπαίσθητη μεταβολή σε μια κατάσταση που βιώνουμε καθημερινά και την αντιληφθούμε, μπορούμε να αντιδράσουμε έγκαιρα και ανάλογα. Είναι ένα πολύ σημαντικό πλεονέκτημα. Μπορείς να το καταλάβεις, γιατί το κάνεις, ως ένα σημείο. Μπαίνεις σε ένα μπαρ και αμέσως αντιλαμβάνεσαι αν κάποιος εκπρόσωπος του αντίθετου φύλου έλκεται από σένα, από το βλέμμα του και μόνο. Η ίδια εστιασμένη προσοχή σου, αν την καλλιεργήσεις σε καθημερινή βάση(δεν είναι και τίποτε δύσκολο)μπορεί να σε βοηθήσει σε όλους τους τομείς της ζωής σου.

Όλες οι αισθήσεις σου πρέπει να είναι σε συνεχή «συναγερμό», όπως ήταν όταν ήσουν παιδί και δεν το θυμάσαι. Μεγαλώνοντας χάνουμε το ενδιαφέρον για τον κόσμο γύρω μας, καθώς νομίζουμε πως ό,τι ήταν να μάθουμε το μάθαμε. Αν όμως έχουμε στο μυαλό πως η κάθε μέρα είναι και μια ευκαιρία για να γνωρίσουμε κάτι καινούργιο, ανοίγονται νέοι ορίζοντες.

Μπορείς να παρατηρείς και τις αλλαγές στον εαυτό σου σε καθημερινή βάση. Για να βελτιώσεις ένα σύστημα πρέπει να το γνωρίζεις πρώτα. Να γνωρίζεις γιατί κάνεις ό,τι κάνεις. Να μπορείς να αναγνωρίζεις τα αρνητικά και τα θετικά στη συμπεριφορά σου απέναντι στους άλλους και να πράττεις αναλόγως. Να προσπαθείς να έχεις μια σφαιρική άποψη για την προσωπικότητά σου, αλλά ταυτόχρονα να μπορείς να την «σπας» σε επιμέρους κομμάτια, να ξέρεις ποιο είναι υπεύθυνο για κάθε αντίδρασή σου.

Με λίγα λόγια, πρέπει να είσαι εστιασμένος στον κόσμο μέσα σου και γύρω σου. Αυτό ίσως είναι και η όλη ουσία του να είναι κανείς παρατηρητικός.

Αν είσαι εστιασμένος, επωφελείται πάρα πολύ και η μνήμη σου. Όταν είσαι με κάποιον που σε ενδιαφέρει ερωτικά, δεν θυμάσαι πολύ ευκολότερα ό,τι σου λέει; Το ίδιο μπορεί να γίνεται κάθε μέρα. Η μνήμη είναι από μόνη της πολύ σημαντική, κυρίως γιατί ένα πολύ μεγάλο κομμάτι του είναι σου. Αν μπορείς να ανακαλείς εύκολα, δεν είσαι πιο χαρούμενος με τον εαυτό σου; Αν, αντίθετα, σου διαφεύγει ένα γεγονός, δεν νιώθεις κάπως άσχημα; Η ικανότητα να ανακαλείς πιστεύω πως σε βοηθά και σε προετοιμάζει για το μέλλον σου σε προσωπικό επίπεδο.

Σειρά έχει η πρόγνωση. Είναι μια ιδιότητα που όλοι μας έχουμε και μπορούμε να την εξασκήσουμε, για να γίνει πιο οξεία. Δεν είχες ποτέ κάποιο προαίσθημα που βγήκε αληθινό; Ήταν τόσο έντονο που ήζερες ότι θα γίνει πραγματικότητα με έναν τρόπο που δεν περιγράφεται με λόγια. Απλά το ήζερες. Βέβαια, τέτοια προαισθήματα δεν έρχονται κάθε μέρα. Πολλές φορές μάλιστα έρχονται «θεόσταλτα» για να σε προετοιμάσουν για κάποιο κίνδυνο ή για κάποιο δυσάρεστο γεγονός.

Έχω την εντύπωση πως και πολλές από τις καθημερινές μας σκέψεις είναι προαισθήματα, απλώς δεν τα αναγνωρίζουμε. Για παράδειγμα, περπατάς στην πόλη σου και «κάτι μέσα σου» λέει να κοιτάζεις τα πρόσωπα των περαστικών. Μετά από λίγο ανταμείβεσαι, καθώς βρίσκεις έναν παλιό γνωστό σου, τον οποίο είχες να δεις πολύ καιρό. Έχω επίσης την εντύπωση πως, αν αναγνωρίζουμε αυτές τις σκέψεις, τους δίνουμε την απαραίτητη προσοχή και τις ακολουθούμε, έρχονται συχνότερα.

Είναι, κατά κάποιο τρόπο, μια ανταμοιβή. Από ποιον μη με ρωτάς, το καλύτερο πιστεύω είναι ο καθένας να δίνει τις δικές του απαντήσεις σε τέτοια ζητήματα.

Ένας άλλος τρόπος να χρησιμοποιείς την πρόγνωση είναι και ο εξής: όταν έχεις να πάρεις μια σημαντική απόφαση και έχεις δυο εναλλακτικές λύσεις, μπορείς να αδειάσεις το μυαλό σου και να αναρωτηθείς μέσα σου ποια από τις δυο είναι η πιο σωστή. Μπορείς να αντιστοιχίσεις τις δυο λύσεις στο μπροστά μέρος του μυαλού σου, στο αριστερό και δεξί τεταρτημόριο αντίστοιχα. Με ένα ανεπαίσθητο μούδιασμα είτε στο ένα είτε στο άλλο μπορείς να έχεις μια ένδειξη για το ποια λύση να επιλέξεις. Τώρα, η μέθοδος δεν είναι αλάθητη. Το μόνο που κάνει είναι να σου δίνει μια ένδειξη, όπως για παράδειγμα όταν φτάνεις σε ένα σταυροδρόμι(κυριολεκτικά ή μεταφορικά)στη ζωή σου. Ίσως όταν πάρεις μια απόφαση με αυτόν τον τρόπο να αποδειχθεί ότι ήταν η λανθασμένη. Μπορεί όμως να ήταν η σωστή, κάτω από ένα διαφορετικό πρίσμα.

Μεγάλο ρόλο παίζει και ικανότητα να οραματίζεσαι. Είναι κάτι παραπάνω από το να φαντάζεσαι. Ένας προσωπικός μου ορισμός είναι να χρησιμοποιείς κάθε ικμάδα δύναμης του μυαλού σου για να πραγματοποιήσεις τις επιθυμίες σου, όσο μακρινές ή δύσκολες και να είναι. Σημαίνει να πραγματοποιείς τις σκέψεις σου σε όλα τα επίπεδα. Για παράδειγμα, όταν εύχεσαι σε κάποιον, να το κάνεις με όλη σου τη δύναμη, να είσαι απόλυτα εστιασμένος σε αυτό που κάνεις.

Πολύ σημαντικό είναι και το να είσαι γεμάτος ενέργεια όταν οραματίζεσαι. Αυτό μπορεί να γίνει με τον εξής τρόπο: όταν ανατριχιάζεις δε νιώθεις να διαρρέει ενέργεια τη σπονδυλική σου στήλη, ίσως και λίγο το υπόλοιπο νευρικό σου σύστημα; Αυτή η αίσθηση, αν την καλλιεργήσεις, μπορεί να σου δίνει ευεξία. Σίγουρα θέλει εξάσκηση κατά τη διάρκεια της ημέρας, όμως δεν είναι και πάρα πολύ δύσκολο.

Ίσως, αν έχεις κάποιο πρόβλημα υγείας, να κατευθύνεις την ενέργεια στο σημείο του σώματός σου που έχει το πρόβλημα.

Για να λειτουργεί όμως η παραπάνω άσκηση δεν θα πρέπει να σου απομυζεί κάποιος άλλος άνθρωπος το πράνα σου, τη ζωτική σου ενέργεια. Είναι γνωστό ότι όλοι μας ακτινοβολούμε θερμότητα, άρα ενέργεια, την οποία πολλοί «φωτισμένοι» άνθρωποι μπορούν να δουν(την λεγόμενη αύρα). Υπάρχουν, από την άλλη, πολλοί κακόβουλοι άνθρωποι εκεί έξω, οι οποίοι σε απομυζούν «επαγγελματικά» ή «ερασιτεχνικά». Κάποια από τα συμπτώματα είναι τα εξής: σε πιάνει ελαφρύς πονοκέφαλος ανάμεσα από τους κροτάφους, νιώθεις σαν να πρόκειται να κρυολογήσεις, έχεις έναν πόνο στο στήθος, συγκεκριμένα στο ηλιακό πλέγμα, έχεις μια δυσφορία, η όραση σου είναι κάπως θολή και νιώθεις ελαφρά ζαλισμένος, σαν να προσπαθεί κάποιος να σε υπνωτίσει, να σε θέση κάτω από τον έλεγχό του, να επιβληθεί πάνω σου. Αν αυτό συμβαίνει σε καθημερινή βάση(αν είναι κάποιος που βλέπεις συχνά) νιώθεις κατάπτωση και η λίμπιντό σου είναι πεσμένη.

Τώρα, τι μπορείς να κάνεις αν κάτι τέτοιο συμβαίνει; Το κυριότερο είναι να αποφεύγεις το συγκεκριμένο άτομο. Αν αυτό δε γίνεται, όταν είσαι κοντά του, μη δίνεις προσοχή στα λόγια του, μην εστιάζεις την προσοχή σου πάνω του, καθώς αυτό επιδιώκει. Κοίτα τον ανάμεσα από τα μάτια, στη βάση της μύτης, σταύρωσε τα χέρια σου στο στήθος και ένωσε τα πόδια σου(αν κάθεσαι, σταύρωσέ τα κι αυτά).

Μπορείς να οραματιστείς ένα φωτεινό περίβλημα γύρω από την αύρα σου, πάνω στο οποίο διαλύονται οι κακόβουλες σκέψεις αυτού που σε ρουφάει, οι οποίες έχουν κίτρινο ή μαύρο χρώμα. Εγώ ξέρω ότι 9/10 φορές που πάω να χασμουρηθώ, κάποιος με ρουφάει. Οραματίζομαι την προστατευτική ασπίδα γύρω από την αύρα μου και το χασμουρητό σταματάει. Δοκίμασέ το, δεν έχεις τίποτε να χάσεις...

Αν είσαι εστιασμένος σε ό,τι συμβαίνει μέσα σου και γύρω σου, θα αυξηθεί και η συνειδητότητά σου, θα «ωριμάσει» κατά κάποιο τρόπο η συνείδησή σου. Το να είναι κάποιος συνειδητοποιημένος έχει τρομερά πλεονεκτήματα από το να αναπνέει απλώς...

Γ. ΑΥΤΟΠΡΑΓΜΑΤΩΣΗ

Ξέρεις, είναι πολύ σημαντικό στη ζωή σου να κάνεις αυτό που σε ευχαριστεί. Εγώ, ας πούμε, όταν ήμουν μικρός ήθελα να γίνω συγγραφέας. Καθώς σου δίνω αυτά τα ψήγματα γνώσης για τα οποία αφιέρωσα πολύ χρόνο και που με πολύ κόπο απόκτησα, νιώθω πολύ καλά με τον εαυτό μου. Θα ήθελες να ασχοληθείς με κάτι αλλά δε μπορείς να βρεις χρόνο; Αν για παράδειγμα σου αρέσει η φωτογραφία, γιατί να μην αφιερώσεις 2-3 ώρες την εβδομάδα σε αυτό το χόμπι; Ποιος ξέρει, μπορεί αύριο να είσαι ο καλύτερος επαγγελματίας φωτογράφος και όλος ο κόσμος να ασχολείται με το έργο σου. Η μια φωτογραφία σου να δώσει ένα σημαντικό μήνυμα σε έναν άνθρωπο. Και στις δυο περιπτώσεις θα έχεις πετύχει το σκοπό σου.

Το να ακολουθούμε το Γενέθλιο Όραμά μας είναι ίσως ό,τι πιο σημαντικό θα κάνουμε στη ζωή μας. Μέσα από αυτό μπορεί να γίνει πραγματικότητα και το Παγκόσμιο Όραμα, δηλαδή κατά κάποιο τρόπο η αρχή «ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση».

Δεν υπάρχουν λόγια να σου περιγράψω πόσο σημαντικό είναι το Παγκόσμιο Όραμα. Αν όλοι οι άνθρωποι κάναμε αυτό που μας ευχαριστεί, για παράδειγμα στον επαγγελματικό τομέα, πόσο καλύτερος θα ήταν ο κόσμος; Πόσο πιο ευτυχισμένοι θα ήμασταν σαν μονάδες, αλλά και σαν σύνολο; Αν σαν γονείς δεν ευνουχίζαμε τα παιδιά μας να ακολουθήσουν τα «σίγουρα» επαγγέλματα, αλλά τα αφήναμε να ακολουθήσουν τα προσωπικά τους όνειρα; Κι αν αποτύχουν, θα είναι δικιά τους αποτυχία, μπορεί να κάνουν κάτι άλλο μετά. Σαν άνθρωποι λέμε από μέσα μας «εγώ με τα παιδιά μου δεν θα κάνω τα λάθη που οι γονείς μου έκαναν με μένα». Κι όμως, είναι σαν μια κατάρα που κυνηγάει την Ανθρωπότητα και καταλήγουμε να κάνουμε τα ίδια, μπορεί και χειρότερα.

Ισως ό,τι πιο αγνό στον πλανήτη σήμερα είναι η αμόλυντη ψυχή ενός παιδιού. Πόσα λάθη κάνουμε πλάθοντάς την; Σαν γονείς, σαν δάσκαλοι, σαν καθηγητές, σαν συγγενείς, σαν φίλοι; Σκοτώνουμε την ίδια μας την ελπίδα. Δεν πρέπει να προβάλλουμε τις δικές μας προσδοκίες στο παιδί, παρά να το αφήνουμε ελεύθερο.

Αλλά, ίσως πιο σημαντικό είναι να είμαστε τίμιοι με τον ίδιο μας τον εαυτό. Ό,τι έγινε, έγινε. Το ζήτημα είναι να εκμεταλλευτούμε το χρόνο που μας απομένει πάνω στον πλανήτη με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Ούτε ενοχές, ούτε ένοχοι. Θέλεις αύριο να μάθεις κιθάρα; Ποιος σε εμποδίζει, παρά μόνο ο ίδιος σου ο εαυτός; Έχεις διαβάσει τόσα πολλά βιβλία που κάτι μέσα σου λέει πως ήρθε η ώρα να γράψεις; Καλώς ήρθες στη θέση μου. Ακόμη και έναν άνθρωπο να επηρεάσεις με αυτό που έχεις να πεις, φτάνει.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Τα Εννιά Πρόσωπα Του Χριστού. Ευγένιος Γουΐτγουερθ. Εκδόσεις Καστανιώτη.
- Genesis. The Children Of Thoth. Eugene E. Whitworth. Lion's Wing Press.
- Astral Man To Cosmic Christ. Eugene Whitworth & Lewis Keizer. Writers Club Press.
- Μύστης Κατά Την τάξη Μελχισεδέκ. Στέργος Χρούσης. Εκδόσεις Τετρακτύς.
- Μύστης Κατά Την τάξη Μελχισεδέκ. Μέρος Δεύτερο. Το Πέταγμα Του Αετού. Στέργος Χρούσης. Εκδόσεις Τετρακτύς.
- Η Ανώνυμη Αδελφότητα. Στέργος Χρούσης. Εκδόσεις Τετρακτύς.
- Ουράνια Προφητεία. James Redfield. Εκδόσεις Διόπτρα.
- Δέκατη Επίγνωση. James Redfield. Εκδόσεις Διόπτρα.
- Το Μυστικό Της Σαμπάλα. James Redfield. Εκδόσεις Διόπτρα.
- Ο Πόλεμος Ενάντια Στο Matrix. Συλλογικό. Εκδόσεις Αρχέτυπο.
- Στα Δάση Του Λυκόφωτος. Γιώργος Μπαλάνος. Εκδόσεις Locus-7.
- Μεγάλοι Μύστες. Εδουάρδος Συρέ. Εκδόσεις Κάκτος.
- Η Ανθρώπινη Αύρα. Mark Smith. Power Publishing.
- Αστρική Προβολή. Αποκτήστε Μια Εξωσωματική Εμπειρία. Denning and Phillips. Κονιδάρη.(εξαντλημένη έκδοση, υπάρχει η αγγλική: Astral Projection. The Out-of-Body Experience. Denning & Phillips. Llewellyn Publications)
- Psychic Vampires. Protection From Energy Predators And Parasites. Joe H. Slate, Ph.D. Llewellyn Publications
- Practical Guide To Psychic Self Defense. Strengthen Your Aura. Denning & Phillips. Llewellyn Publications
- Ψυχική Αυτοάμυνα. Dion Fortune. Εκδόσεις Ιάμβλιχος

ΠΑΡΟΝ ΜΕΛΛΟΝ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Το νεφελώδες παρόν είναι το μόνο που έχουμε.

Το μέλλον είναι χρήσιμο για να οραματιζόμαστε τα σχέδιά μας για αυτό, αλλά να μην ζούμε μέσα του.

Το παρελθόν είναι για να θυμόμαστε και να μην επαναλαμβάνουμε. Πολλές φορές όμως καταλήγουμε καταδυόμενοι μέσα του να αυνανιζόμαστε πνευματικά.

Ο Ουροβόρος Όφις μας λέει ότι αρχή και τέλος είναι ένα. Ίσως όταν αφήνουμε τα επίγεια να πηγαίνουμε εκεί που ήμασταν πριν έρθουμε σε αυτά.

ΤΟ ΑΛΗΘΙΝΟ ΕΡΩΤΗΜΑ

...δεν είναι αν υπάρχει ψυχή, αλλά τι είναι όλες οι ψυχές ενωμένες.

ΟΛΕΣ ΟΙ ΨΥΧΕΣ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΠΟΥΛΗΜΑ

Μη νομίζεις ότι ο Διάβολος θέλει να τις αγοράσει όλες.

ΤΑ ΓΙΔΙΑ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΤΟΝ ΤΡΑΓΟ

Τα προβατάκια τον καλό ποιμένα. Όταν όμως βρεθείς μπροστά στον καλό Χριστούλη τραγόπαπα, τι θα του πεις για να δικαιολογηθείς για τα λεγόμενα και τις πράξεις σου;

Ο ΘΕΟΣ ΒΟΗΘΑΕΙ ΑΥΤΟΥΣ

...που βιηθούν τον εαυτό τους. Αυτό είναι ένα ρητό που απαλλοτρίωσα από κάπου, αλλά δεν θυμάμαι από πού. Όπως και να έχει, θα μιλήσουμε για την πίστη στον εαυτό μας. Είναι μια προέκταση του πανίσχυρου ένστικτου της αυτοσυντήρησης και είναι μια άσβεστη φλόγα μέσα στον καθένα μας. Ακόμη και όταν νομίζουμε ότι έχει σβήσει, πάντα υπάρχει μια σπίθα, πάντα. Ακόμη και όταν όλα πάνε στραβά και νοιώθεις το βάρος του κόσμου στους ώμους σου, κάτι μέσα σου λέει «Σήκω Πάνω» και απλά αυτό κάνεις.

Έχω την εντύπωση πως αυτή η άσβεστη σπίθα είναι μέρος της ψυχής μας(για όποιους πιστεύουν στην ύπαρξη της ψυχής)και μας εγκαταλείπει όταν εγκαταλείπουμε κι εμείς τα επίγεια. Άρα, όσο υπάρχουμε, υπάρχει και αυτή και είναι η κινητήριος δύναμη, ως ένα σημείο, της ίδιας μας της ύπαρξης. «The Fire Still Burns» είναι ένα τραγούδι των Twisted Sister, του αγαπημένου μου Heavy Metal συγκροτήματος, και μιλάει για αυτό ακριβώς.

Η πίστη μπορεί να μετακινήσει βουνά μας είπε ο Χριστός. Τώρα, δεν είναι ανάγκη κανείς να είναι χριστιανός για να καταλάβει την αλήθεια των λόγων Του. Η Εκκλησία θα πει πως εννοεί την πίστη στο Θεό, αλλά εγώ δεν πιστεύω σε μονοπάλια, ιδίως όσον αφορά σε θέματα πίστης και εσωτερικής ανάπτυξης. Κάτω από το δικό μου πρίσμα η πίστη αυτή είναι δισυπόστατη: πίστη στο Θεό, όπως Τον αντιλαμβάνεται κανείς, αλλά περισσότερο πίστη στον ίδιο μας τον εαυτό. «Συν Αθηνά Και Χείρα Κίνει». Όλοι μας, άλλοι περισσότερο και άλλοι λιγότερο, ξέρουμε ότι ο Άνθρωπος έχει Δυνάμεις σε λανθάνουσα κατάσταση. Και είναι περισσότερο από πιθανό φωτισμένοι Άνθρωποι σε όλη τη διάρκεια της Ιστορίας να ξύπνησαν ένα μέρος αυτών των Δυνάμεων.

Όταν πιστεύεις στον εαυτό σου με όλη τη δύναμη της ψυχής σου μπορείς να μεγαλουργήσεις. Υπάρχουν πάμπολλά παραδείγματα ανθρώπων που η κοινωνία χαρακτηρίζει «επιτυχημένα» που π.χ. παράτησαν το πανεπιστήμιο για να αρχίσουν τη δικιά τους εταιρεία και τώρα είναι δισεκατομμυριούχοι(όχι ότι αυτό λέει τίποτα σε μένα, πέρα από ότι λέει η ίδια η πρόταση). Μπορεί κάποιος π.χ. χωρικός να είναι πολύ περισσότερο ευτυχισμένος από αυτούς και να επηρεάζει θετικότερα τους συνανθρώπους του ή να είναι σοφότερος και καλύτερος άνθρωπος.

Το ζήτημα είναι, πιστεύω, να αφήνουμε το Εσώτερο Φως μας να λάμψει και να κάνει πιο ευτυχισμένους τους συνανθρώπους μας. Αν τους κάνει και καλύτερους, ακόμη καλύτερα. Όσο γεμίζουμε τις ζωές μας με αρνητικές σκέψεις και πράξεις, τόσο πιο πολύ μαυρίζουμε την ψυχή μας και επηρεάζουμε αρνητικά τους γύρω μας. Όταν όμως λάβουμε τη μάχαιρα που δώσαμε, ας μη γυρεύουμε για φταίχτες έξω από τον ίδιο μας τον εαυτό. Πιστεύω ακράδαντα πως για το μεγαλύτερο ποσοστό των κακών πραγμάτων που μας συμβαίνουν στην καθημερινή μας ζωή

είμαστε υπεύθυνοι εμείς οι ίδιοι. Και μιλάω για την τωρινή ζωή, καθώς κανείς δε μου έχει προσφέρει χειροπιαστές αποδείξεις για προηγούμενες.

Νιώθεις εγκλωβισμένος στην καθημερινότητά σου; Ωραία, για πες μου ποιος ζει τη ζωή σου αν όχι εσύ ο ίδιος; Ποιος είναι υπεύθυνος; Ποιος σε έφερε εδώ που είσαι; Φυσικά υπάρχουν καταστάσεις που δεν μπορούμε να ξεφύγουμε ή άνθρωποι να αποφύγουμε. Αλλά, μπορείς να πεις με βεβαιότητα ότι όσα μπορείς να ελέγξεις και να βελτιώσεις τα κάνεις με τον καλύτερο δυνατό τρόπο; Ότι ό,τι περνάει από το χέρι σου το κάνεις και με το παραπάνω; Ότι δίνεις τον καλύτερο σου εαυτό(αναλογίσου λίγο τη δύναμη αυτής της φράσης);

ΤΟ ΑΡΧΕΤΥΠΟ ΤΟΥ ΗΡΩΑ

Είναι βαθιά ριζωμένο μέσα στον καθένα μας, όπως είναι και στο συλλογικό ασυνείδητο. Όλοι μας, ή τουλάχιστον οι περισσότεροι από εμάς, περιμένουν, έστω και υποσυνείδητα, έναν ήρωα για να βελτιώσει την κατάσταση(ο καθένας από το δικό του πρίσμα). Είτε αυτός θα λέγεται Χριστός, είτε Ηρακλής, είτε Κουκουλκάν, είτε...(προσθέστε το δικό σας αρχέτυπο).

Έχω την εντύπωση ότι η προσμονή του ήρωα οφείλεται στην ανάγκη του ανθρώπου να ελπίζει σε κάτι αγνότερο από αυτό που έχει και βλέπει γύρω του. Μάλλον η ζωή θα ήταν ανυπόφορη αν δεν είχαμε να ελπίζουμε σε κάτι καλύτερο.

Αλλά και πάλι, ήρωες έχουν εμφανιστεί, είτε αυτοί ανήκαν στη σφαίρα της μυθολογίας, είτε ήταν ιστορικά πρόσωπα. Ίσως η ανάγκη αρκετών ανθρώπων σε συγκεκριμένη χρονική στιγμή να παράγει ήρωες, όπως ο Λεωνίδας π.χ. Ίσως ο Λεωνίδας να πήρε στους ώμους του ένα ολόκληρο έθνος, αλλά, κατά μία έννοια, πάλι ίσως, το ελληνικό έθνος να τον έκανε ήρωα όταν χρειάστηκε. Η ανάγκη είναι μητέρα πολλών πραγμάτων, καλών και κακών. Όπως ο πόλεμος, που βγάζει το καλύτερο και το χειρότερο του ανθρώπου, καμιά φορά στον ίδιο άνθρωπο.

Κατά μία έννοια, όλοι είμαστε ήρωες, απλώς γιατί ζούμε σε αυτόν τον πλανήτη. Πάντα ήταν δύσκολο απλώς να επιβιώνεις, πόσο μάλλον να ζεις. Ελάχιστοι είναι αυτοί που θα δηλώσουν ότι η ζωή τους είναι εύκολη και ότι απολαμβάνουν κάθε μα κάθε στιγμή της.

Επίσης, σχεδόν όλοι μας νομίζουμε ότι οι δυσκολίες μας είναι πιο δύσκολες από αυτές των υπόλοιπων συνανθρώπων μας, άρα δικαιολογούμαστε για το α ή β ελάττωμα ή ατόπημά μας. Αυτό μας κάνει ακόμη μεγαλύτερους ήρωες στα ίδια μας τα μάτια, και υποβιβάζει ταυτόχρονα τους συνανθρώπους μας, έστω κι αν δεν το παραδεχόμαστε. Είναι ένα ταμπού, που έχει η μεγάλη πλειοψηφία των ανθρώπων σήμερα, αλλά και πάντοτε. Τώρα, το πόσο αυτό ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα είναι ένα ερώτημα που δεν επιδέχεται συζήτησης, νομίζω.

Από την άλλη, όταν θέλουμε απεγνωσμένα έναν ήρωα για να βοηθήσει, μάλλον υποβιβάζουμε τους εαυτούς μας. Υπάρχει κάτι που λέγεται προσωπική ευθύνη, όπως υπάρχει και η συλλογική.

Αυτό δεν υποβιβάζει την αναγκαιότητα του ήρωα, απλώς είναι μια διαφορετική από τη συνηθισμένη θέαση των πραγμάτων. Όταν ζεις σε μια δημοκρατία, τι πιο απλό από το να εκλέγεις τους ήρωές σου; Ποιοι είναι αυτοί με εξουσία, αν όχι αυτοί που θέλουν οι περισσότεροι;

ΜΗΠΩΣ ΝΑ ΓΙΝΟΜΑΣΤΑΝ ΕΡΜΑΦΡΟΔΙΤΟΙ;

Προς αποφυγή παρεξηγήσεων, αυτό που εννοώ είναι οι άντρες να υιοθετήσουν τις πλευρές του γυναικείου μυαλού που θα μπορούσαν να τους αποβιούν χρήσιμες και οι γυναίκες το αντίστροφο. Με ένα παράδειγμα, δε θα ήταν καλύτερα αν τους άντρες απασχολούσε λιγότερο τα σπορ και τις γυναίκες λιγότερο η μόδα;

Δεν εννοώ πως κάτι τέτοιο θα έπρεπε να γίνει για να κατανοούν τα δυο φύλα καλύτερα το άλλο(αν και κάτι τέτοιο θα ήταν ευχής έργον), αλλά πως με αυτόν τον τρόπο η κοινή εξέλιξη θα ήταν γρηγορότερη. Μπορείς να το καταλάβεις αν στη διάρκεια μιας εβδομάδας παρατηρήσεις τις αντιδράσεις του αντίθετου φύλου σε καταστάσεις που βιώνεις και εσύ. Μετά, κάτω πάντα από ένα πρίσμα αυτογνωσίας και ρεαλισμού, μπορείς να προσπαθήσεις να δεις ποια αντίδραση είναι η αντικειμενικά σωστή.

Όλοι γνωρίζουμε ότι τα δυο φύλα στη μεγάλη τους πλειοψηφία έχουν διαφορετικές αντιδράσεις στα ίδια ερεθίσματα και διαφορετικά ενδιαφέροντα, κυρίως λόγω των μικροδιαφορών στους εγκεφάλους τους. Το ζήτημα είναι πως σε κάποια πράγματα δίκιο έχουν για τον τρόπο που αντιδρούν οι άντρες και σε άλλα οι γυναίκες. Αν προσπαθούμε καθημερινά να δούμε πότε το αντίθετο φύλο έχει δίκιο, μπορούμε να πλησιάσουμε πολύ γρηγορότερα την εσωτερική, εξωτερική και πανανθρώπινη αρμονία.

Δεν είναι άλλωστε τυχαίο ότι σε μερικές χώρες της Ασίας οι ερμαφρόδιτοι θεωρούνται ιεροί για την κοινωνία, ενώ η γέννησή τους είναι σημάδι καλοτυχίας.

Πολλές φορές μέσα σε μια σχέση οι σύντροφοι πραγματικά πλησιάζουν ο ένας τον άλλο και προσπαθούν να μπουν στη θέση του. Γιατί να μην επεκτείνουμε αυτήν την προσπάθεια κατανόησης και στις υπόλοιπες κοινωνικές μας συναναστροφές; Γιατί μέσα στη σχέση του ο καθένας είναι υποχρεωμένος να κάνει υποχωρήσεις, δεν θέλει να κάνει το ίδιο σε όλες του τις σχέσεις. Σύμφωνοι, δεν είναι απαραίτητο να κάνει μόνο υποχωρήσεις, απλά να προσπαθεί να μπει στη θέση του συνανθρώπου του.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΑ ΒΕΒΑΡΗΜΕΝΟΙ

Είναι μια δήλωση που πιστεύω πως ισχύει σε πολύ μεγάλο βαθμό. Δεν θα πέσω στην παγίδα του να αναζητήσω ποιο από τα δυο είναι ισχυρότερο, η κληρονομική προδιάθεση ή το περιβάλλον. Είναι ένα ερώτημα που απασχολεί την ανθρωπότητα εδώ και χιλιετρίδες και ακόμη δεν έχει απαντηθεί από την επιστήμη. Αυτό που θα εξετάσω είναι το πόσο μας επηρεάζουν οι πρόγονοί μας.

Ας αρχίσουμε από τους άμεσους πρόγονούς μας. Οι γονείς μας μεταδίδουν το γενετικό τους υλικό, και κάθε παιδί έχει το μοναδικό του συνδυασμό, που ποτέ δεν είναι 100% ίδιος σε κάθε παιδί, αν εξαιρέσουμε τα ομοζυγωτά δίδυμα. Το γεγονός ότι και τα ομοζυγωτά δίδυμα είναι στις περισσότερες των περιπτώσεων αρκετά ως τελείως διαφορετικοί άνθρωποι μεταξύ τους είναι απόδειξη του ότι το περιβάλλον παίζει καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση του χαρακτήρα κάποιου.

Όλοι οι άνθρωποι έχουν το τελείως προσωπικό τους γενετικό υλικό ή D.N.A. ελληνιστί. Δυο προτάσεις που θέλω να λειτουργήσουν σαν τροφή για σκέψη και ίσως αργότερα καταφέρω να επανέλθω σε αυτές: πρώτον, το D.N.A. μας είναι κατά 98% ίδιο με αυτό του χιμπατζή. Δεύτερον, ένα μέρος του D.N.A. μας είναι κοινό για όλους και δείχνει την κοινή καταγωγή μας από τη Μαύρη Ήπειρο.

Ας γυρίσουμε στους γονείς. Γνωρίζεις ότι είσαι γενετικά προγραμματισμένος(ή, τουλάχιστον, έχεις αυξημένες πιθανότητες)να εμφανίσεις κάποιες αρρώστιες που είχαν οι γονείς σου; Φυσικά και το γνωρίζεις, όπως και γνωρίζεις πως το ίδιο ισχύει και για το συγγενικό σου περιβάλλον. Όμως, έχεις αναλογιστεί ποτέ τι σημαίνει αυτό για σένα, σαν ολότητα; Ωραία τα μπλε μάτια που πήρες από τη μαμά, δε λέω, είσαι περισσότερο επιθυμητός σαν ερωτικός σύντροφος, αλλά αν στο σόι της μαμάς πολλοί έχουν χάσει τη ζωή τους από μια συγκεκριμένη αρρώστια; Αυτό αυτομάτως αυξάνει και τις δικές σου πιθανότητες(ή, καλύτερα, τις μειώνει). Οπότε, η προδιάθεση θα πρέπει να λειτουργεί σαν συναγερμός για όλους μας, κάτι που δεν ισχύει. Εγώ, τουλάχιστον, κάθε φορά που σκέφτομαι κάτι τέτοιο, αυτομάτως το θάβω στο μυαλό μου, αρνούμενος να το αντιμετωπίσω. Κάτι που πιστεύω πως ισχύει για όλους μας, ενώ δεν θα έπρεπε. Θα ήταν ευχής έργον αν χρησιμοποιούσαμε τη γενετική μας προδιάθεση σαν πυξίδα για να μειώνουμε τους επιβαρυντικούς παράγοντες του περιβάλλοντος.

Κάτι που επίσης δε σκεφτόμαστε συχνά είναι και η γενετική μνήμη. Ας αρχίσουμε με ένα παράδειγμα. Η γάτα γιατί μόλις μεγαλώσει λίγο και έχει πρόσβαση σε θηράματα, αυτομάτως κυνηγάει; Λόγω ακριβώς της γενετικής της μνήμης, ενισχυμένης από εκατομμύρια χρόνια εξέλιξης, που φτάνουν μέχρι τα πρώτα αιλουροειδή. Ακόμη και τώρα που τα μικρά κατοικίδια αιλουροειδή μας έχουν μερικώς εξημερωθεί, εξακολουθούν να έχουν στα γονίδιά τους(και στον εγκέφαλό τους)το ένστικτο του

κυνηγού. Με τον ίδιο μηχανισμό έχουν και οι άνθρωποι π.χ. το ένστικτο της αναπαραγωγής ή της επιβίωσης.

Εγώ πιστεύω(και μου φαίνεται πως η επιστήμη συμφωνεί μερικώς μαζί μου)πως και άλλα κομμάτια του εαυτού μας οφείλονται σε ένα πολύ μεγάλο ποσοστό στη γενετική μας μνήμη. Δε θα τα συγκεκριμενοποιήσω, αλλά νομίζω μπορεί ο καθένας μας να τα εντοπίσει, αντικειμενικά αναλογιζόμενος πόσο μοιάζει στις αντιδράσεις του με τον ένα ή τον άλλο γονέα του ή και με τους δυο. Ακόμη και στα μικρά πράγματα, όπως π.χ. ο γραφικός χαρακτήρας ή η επιλογή του ερωτικού συντρόφου.

Είναι επίσης γνωστό πως μερικά ελαττώματα ή προτερήματα «πηδάνε» μια γενιά, οπότε δε θα έκανε κακό αν γνωρίζαμε καλύτερα τους γονείς των γονιών μας, όσο αυτό είναι δυνατόν. Δεν γνώρισα τους παππούδες μου, αλλά είμαι σίγουρος από τις διηγήσεις των συγγενών πως θα έκανα καλή παρέα με τον πατέρα της μητέρας μου και ότι μοιάζουμε πολύ σε πολλές πλευρές του χαρακτήρα μας.

Αν συνεχίσουμε την αντίστροφη πορεία μας προς τους πιο μακρινούς μας προγόνους, ερχόμαστε αντιμέτωποι με το γεγονός πως μοιάζουμε από αρκετά ως πολύ με τους συμπατριώτες μας, κάτι πολύ λογικό. Έχει να κάνει με το ότι στα χιλιάδες χρόνια που ζούμε μαζί στον κοινό μας τόπο έχουμε τα κοινά χαρακτηριστικά που μας προσδίδει αυτός ο τόπος. Ο συνδυασμός του περιβάλλοντος με τη γενετική μνήμη κάνει τους συμπατριώτες να μοιάζουν μεταξύ τους. Αυτό φαίνεται και μέσα από τις μικροδιαφορές στους ανθρώπους από τις διάφορες περιοχές μιας χώρας. Ένα παράδειγμα που μου έρχεται στο μυαλό είναι οι κοινές εκφράσεις που χρησιμοποιούμε με τους αρχαίους Έλληνες. Ένα άλλο πολύ ισχυρό στοιχείο, που μπορεί να χρησιμοποιηθεί κατά των φωνών που λένε ότι η συνέχειά μας από τους προγόνους μας δεν είναι αδιάσπαστη, είναι μια περιγραφή που είχε κάνει ένας Ρωμαίος τους πρώτους μεταχριστιανικούς αιώνες(συγχωρέστε μου το γεγονός ότι δεν θυμάμαι το όνομά του ή σε ποιο έργο του υπήρχε)για την εικονοκλαστική διάθεση και την αναρχική νοοτροπία των αρχαίων Ελλήνων. Χαρακτηριστικά που ευτυχώς υπάρχουν ακόμη και σήμερα.

Δεν θα συνεχίσω την αντίστροφη πορεία πολύ μακριά, γιατί στο τέλος καταλήγουμε στο γεγονός πως όλοι μας είμαστε φτιαγμένοι από αστρική ύλη. Αλλά, το γεγονός πως έχουμε κατά 98% ίδιο D.N.A. με αυτό του χιμπατζή, μπορεί να σημαίνει πως αυτό που πρεσβεύει η επιστήμη ότι είναι μακρινός μας πρόγονος είναι αλήθεια. Όμως, είναι επίσης γεγονός πως σε κάποιο στάδιο της Εξέλιξης είχαμε μια απότομη αύξηση του όγκου και των δυνατοτήτων του εγκεφάλου των προγόνων μας. Αυτή η απότομη εξέλιξη, από όσο ξέρω, δεν έχει εξηγηθεί ακόμη από την επιστήμη.

Θα σου δώσω εδώ μια σχετικά γνωστή θεωρία, ότι μπορεί να είμαστε το αποτέλεσμα ενός γενετικού πειράματος που έκανε ένας εξωγήινος

πολιτισμός στο μακρινό παρελθόν. Δηλαδή, πήρε κάποια ανθρωποειδή και μετάλλαξε λίγο το D.N.A. τους, ώστε το υβρίδιο που παράχθηκε να είναι εξυπνότερο και ικανό να παράγει αυτό με τη σειρά του πολιτισμό. Η επιβίωση αυτών των εξελιγμένων ανθρωποειδών και η επικράτηση τους πάνω στα υπόλοιπα ήταν αναμενόμενη.

Άρα, μπορεί να έχουμε και προγόνους που δεν προέρχονται από τον πλανήτη μας. Αποδείξεις δεν υπάρχουν, τουλάχιστον όχι προσβάσιμες. Υπάρχουν όμως ενδείξεις σε όλες τις παραδόσεις των λαών της Γης, στις μυθολογίες τους και σε μερικές θρησκείες. Για παράδειγμα, στη Γένεση γίνεται λόγος για τους υιούς του Θεού που είδαν τις κόρες των ανθρώπων και τις πήραν για γυναίκες τους. Οι απόγονοι αυτής της ένωσης ήταν κάποια πλάσματα που...καλύτερα άνοιξε και διάβασε μόνος σου.

Το γεγονός ότι όλοι οι άνθρωποι έχουμε ένα πολύ μεγάλο μέρος του D.N.A. μας κοινό και αναγόμαστε όλοι στην Αφρική, εγώ το βλέπω σαν μήνυμα ότι έχουμε πολύ περισσότερα που μας ενώνουν από αυτά που μας χωρίζουν. Ανεξάρτητα από το ποιοι ήταν οι πρόγονοί μας...

**Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΒΟΛΗΣ ΟΔΗΓΕΙ ΣΤΟ ΠΑΛΑΤΙ ΤΗΣ
ΣΟΦΙΑΣ**

Όπως είπε ο Κομφούκιος. Μια πολύ σοφή ρήση, στην οποία πιστεύω ακράδαντα. Με έχει βοηθήσει πολύ σε διάφορα στάδια της ζωής μου. Για την ακρίβεια, είναι στάση ζωής. Εγώ την ερμηνεύω σε πρώτο επίπεδο να μην κάνεις ό,τι κάνει το κοπάδι. Να καλλιεργείς με κάθε κόστος την ατομικότητά σου, να χαλυβδώνεις την απόλυτα ατομική σου προσωπικότητα. Αυτό δε σημαίνει να αποκοπείς από την κοινωνία και να γίνεις μοναχός, απλώς να μην νιοθετείς άκριτα ό,τι ακολουθούν οι υπόλοιποι. Είναι ολόκληρο trip, το ξέρω, αλλά μπορεί να σε πάει πολύ μακριά. Δε σου υπόσχομαι ότι θα πάει κάπου καλύτερα, απλά κάπου διαφορετικά από εκεί που είναι το κοπάδι.

Ας ξεκαθαρίσουμε επίσης πως η ρήση αυτή του Κομφούκιου δε σημαίνει πως πρέπει να αρχίσεις να επιδίδεσαι σε αντικοινωνικές ακρότητες προσπαθώντας να γίνεις σοφός. Μπορεί να σημαίνει π.χ. πως για να γίνεις σοφός χρειάζεται να λιώσεις στο διάβασμα. Και πάλι αυτό δε σημαίνει πως αν διαβάσεις πολλά βιβλία θα γίνεις καλύτερος. Ίσως όμως διαβάζοντας να συντελεστεί μια σταδιακή αλλαγή στην κοσμοθεωρία σου και την αντίληψη που έχεις για τη ζωή. Σίγουρα θα αλλάξεις, αλλά πολύ σημαντικό ρόλο παίζει η αφετηρία σου για το που θα καταλήξεις. Αν αρχίζεις με βάση τη μισανθρωπία, κανείς ποτέ δε θα σε κάνει να βρεις την πραγματική θέση σου στο σύμπαν.

Αν αγαπάς περισσότερο τα άκρα από ό,τι το μέσο όρο, έχεις αρκετά πλεονεκτήματα. Βλέπεις τα πράγματα διαφορετικά από ό,τι οι υπόλοιποι, ίσως μπορείς να βλέπεις πλατύτερα και μακρύτερα. Μπορείς να δείχνεις στους υπόλοιπους πλευρές της πραγματικότητας που ποτέ δε σκέφτηκαν, έχεις τη δυνατότητα να τους διευρύνεις τους ορίζοντες. Με ένα εύστοχο σχόλιο ή παρατήρηση την κατάλληλη στιγμή σε έναν δεκτικό άνθρωπο, μπορείς κυριολεκτικά να του αλλάξεις τη ζωή. Μπορείς να τον κάνεις καλύτερο ή απλά διαφορετικό. Όταν είσαι των άκρων έχεις συνειδητοποιήσει ότι η μέση οδός δεν είναι απαραίτητα και η καλύτερη, κρίνοντας από τις πράξεις και τη ζωή γενικότερα αυτών που την ακολουθούν.

Σκέψου και αυτό: αν όλοι κάναμε ό,τι κάνει η πλειοψηφία, πως θα εξελισσόμασταν σαν είδος; Είναι γνωστό πως ένα μεγάλο μέρος των επιτευγμάτων της επιστήμης και των έργων της τέχνης προήλθε από ανθρώπους οι οποίοι σκέφτονταν και έπρατταν διαφορετικά από ό,τι οι υπόλοιποι σύγχρονοί τους. Αν όλοι μας σκεφτόμασταν και πράτταμε μαζικά, τι παραπάνω θα ήμασταν από μια άβουλη μάζα; Είναι επίσης γνωστό πως όλοι οι ιδρυτές των μεγάλων μονοθεϊστικών και όχι μόνο θρησκειών ήταν ακραίοι στις ιδέες και τις πράξεις τους. Δεν έχω τη διάθεση να υπερασπιστώ καμιά μορφή οργανωμένης και ελεγχόμενης θρησκείας, τονίζω απλά το γεγονός πως αυτοί οι φωτισμένοι(εντός ή εκτός εισαγωγικών)άνθρωποι ήταν ταυτόχρονα και ακραίοι.

Το να είσαι ακραίος σημαίνει τελικά να βλέπεις τον κόσμο κάτω από ένα διαφορετικό πρίσμα. Άλλα, αν το σκεφτούμε λίγο παραπάνω, όλοι δεν έχουμε το προσωπικό μας πρίσμα; Όλοι μας δεν βλέπουμε τα πράγματα λίγο ή περισσότερο διαφορετικά από ό,τι ο συνάνθρωπός μας; Πολλά πρίσματα συμπίπτουν, αλλά πάλι όχι απόλυτα. Είμαι σίγουρος πως κανένας άνθρωπος δεν βλέπει τον κόσμο με τα δικά μου μάτια. Μπορεί κάποιος ή κάποια να φτάνει το 99%, αλλά ποτέ το 100%. Μπορεί κάποιος να συμφωνεί με μερικά από τα λεγόμενά μου, αλλά ποτέ με όλες μου τις απόψεις. Άρα, κατά μια έννοια, όλοι μας είμαστε ακραίοι σε κάποιον ή κάποιους τομείς της ζωής μας. Το ζήτημα, πιστεύω, είναι να γίνει αυτή η ακρότητα χρήσιμη για την ατομική μας εξέλιξη και, γιατί όχι, την πανανθρώπινη.

Αν βλέπεις πως η ακρότητά σου είναι χρήσιμη για σένα και τους συνανθρώπους σου, αγκάλιασέ την. Μπορείς, αν μη τι άλλο, να παράγεις τέχνη από αυτήν...

ΓΙΑΤΙ ΑΡΕΣΕΙ Η ΜΑΣΤΟΥΡΑ

Γιατί είναι ωραία, μήπως; Αν δεν ήταν ωραία, δεν θα ήταν τόσο επιθυμητή, κακά τα ψέματα. Αν δεν ένοιωθες καλά ως πολύ καλά όταν μαστούρωνες δεν θα είχε νόημα. Σκέψου μόνο πόσο δημοφιλές θα ήταν ένα ναρκωτικό που θα σε έκανε να αισθάνεσαι χάλια.

Ας εξετάσουμε πρώτα γιατί ο άνθρωπος παίρνει ναρκωτικά. Ο πρώτος λόγος είναι μάλλον γιατί θέλει να αλλάξει την ψυχοσύνθεσή του. Να γίνει διαφορετικός, «να βγει από τον εαυτό του», κατά κάποιο τρόπο. Έστω και πρόσκαιρα, να νιώσει διαφορετικά από ότι συνήθως, να κοιτάξει τον κόσμο με άλλο μάτι, ή τουλάχιστον έτσι να νομίζει ότι κάνει.

Παράλληλα με αυτό, θέλει να διασκεδάσει. Σε όλο τον Δυτικό κόσμο, η διασκέδαση είναι στενότατα συνδεδεμένη με την κατανάλωση αλκοόλ. Ναι, ναι φίλτατε, και το αλκοόλ ναρκωτικό είναι, με τη μόνη διαφορά πως είναι νόμιμο. Όσο πιο πολύ αλκοόλ πιεις, τόσο πιο καλά θα περάσεις, ή, τουλάχιστον αυτό σου έχουν περάσει υποσυνείδητα ή συνειδητά τα Μ.Μ.Ε. και το περιβάλλον σου. Όσο πιο «κομμάτια» γίνεις, τόσο πιο ευτυχισμένος θα είσαι. Ή θα νομίζεις ότι είσαι. Επίσης, όσα πιο πολλά ποτά πιεις σε ένα μπαρ, τόσο πιο πολλά θα ξοδέψεις. Άρα, τόσο μεγαλύτερη οικονομική επιφάνεια έχεις. Άρα, θα είσαι πιο περιζήτητος στο αντίθετο φύλο για σχέση ή και κάτι παραπάνω(ή στο ίδιο φύλο, αν προτιμάς). Ποια κοπέλα δεν αισθάνεται κολακευμένη όταν την κερνάνε σφηνάκια; Ποια κοπέλα δεν το θέλει, έστω κι αν δεν το δείχνει; Ποιος άντρας δεν αισθάνεται καλά(ένα είδος αυτοεπιβεβαίωσης)όταν κερνάει την παρέα του ή μια άγνωστη κοπέλα, σαν πρώτο βήμα;

Και το θέμα έχει πολλές προεκτάσεις. Όσο πιο «in» και «cool» είναι ένα μαγαζί, τόσο πιο δύσκολο είναι να μπεις μέσα και να απολαύσεις τα πανάκριβα και αμφιβόλου ποιότητας ποτά του. Άρα, πρέπει «να το φυσάς». Μόνο η «ελίτ»(μη ξεράσω)μπορεί να μπει σε τέτοια μαγαζιά. Και είναι τόσο γίδια(μετά συγχωρήσεως)που πραγματικά νοιώθουν καλύτερα όταν είναι σε τέτοια μαγαζιά, απλώς γιατί όλοι θέλουν να πάνε σε τέτοια μαγαζιά. Γιατί αισθάνονται κοινωνικά καταξιωμένοι όταν πληρώνουν για ένα ποτό την τιμή που έχει ένα μπουκάλι από αυτό. Γιατί αισθάνονται «κάπως» όταν πληρώνουν για ένα μπουκάλι όσο είναι ένας κατώτατος μισθός. Γιατί αισθάνονται καλά όταν περάσουν την «πόρτα», μια ανακούφιση που τα κατάφεραν και μπήκαν σε ένα «καλό» μαγαζί. Προσωπικά, δεν ξέρω αν το έχετε καταλάβει, δεν μου αρέσουν και πολύ τα «καλά» μαγαζιά. Έχω κόλλημα με την @*%^@ την «πόρτα».

Αν μου πεις τι σχέση έχει αυτό με τα ναρκωτικά, εγώ απλώς θα σου απαντήσω ότι αυτά που συζητάμε είναι ο ορισμός του trίπ. Μπαίνεις σε μια κατάσταση που νιώθεις «κάπως». Νομίζεις πράγματα που για την πλειοψηφία είναι τόσο αληθινά όσο και ο ορισμός που αυτή δίνει στην πραγματικότητα. Ναι, αλλά υπάρχει και η μειοψηφία, ξέρεις. Η οποία μειοψηφία έχει τα δικά της τριπάκια, καμία αντίρρηση. Το ζήτημα είναι

ότι τα τριπάκια της πλειοψηφίας είναι πιο σημαντικά, ακριβώς γιατί είναι η πλειοψηφία. Όμως εγώ θα αντιπαραθέσω το αδιαμφισβήτητο γεγονός πως η κοινή εξέλιξη προήρθε στις περισσότερες των περιπτώσεων από την ισχυρή μειοψηφία. Η οποία ακριβώς γιατί δεν έχει τις παρωπίδες της πλειοψηφίας, μπορεί να σκεφτεί πιο ελεύθερα και προοδευτικά.

Ας γυρίσουμε στο θέμα μας, τη μαστούρα. Ας υποθέσουμε πως το σώμα μας δεν είναι τίποτε παραπάνω από τον υπηρέτη του εγκεφάλου. Ας υποθέσουμε ότι ο εγκέφαλος χρησιμοποιεί το σώμα σαν έναν απλό ξενιστή, μια ξεχωριστή οντότητα που απλώς πείθει το υπόλοιπο σώμα πως μαζί είναι μια αδιάσπαστη ενότητα. Αν ο εγκέφαλος δεν μπορεί να κάνει κάτι τέτοιο, κανένα όργανο του σώματος δεν μπορεί. Ας υποθέσουμε πως ολόκληρο το νευρικό σύστημα(ακόμη και αυτό το τμήμα του που δεν μπορεί να ελέγξεις συνειδητά)δεν είναι τίποτα παραπάνω από τα σκοινιά που χρησιμοποιεί ο εγκέφαλος για να ελέγξει τη μαριονέτα που ονομάζουμε σώμα.

Ωραία...Με τι τρέφεται ο εξουσιαστής μας; Ανάμεσα στα άλλα, με γλυκόζη. Ποια φαγητά είναι τα πιο επιθυμητά, από όλους όμως; Αυτά που περιέχουν σάκχαρα, σε όλες τις μορφές τους. Ποιος μπορεί να αντισταθεί σε ένα λαχταριστό γλυκό; Τι θέλουν για δώρο οι γυναίκες; Σοκολάτα, η οποία εκτός από ζάχαρη περιέχει και άλλες ουσίες, που αυξάνουν την έκκριση σεροτονίνης(θα τη συναντήσουμε ξανά αργότερα). Κάθε γονέας ξέρει πως τα παιδιά τρελαίνονται για γλυκά κάθε είδους. Και τα ζητούν μέχρι ο γονέας να μην αντέχει άλλο τη γκρίνια και να ενδώσει. Είναι από τις μεγαλύτερες απολαύσεις τους.

Η γλυκόζη λοιπόν είναι η «φυσιολογική» τροφή του εγκεφάλου. Όταν όμως τον εθίσουμε(ή, καλύτερα, εθιστεί μόνος του)σε άλλες «τροφές», «μη φυσιολογικές»; Τώρα, δεν μπορώ να σου δώσω τον ορισμό του φυσιολογικού και νομίζω κανένας δεν μπορεί. Ούτε και με ενδιαφέρει, να σου πω την αλήθεια. Αν ήμουν «φυσιολογικός» ούτε θα διάβαζα τόσο πολύ, ούτε θα έγραφα τόσο παράξενα.

Τι εννοώ με «μη φυσιολογικές τροφές» του εγκεφάλου; Στην εφηβεία πολλοί από εμάς άρχισαν τη «σταδιοδρομία» τους με το τσιγάρο, που ανάμεσα στις χιλιάδες των χημικών ουσιών περιέχει και την κυριότερη ψυχοτρόπο ουσία του, τη γλυκιά νικοτίνη.

Η νικοτίνη είναι μια από τις θαυμαστές ουσίες που έχουν το προνόμιο να περνούν το χημικό φραγμό του εγκεφάλου και να μπαίνουν μέσα στον εξουσιαστή. Ο χημικός φραγμός του εγκεφάλου είναι απαραίτητος, αλλιώς ό,τι ουσία προσλαμβάναμε θα κατέληγε μέσα του, καταστρέφοντάς τον. Μερικές ουσίες, όμως, ο χημικός φραγμός τις αφήνει να περνάνε, πολλές από τις οποίες έχουν ψυχοτρόπο δράση. Δηλαδή, σε πρώτο επίπεδο αλλάζουν τον ψυχισμό του ανθρώπου. Ουσιαστικά, αυτό που κάνουν είναι να αλλάζουν την ευαίσθητη χημική ισορροπία του εξουσιαστή. Επηρεάζουν τους νευροδιαβιβαστές, δηλαδή

σε ελεύθερη μετάφραση την αντίληψη της πραγματικότητας, το αίσθημα της ευφορίας, την συναισθηματική κατάσταση, ανάμεσα στα άλλα.

Η νικοτίνη λοιπόν, αν είσαι εθισμένος σε αυτήν, βοηθάει στη συγκέντρωση, την προσοχή και τη μνήμη. Νομίζεις ότι τα βγάζω από το μυαλό μου επειδή κάπνιζα; Ρώτα ένα νευρολόγο. Μια από τις θεραπείες για τη νόσο του Αλτσχάιμερ, που βρίσκεται σε πειραματικό στάδιο ακόμη, είναι ακριβώς η λήψη νικοτίνης από τους ασθενείς. Και όχι, αυτό δε σημαίνει πως πρέπει να αυξήσεις το κάπνισμα στα τρία πακέτα, ή, ακόμη χειρότερα, να το αρχίσεις. Απλώς, ή νικοτίνη έχει και θεραπευτικές ιδιότητες.

Όπως και πολλά άλλα ναρκωτικά, η θεραπευτική δράση των οποίων ήταν γνωστή από την αρχαιότητα, σε πάρα πολλούς λαούς. Η κυριότερη διαφορά όμως είναι ότι τα χρησιμοποιούσαν είτε ακριβώς σαν φάρμακα είτε για θρησκευτικούς λόγους. Δεν έκαναν κατάχρηση για να «διασκεδάσουν».

Είπα για θρησκευτικούς λόγους και κατάφερα πάλι να φέρω τη συζήτηση στη θρησκεία. Η Θεία Κοινωνία περιέχει αλκοόλ, το οποίο είναι μια ψυχοτρόπος ουσία. Καλά, μη βαράς, κανένας δε μέθυσε με Θεία Κοινωνία, δεν είμαι βλάσφημος. Απλώς θέλω να δείξω στον εξουσιαστή σου πως ο Χριστιανισμός «ευλογεί» το αλκοόλ. Τώρα, σε πιο «πρωτόγονες» κοινωνίες και θρησκείες χρησιμοποιούσαν και χρησιμοποιούν άλλες ψυχοτρόπους ουσίες.

Ας αρχίσουμε με την κάνναβη. Στην Ινδία τη λαμβάνουν σε διάφορες μορφές οι γιόγκι, και όχι μόνο, για να «ενωθούν» με τους θεούς και να είναι πιο αποτελεσματικός ο διαλογισμός. Και για πιο πρακτικούς λόγους: για να ελαττώνουν την πείνα. Στην Τζαμάικα επειδή είναι μέρος της θρησκείας τους. Αν δε με απατά η μνήμη μου, οι ιερείς Ρασταφάρι μπορούν να την κατέχουν και να την χρησιμοποιούν, κάτι που δεν ισχύει, θεωρητικά τουλάχιστον, για τους απλούς πιστούς. Στην αρχαία Ελλάδα είναι πολύ πιθανόν να χρησιμοποιούνταν σε κάποια μαντεία για να περιπέσει ο χρησμοδοτούμενος πιστός σε εκστατικό όραμα, και να επικοινωνήσει πιο άμεσα με τους θεούς. Με αμφισβητείς; Καλά κάνεις, αλλά στο νεκρομαντείο του Αχέροντα έχει βρεθεί απανθρακωμένη κάνναβη, οπότε η υπόθεσή μου έχει κάποια βάση, τουλάχιστον για το συγκεκριμένο μαντείο.

Προχωράμε στον αμανίτη, ο οποίος είναι ένα μανιτάρι, η amanita muscaria. Η χρήση της δραστικής ουσίας του γινόταν από τους Σαμάνους των διάφορων φυλών της Βόρειας Ευρώπης και της Σιβηρίας για την πρόκληση οραμάτων, την ένωση με τη Φύση(που για αυτές της φυλές ήταν θεϊκή)και τη λύση των προβλημάτων της φυλής με μαγικό τρόπο. Χρησιμοποιούνταν ακόμη από τις «μάγισσες» του Μεσαίωνα για την παρασκευή παραισθησιογόνων φίλτρων, αλλά και για να μπορεί η ίδια η μάγισσα να πετάει, προφανώς μέσω εξωσωματικών εμπειριών(Αστρικής

Προβολής). Ήσως ο αμανίτης να ήταν το μαγικό σκουπόξυλο των μαγισσών.

Επόμενη στάση, ο κάκτος πεγιότ. Χρησιμοποιούνταν από τους Ινδιάνους της Βόρειας και Νότιας Αμερικής για την πρόκληση οραμάτων μια φορά το χρόνο σε θρησκευτικές τελετές τους και για να βρίσκει ο Βορειοαμερικάνος Ινδιάνος το τοτεμικό του ζώο.

Τα μεξικάνικα μανιτάρια ή «μαγικά». Η δραστική ουσία ψιλοκυβίνη χρησιμοποιούνταν για την πρόκληση παραισθήσεων οι οποίες θα βοηθούσαν τον πιστό στην επίλυση των προβλημάτων του και στην ένωσή του με το Θείο. Ο Δρ. Άλμπερτ Χόφμαν προσπαθούσε να παρασκευάσει χημικά στο εργαστήριο την ψιλοκυβίνη, και αντί για αυτό έφτιαξε το LSD, που είναι 1000 φορές πιο δραστικό. Και «έκαψε» πολλούς...

Ο καπνός χρησιμοποιούνταν από τους Ινδιάνους της Βόρειας και Νότιας Αμερικής σε θρησκευτικές και άλλες περιστάσεις. Η νικοτίνη πήρε το όνομα της από το Γάλλο Νικότ, ο οποίος εισήγαγε τον καπνό στην Ευρώπη.

Ο καφές μας ήρθε και αυτός από την Αμερική και χρησιμοποιούνταν για την τόνωση της προσοχής και της συγκέντρωσης. Από το Νέο Κόσμο μας ήρθε και η πατάτα, η ντομάτα και το καλαμπόκι, αλλά αυτά είναι αλλούνον παπά ευαγγέλιο...

Τα φύλλα του φυτού της κόκας, που δεν περιέχουν κοκαΐνη, αλλά κάποιες πρόδρομες ουσίες, μασιόνταν από τους Ινδιάνους της Νότιας Αμερικής για να ανταπεξέρχονται στις δύσκολες συνθήκες των υψηλών υψομέτρων, για να καταπολεμούν την πείνα και για να βοηθούν τη συγκέντρωση.

Το δάκρυ της παπαρούνας, που περιέχει οποιοειδή, χρησιμοποιούνταν σαν ηρεμιστικό και υπνωτικό, όπου ευδοκιμούσε το φυτό, σε όλο τον πλανήτη. Μέχρι πριν μερικές δεκαετίες, οι μητέρες στα χωριά της πατρίδας μας το έδιναν στα παιδιά τους για να ηρεμούν και να μην κλαίνε συνέχεια.

Θα μπορούσα να συνεχίσω έτσι για πολύ ακόμη, αλλά νομίζω ότι φτάνει, όσον αφορά τις «εναλλακτικές» χρήσεις των ψυχοτρόπων ουσιών. Ένας ανθρωπολόγος θα μπορούσε να γράφει τόμους για αυτές από σήμερα μέχρι τη Δευτέρα Παρουσία. Το ίδιο θα μπορούσε να κάνει και ένας γιατρός για τις φαρμακευτικές τους χρήσεις.

Για τα καινούργια ναρκωτικά που παρασκευάζονται στα εργαστήρια δε θα ασχοληθώ, καθώς τα θεωρώ «φρούτο» της εποχής μας. Και δε νομίζω κανείς να παίρνει ηρωίνη για να ενωθεί με το Θείο...

Στην ουσία του πράγματος λοιπόν. Σε όλη τη διάρκεια της Ιστορίας οι άνθρωποι χρησιμοποιούσαν ναρκωτικά για θρησκευτικούς και ιατρικούς λόγους. Σήμερα, ιδίως με τα συνθετικά ναρκωτικά, αλλάζει τον ψυχισμό του για τη διασκέδασή του. Ή, καλύτερα, την κακώς εννοούμενη

διασκέδαση. Ο κάθε χρήστης δικαιολογεί τον εαυτό του που πίνει ντρόγκια όπως θέλει ή όπως του έχουν πει. Όπως είπε και ο Κλιντ Ίστγουντ, όλοι έχουν τις απόψεις τους (δεν το είπε τόσο κομψά, αλλά τέλος πάντων). Το ζήτημα είναι ότι δικαιολογίες υπάρχουν άπειρες.

Γιατί δε μπορούμε να μείνουμε «ξενέρωτοι»; Ισως επειδή ο εξουσιαστής είναι μιμητικό ων. Ισως επειδή του αρέσουν οι αλλαγές. Ισως επειδή βαριέται την χημική ισορροπία 24 ώρες το εικοσιτετράωρο.

Ισως, και τονίζω ίσως, μερικές ουσίες μπορούν να αφυπνίσουν κοιμώμενες δυνάμεις του εξουσιαστή. Αν θέλεις την άποψη μου πάνω σε αυτό, το καλύτερο τριπάκι πάνω στο ζήτημα είναι να μη χρησιμοποιείς ουσίες όταν θέλεις να «ξυπνήσεις» τον εξουσιαστή. Μπορεί κάποτε να θέλεις να χρησιμοποιήσεις αυτά που ξύπνησες και να μη μπορείς γιατί δε θα έχεις τη συγκεκριμένη ουσία. Μπορείς και χωρίς βοηθήματα. Το μονοπάτι είναι μακρύτερο και δυσκολότερο, αλλά η ανταμοιβή είναι μεγαλύτερη, τουλάχιστον αυτή είναι η ταπεινή μου άποψη.

Θες και τη σκοτεινή όψη του νομίσματος; Πάνε σε ένα ψυχιατρείο και ρώτα πόσοι ασθενείς μπήκαν λόγω χρήσης ναρκωτικών, και δεν εννοώ για αποτοξίνωση. Κι αν πεις ότι το μαύρο π.χ. δεν κάνει κακό, είναι λιγότερο τοξικό από το τσιγάρο, κ.λ.π., κ.λ.π., εγώ θα σου απαντήσω ως εξής: στην Αγγλία πρόσφατα νομιμοποιήθηκε σχεδόν ολοκληρωτικά η χρήση του. Σαν αποτέλεσμα, τα ψυχιατρικά περιστατικά σε παιδιά κάτω των 15 ετών αυξήθηκαν κατά 500%. Έχω βρει στο Διαδίκτυο τουλάχιστον 30 μελέτες που συνδέουν την κάνναβη με ψυχιατρικές παθήσεις, από ψυχωτικά επεισόδια μέχρι σχιζοφρένια. Πρόσεξε, δεν είπα ότι τις προκαλεί από μόνο του, αλλά είναι ένας σαφέστατα επιβαρυντικός παράγοντας. Δε με πιστεύεις; Ωραία, όταν πίνεις μαύρο και βγαίνεις σε ένα μαγαζί, δεν τρως κόλλημα ότι από τα διπλανά τραπέζια μιλάνε για σένα ή ασχολούνται μαζί σου; Αυτό, φίλε μου, είναι ψυχωτικό σύμπτωμα και εμφανίζεται από μια πλειάδα ψυχικών ασθενειών, όπως η σχιζοφρένια. Άρα, κατά μια έννοια, η κάνναβη έχει παρενέργειες στον εγκέφαλό σου που μοιάζουν με τα συμπτώματα της σχιζοφρένειας.

Η μαστούρα εξακολουθεί να είναι γλυκιά για σένα, ε; Δε μου λες, ξέρεις καλά όλο σου το γενεαλογικό σου δέντρο; Ξέρεις για τους προγόνους σου μέχρι 3-4 γενιές πίσω; Μήπως ξέρεις αν μερικοί από αυτούς ήταν ψυχικά ασθενείς; Αν έστω και ένας ήταν, είσαι βεβαρημένος κληρονομικά και δεν το ξέρεις. Αυτό σημαίνει πως έχεις αυξημένο κίνδυνο να πάθεις κάτι παρόμοιο στη διάρκεια της ζωής σου. Τον οποίο κίνδυνο επιτείνεις πίνοντας ντρόγκια.

Και στο τέλος ποια η χρησιμότητα τους; Μια είναι η σημαντική ερώτηση, κατά την ταπεινή μου: *Πίνοντας ντρόγκια βελτιώνεις τη ζωή σου;*

ΤΗ απλώς έχουν καταντήσει ένα δεκανίκι για να περνάς τη μέρα; Για να σου φεύγει η κατάθλιψη και τα νεύρα που τα ίδια τα ντρόγκια σου δημιουργούν;

Θα μου πεις όλα ηλεκτρικές εκκενώσεις και χημικές ενώσεις στους εξουσιαστές μας είναι. Δίκιο έχεις. Το σεξ, ας πούμε, απελευθερώνει ενδορφίνες στον εγκέφαλο, οι οποίες είναι ουσίες χημικά παρόμοιες με τα οποιοιειδή. Ένας από τους λόγους για τους οποίους το σεξ είναι τόσο επιθυμητό. Όταν γνωρίζεις κάποιον/κάποια και νοιώθεις αυτό που λέμε «χημεία» είναι αυτό ακριβώς, χημεία. Ο εξουσιαστής σου αναγνωρίζει σε υποσυνείδητο επίπεδο τις φερομόνες που εκκρίνει αυτός που γνωρίζεις και τις συγκρίνει χημικά με τις δικές για να «προβλέψει» αν ταιριάζετε χημικά. Αν δε με απατά, ο εξουσιαστής προβλέπει κι αν οι κοινοί σας απόγονοι θα έχουν περισσότερες πιθανότητες επιβίωσης ή κάτι τέτοιο. Οι φερομόνες που εκκρίνουμε περιέχουν ένα μεγάλο όγκο πληροφοριών, και με την όσφρηση ακριβώς ζευγαρώνουν τα ζώα. Οι σκύλοι είναι το πρώτο παράδειγμα που μου ήρθε στο μυαλό. Όταν νιώθεις ερωτευμένος εκκρίνεται περισσότερη σεροτονίνη, η οποία είναι ένας νευροδιαβιβαστής(χημική ουσία υπεύθυνη για τη μεταφορά πληροφοριών από το ένα τμήμα στο άλλο)του εξουσιαστή, υπεύθυνη για το αίσθημα της ευφορίας.

Δηλαδή ο έρωτας έχει και χημική βάση και συγχώρα με για την απομυθοποίηση. Συνεχίζω ακάθεκτος: πολλά ναρκωτικά, όπως και το «αθώο» μαύρο αυξάνουν την έκκριση σεροτονίνης. Μόνο που, κάνοντας αυτό, όταν ξενερώσεις, υπάρχει τεχνητή έλλειψη της. Οπότε, πρέπει να ξαναπιείς. Και να ξαναπιείς. Και μέσα στην εβδομάδα, θα έχεις «πέσει», λόγω ακριβώς της έλλειψης σεροτονίνης. Με τον ίδιο ακριβώς μηχανισμό λειτουργεί και το έκσταση, με τη δραστική ουσία MDMA να εκκρίνει σεροτονίνη σε πολύ μεγαλύτερες ποσότητες, για αυτό «τους αγαπάς όλους», στην αρχή τουλάχιστον της χρόνιας χρήσης.

Ο δεύτερος σημαντικός νευροδιαβιβαστής που επηρεάζουν τα ναρκωτικά είναι η ντοπαμίνη, η οποία είναι υπεύθυνη για την αντίληψη της πραγματικότητας. Ακόμη και το «φυσικό», «φυτικό» μαύρο είναι στην ουσία η δραστική του χημική ουσία THC, τετραυδροκανναβινόλη. Η οποία το μόνο που κάνει είναι να διαταράσσει την εναίσθητη χημική ισορροπία του εξουσιαστή σε σεροτονίνη και ντοπαμίνη. Η όλη «μαγική» αίσθηση που ονομάζεις «φυσική» μαστούρα δεν είναι τίποτε περισσότερο και τίποτε λιγότερο...

Ο τρίτος σημαντικός νευροδιαβιβαστής είναι το γλουταμινικό οξύ, το οποίο είναι υπεύθυνο για τη συναισθηματική κατάσταση και δεν είναι ανάγκη να σου πω τι παθαίνει ο μεταβολισμός του με τη χρήση «ευφορικών» ουσιών. Εδώ και χωρίς τέτοια χρήση οι περισσότεροι άνθρωποι δεν είναι ευχαριστημένοι με τη συναισθηματική τους κατάσταση, με τη χρήση γίνεσαι άστα να πάνε...

Αν έχω ένα μήνυμα να σου περάσω είναι αυτό που μου είχε πει ένας πρώην χρήστης πριν από πολλά χρόνια και όταν το άκουσα γέλασα από μέσα μου: «Η καλύτερη μαστούρα είναι να είσαι ξενέρωτος».

Όλα καταλήγουν στο πώς θέλει κάποιος να περνάει το χρόνο του. Νομίζεις ότι μαστουρωμένος τον περνάς με χρήσιμο τρόπο για σένα και τους άλλους;

Το ζήτημα πιστεύω είναι να βρεις μια «δίαιτα» χωρίς ισχυρά ψυχοτρόπες ουσίες, ώστε ο ψυχισμός σου να μην αλλάζει σημαντικά στη διάρκεια της ημέρας. Γιατί αυτό; Γιατί από ένα σημείο και μετά μπερδεύεσαι. Υπάρχει ο «νηφάλιος εαυτός» και ο «μαστουρωμένος εαυτός». Ίσως και ποικιλίες «μαστουρωμένων εαυτών», αν «χρησιμοποιείς»(ή μάλλον σε χρησιμοποιούν)περισσότερα από ένα ναρκωτικά.

Επειδή δεν θέλω να ακούγομαι σαν κανένα φυλλάδιο της Ιθάκης, σε αφήνω εδώ με την εξής προτροπή: την επόμενη φορά που θες να πιεις, ρώτα τον εξουσιαστή σου γιατί θες να το κάνεις...

Ο ΚΑΦΕΣ ΕΧΕΙ ΠΑΡΕΝΕΡΓΕΙΕΣ

Κάποιος θα μπορούσε να πει πως το σύνολο του σύγχρονου πολιτισμού είναι μια από αυτές.

ΑΝ ΗΜΟΥΝ ΛΕΜΜΙΝΓΚ

...θα άφηνα τους συντρόφους μου να πέσουν στη θάλασσα και θα άααααραζα... (λέμμινγκς είναι κάτι τρωκτικίδια του Αρκτικού Κύκλου, τα οποία πάνω στις μεταναστεύσεις τους πέφτουν συχνά στη θάλασσα, αυτοκτονώντας ομαδικά. Βέβαια, δεν το κάνουν εσκεμμένα, αλλά αυτό δεν έχει και πολύ σημασία...)

ΝΑ ΘΥΜΗΘΩ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΑΣΩ

Αν κάποιος θυμόταν όλη τη ζωή του θα ήταν καταρχήν διαφορετικός από τους υπόλοιπους. Το φίλτρο του εγκεφάλου όσον αφορά στο ποιες αναμνήσεις θα είναι άμεσα προσπελάσιμες από το συνειδητό του τμήμα φροντίζει για την «αποφόρτισή» του, κατά κάποιο τρόπο.

Αν όμως θυμόμασταν τα πάντα, μήπως αυτό θα μας έκανε σοφότερους; Αν είχαμε άψογη μνήμη, μάλλον δεν θα επαναλαμβάναμε τόσο συχνά τα λάθη του παρελθόντος, δεν θα φέρναμε τον εαυτό μας σε παρόμοιες καταστάσεις τόσο συχνά.

Από την άλλη, ποιος ξέρει τι κρύβεται μέσα στο «σκληρό» του; Τι έχει ξεχάσει ως «μη σημαντικό», «άχρηστο», «δυσάρεστο», «πολύ δυσάρεστο», και σκέψου μόνο ποιος τελικά ορίζει αυτά τα κριτήρια για σένα και σου κρύβει το μεγαλύτερο κομμάτι της ζωής σου. Γιατί, όπως πολύ καλά ξέρεις, θυμάσαι μόνο ένα μικρό ποσοστό από ό,τι έζησες. Ιδιαίτερα η παιδική ηλικία είναι νεφελώδης, τουλάχιστον σε μένα.

Τι μας λέει αυτό το γεγονός; Τσως ότι κάθε μέρα, όταν γλιτώνουμε από το μικρό Θάνατο που συμβατικά ονομάζουμε Ύπνο, αρχίζουμε κατά κάποιο τρόπο από την αρχή. Αν π.χ. θυμόμασταν όλες τις δυσάρεστες αναμνήσεις μας, μάλλον θα μιμούμασταν τα λέμμινγκς...

ΚΡΑΤΑΩ ΤΟ ΜΥΑΛΟ ΜΟΥ ΑΠΑΣΧΟΛΗΜΕΝΟ

...για να μη με απασχολεί το μυαλό μου.

ΕΝΑΝ ΟΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΤΡΕΛΑΣ

...θα μπορούσα ίσως να σου δώσω, αν μου έδινες πρώτα εσύ έναν ορισμό του γνωστικού ανθρώπου. Γιατί αν κατέγραφες τις σκέψεις που κάνεις όταν είσαι μόνος ή λίγο πριν σε πάρει ο ύπνος και τις πήγαινες σε έναν ψυχίατρο, μάλλον θα σου έδινε ένα ωραίο κοκτέιλ, και δεν αναφέρομαι σε αλκοολούχο ποτό :-)

Έχουμε έναν κοινό τόπο στον οποίο αναφερόμαστε στις καθημερινές μας επαφές και κοινές συντεταγμένες αναφοράς. Όταν κάποιος άνθρωπος ξεχάσει ή ξεφύγει από αυτά τα στοιχεία, τότε χάνει τη γνωστικότητά του. Αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να καεί στην πυρά, όπως έκαναν το Μεσαίωνα ή να αποκλείεται κοινωνικά και επαγγελματικά, όπως γίνεται σήμερα...

ΠΡΟΣΓΕΙΩΘΗΚΑΝ ΕΞΩΓΗΝΟΙ ΣΗΜΕΡΑ

- Σοβαρά μιλάς;
- Καλά ρε συ, δε βλέπεις ειδήσεις;
- Για να είμαι ειλικρινής, το παρέλειψα αυτές τις μέρες. Ξέρεις, όλο τα θετικά μας λένε.
- Πάντως μην ανησυχείς, έρχονται με ειρηνικές προθέσεις, καμία σχέση με Independence Day και τέτοιες χολιγουντιανές μαλακίες. Το μόνο κοινό σημείο με την ταινία είναι ότι προσγειώθηκαν σε όλες τις πρωτεύουσες του κόσμου για να κάνουν γνωστή και αδιαμφισβήτητη την ύπαρξή τους.
- Και γιατί δεν το έκαναν νωρίτερα;
- Ισχυρίζονται ότι ερχόντουσαν σε επαφή μαζί μας σε όλη τη διάρκεια της ανθρώπινης Ιστορίας.
- Άντε ρε. Και γιατί δε το ξέραμε αυτό;
- Ααααααα. Μα μας το αποκρύπτανε.
- Ποιοι;
- Τα εκάστοτε ιερατεία των διάφορων θρησκειών του πλανήτη για να διατηρήσουν τον ασφυκτικό έλεγχο των πιστών, οι καλοί ηγέτες μας για να ισχυροποιούν την εξουσία τους, η μονοπωλιακή επιστήμη που αυτή και μόνο μπορεί να πρεσβεύει την αλήθεια. Οι εξουσιαστές μας μέχρι τώρα, με άλλα λόγια.
- Μα καλά, πως τα κατάφεραν εδώ και 5000 χρόνια;
- Έπνιγαν και φίμωναν κάθε φωνή που έλεγε ότι οι εξωγήινοι υπάρχουν, σε συντομία. Θέλεις και το καλύτερο; Οι εξωγήινοι ισχυρίζονται ότι η ανθρώπινη Ιστορία είναι πολύ αρχαιότερη των 5000 αυτών χρόνων.
- Δηλαδή;
- Να μωρέ, λένε ότι οι αποδείξεις για αυτό ήταν πάντα εκεί, για όποιον είχε ανοιχτά μάτια και μυαλά. Λένε π.χ. πως η διάβρωση της βάσης της Σφίγγας ανάγεται περίπου στο 10000 π.Χ., ότι ο παράλληλος και ο μεσημβρινός που περνάνε από την Μεγάλη Πυραμίδα της Γκίζας χωρίζουν τη γη όλου του πλανήτη σε 4 ίσα μέρη και άλλα τέτοια ωραία. Πολλές από τις θρησκείες του πλανήτη, όταν μιλούν για αγγέλους και παιδιά του Θεού αναφέρονταν στην πραγματικότητα σε αυτούς.
- Τώρα που το λες... Ρε συ, δεν ξέρω τι να πω, μένω άφωνος.
- Μην ανησυχείς, το ίδιο και ο υπόλοιπος πλανήτης. Δεν είναι λίγο να σου λένε ότι δεν είσαι ο μοναδικός κατοικούμενος και τεχνολογικά εξελιγμένος πλανήτης στο Σύμπαν.
- Και τι θέλουν από μας;
- Α, τίποτα το ιδιαίτερο. Απλώς θέλανε να κάνουν γνωστή την ύπαρξή τους. Πιστεύουν πως με αυτόν τον τρόπο θα βοηθήσουν την εξέλιξη της Ανθρωπότητας. Θα δώσουν ένα σκούντημα, όπως το λένε, γιατί πιστεύουν πως τα τελευταία X χρόνια υπάρχει μια στασιμότητα. Αν και τους τελευταίους δύο αιώνες ο άνθρωπος έχει εξελιχθεί τεχνολογικά σε πολύ καλό βαθμό, δεν έχει καταφέρει να τιθασέψει τα καταστροφικά

και αυτοκαταστροφικά του ένστικτα. Μόνο οι δύο Παγκόσμιοι Πόλεμοι το αποδεικνύουν.

- Δεν έχουν και άδικο...
- Ισχυρίζονται ακόμη πως αν συνεχίσουμε να έχουμε τις λάθος προτεραιότητες που έχουμε, θα καταστρέψουμε τον πλανήτη και θα τον κάνουμε ακατοίκητο. Μόνο με αυτά που βλέπουμε να γίνονται με το κλίμα, έχουν δίκιο ρε συ. Θυμάσαι όταν ήμασταν μικροί, που είχαμε άνοιξη και φθινόπωρο;
- Ναι ρε συ, έχω να δω τέτοια... ούτε θυμάμαι από πότε...
- Άσε...
- Δε μου λες, πως το πήρε ο πλανήτης;
- Αξιοθαύμαστα καλά. Οι Πρόεδροι από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, της Νοτιοαμερικανικής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Κίνας, της Ινδίας, της Ρωσίας, της Ιαπωνίας, της Αφρικανικής Ένωσης και σχεδόν όλων των υπόλοιπων κρατών συνεδριάζουν. Φήμες ακούγονται για Ενωμένες Πολιτείες της Γης. Οι ανταγωνισμοί και οι πόλεμοι μοιάζουν άχρηστοι στα μάτια των περισσότερων, μόνο οι φανατικοί δεν θα αποδεχτούν την ιδέα.
- Σαν όνειρο ακούγεται...
- Εσύ τι περίμενες να γίνει; Να συνεχίσει για παράδειγμα η Κίνα να είναι σε αντιπαράθεση με την Ιαπωνία για μερικές άχρηστες πια βραχονησίδες; Ή να συναδελφωθούν τα κράτη που στο φινάλε μοιράζονται τον ίδιο πλανήτη;
- Οι θρησκευτικοί ηγέτες τι λένε;
- Τα χουν ψιλοπαίξει, δεν ξέρουν τι να πουν στους πιστούς τους. Αρκετοί από τους οποίους έχουν αρχίσει να γράφουν τις επιταγές των μέχρι πρότινος θρησκειών τους στα φρύδια τους. Καταλαβαίνεις... Δεν είναι λίγοι αυτοί που περιμένουν τους εξωγήινους να τους πουν τις απόψεις τους πάνω στο θέμα της θρησκείας.
- Εσύ τι λες ότι θα γίνει;
- Μάλλον μια ενωμένη θρησκεία για όλο τον πλανήτη, που θα βάζει την εξέλιξη του ανθρώπου πάνω από όλα.
- Δε μου λες, οι εξωγήινοι πώς μοιάζουν; Μικρά πράσινα ανθρωπάκια, όπως στις ταινίες;
- Εδώ είναι το καλύτερο. Αυτοί που μας επισκέφτηκαν έχουν ακριβώς τη μορφή μας.
- Τι, είναι άνθρωποι;
- Ναι, μόνο που χρησιμοποιούν ένα μεγαλύτερο ποσοστό του εγκεφάλου τους από ότι εμείς. Λένε πως θα μας δείξουν τρόπους να φτάσουμε στο επίπεδό τους. Επίσης, λένε πως πολλές φορές άνθρωποι που αργότερα έμειναν στην Ιστορία για τις πράξεις τους ήταν στην πραγματικότητα εξωγήινοι.
- Για πες κανένα παράδειγμα.

- Δεν αποκάλυψαν κανένα όνομα, είναι ακόμη νωρίς λένε.
- Δε μου λες, τώρα που ήρθαν οι εξωγήινοι, τι θα γίνει με εκείνα τα 200 € που σου χρωστάω, είναι ανάγκη να σου τα δώσω;
- Τι λες ρε μαλάκα που δε θα μου δώσεις τα 200 €, είσαι με τα καλά σου; Θα σε σφάξω στο γόνυ ρε μπινέ...

ΠΕΡΙ ΧΟΥΛΙΓΚΑΝΙΣΜΟΥ

Αιντό το σύγχρονο φαινόμενο δεν είναι και τόσο σύγχρονο όσο νομίζουμε. Σαν πρώτο παράδειγμα θα αναφερθώ στις ομάδες του ιππόδρομου στο Βυζάντιο. Η φανατικότητα των οπαδών τους ξεπερνούσε κατά πολύ τη σημερινή που επιδεικνύουν οι οπαδοί των ποδοσφαιρικών(κυρίως)ομάδων.

Για να κατανοήσουμε καλύτερα το φαινόμενο της ταύτισης κάποιου με μια αθλητική ομάδα είναι αναγκαίο να ανατρέξουμε αρχικά στους ψυχολογικούς λόγους μιας τέτοιας ταύτισης. Η ταύτιση με κάποιους συντρόφους κάτω από έναν κοινό σκοπό μας βάζει αυτόματα σε μια ομάδα, ικανοποιώντας σε πρώτο επίπεδο τις κοινωνικές μας τάσεις. Αυτή η ομάδα πρεσβεύει κάποιες ιδέες, που είναι ή γίνονται και δικές μας. Ακόμη, εκπροσωπούμε μια γειτονιά, μια πόλη και μια χώρα στα παιχνίδια που παίζει η ομάδα μας, άρα υπερασπιζόμαστε ένα ιδανικό που είναι ανώτερο από εμάς, κατά κάποιο τρόπο. Η μονάδα γίνεται μέρος ενός συνόλου, ενός κοινού σκοπού.

Στο ποδόσφαιρο, αλλά και σε άλλα ανταγωνιστικά ομαδικά παιχνίδια, όπως το ράγκμπι, το αμερικάνικο ποδόσφαιρο, το χόκεϊ και λιγότερο το μπάσκετ, υπάρχει άφθονη ροή αδρεναλίνης κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού. Αυτά τα παιχνίδια είναι ίσως μια μικρή απομίμηση πολέμου, με τις διεκδικήσεις της μπάλας, το σκοράρισμα, τις χαμένες ευκαιρίες, τα συστήματα ανάπτυξης, τις στημένες φάσεις, ακόμη και με τα αντιαθλητικά χτυπήματα. Αδρεναλίνη που ρέει όχι μόνο στις φλέβες των παικτών, που είναι έτσι κι αλλιώς επαγγελματίες, αλλά και των οπαδών. Οι οποίοι, επειδή δεν μπορούν να έχουν έλεγχο πάνω στην εξέλιξη του παιχνιδιού, αγωνιούν πολύ περισσότερο, καθώς διακυβεύονται τα ιδανικά τους ή η «αρρώστια» τους, όπως μερικοί από αυτούς λένε.

Αυτή η ροή αδρεναλίνης είναι κάτι σαν φυσικό ναρκωτικό, όπως οι ενδορφίνες ή η σεροτονίνη. Η ηδονή όμως που αισθάνεται ο οπαδός(και όχι ο φίλαθλος, που είναι αδόκιμος όρος, καθώς όσοι αγαπούν το άθλημα δεν πολυασχολούνται με ομάδες) ξεπερνιέται μόνο από την ηδονή της νίκης, ιδιαίτερα κατά μισητών αντιπάλων. Μισητοί αντίπαλοι οι οποίοι είναι πατροπαράδοτοι, συχνά κανείς δε μπορεί να θυμηθεί γιατί και πώς έγιναν αντίπαλοι. Πάρα πολλές φορές είναι μέσα από την ίδια την πόλη, οπότε ο πραγματικός λόγος είναι απλώς το ποιος είναι ο καλύτερος εκπρόσωπος της πόλης.

Και φτάνουμε σε ένα πραγματικά σύγχρονο φαινόμενο, αυτό της μεγάπολης. Κατά τη διάρκεια του 20ου αιώνα δημιουργήθηκαν πόλεις-τέρατα, αδιανόητες στο μέγεθος και την επιρροή για κάποιον που ζούσε σε προηγούμενους αιώνες. Το παράδειγμα της Αθήνας είναι χαρακτηριστικό, καθώς στην πρωτεύουσα ζει η μισή Ελλάδα, με ό,τι συνεπάγεται αυτό. Άλλα υπάρχουν παντού στον πλανήτη μεγάπολεις με δεκάδες εκατομμύρια κατοίκων, ενώ πολλές εκκολάπτονται, όπως στην

Κίνα. Αν κάποιος αγαπάει την πόλη του, ένας από τους τρόπους για να ταυτιστεί μαζί της είναι μέσω των αθλητικών της ομάδων.

Μάλιστα, σε πολλές περιπτώσεις είναι και η μοναδική διέξοδος που μπορεί να έχει κάποιος. Δε θα ασχοληθώ με τους κοινωνικούς λόγους του χουλιγκανισμού, πολλοί περισσότεροι και καλύτεροι από μένα το έχουν ήδη κάνει. Αυτό που βλέπω εγώ είναι η επιρροή της μεγάπολης, η οποία μπορεί και να πλησιάζει την πόλη-κράτος της αρχαίας Ελλάδας. Όμως σε μερικές δεκαετίες ο μισός πληθυσμός του πλανήτη θα ζει σε πόλεις άνω του ενός εκατομμυρίου κατοίκων. Σκεφτείτε μόνο τις επιπτώσεις σε όλες τις πλευρές της ζωής των κατοίκων και ίσως δείτε πως οι πόλεις π.χ. που περιγράφονταν στο κόμικ «Δικαστής Ντρέντ» δεν είναι και τόσο μακριά. Σκεφτείτε το επίπεδο της ταύτισης που θα υπάρχει.

Ένα άλλο ερώτημα που υπάρχει όσον αφορά στο χουλιγκανισμό είναι γιατί η συντριπτική πλειοψηφία αυτών που παθιάζονται με τις ομάδες τους είναι άντρες. Πέρα από τα συνηθισμένα για την περίσσεια τεστοστερόνης κ.λ.π., κ.λ.π., εγώ θα προσθέσω κάτι που πιθανόν να υπάρχει στη γενετική μνήμη ή, αλλιώς, στο συλλογικό ασυνείδητο. Οι άντρες πρόγονοι ήταν αναγκασμένοι να κυνηγάνε σε ομάδες από την ίδια φυλή, σε ανταγωνισμό με ομάδες από γειτονικές φυλές. Όσο κι αν στη σύγχρονη εποχή η έννοια της φυλής μεγάλωσε με την καθιέρωση των σύγχρονων κρατών, το αρχέτυπο της σχετικά ολιγομελούς φυλής εξακολουθεί να ζει.

Οπως ζει και η ανάγκη για βία και αίμα, μια αναπαράσταση των οπίων βλέπουμε σε μερικά αθλήματα, όπως το ποδόσφαιρο. Σε άλλα, μάλιστα, όπως το ράγκμπι, το αμερικάνικο ποδόσφαιρο ή το χόκεϊ η βία είναι πραγματικότατη, συνηθισμένη, ενώ το αίμα δεν λείπει. Ίσως αυτή η ανάγκη να δει κάποιος αίμα(φυσικά όχι δικό του, κάτι τέτοιο θα ήταν επίπονο και πολύ προσωπικό)να είναι και αυτή κατάλοιπο των προγονικών μας μνημών. Ίσως όμως να είναι κάποιος τρόπος να ικανοποιηθούν σχετικά αναίμακτα και οικονομικά τα κτηνώδη ένστικτα μας. Ένας πιο ακριβός τρόπος είναι με τους πολέμους που γίνονται, οι οποίοι σε κάποιο επίπεδο κάνουν ακριβώς αυτό.

Για κάποιον που θεωρεί τον εαυτό του χουλιγκαν, μια απλή αναπαράσταση βίας στο γήπεδο δεν είναι αρκετή. Θέλει να την ασκήσει στον αντίπαλο οπαδό, να τα σπάσει στην περιοχή του, να κάψει το γήπεδό του. Αν ταυτόχρονα κερδίσει και η ομάδα του, ακόμα καλύτερα. Αν μου επιτρέπεται μια παρομοίωση, θέλει να ανέβουν οι μετοχές του στο χρηματιστήριο των οπαδών, σε επίπεδο εθνικό, ηπειρωτικό, παγκόσμιο. Είναι ένας τρόπος για να ακουντεί η ομάδα του, η πόλη του, η χώρα του.

Στο τελευταίο Μουντιάλ, οι αρχές της Γερμανίας ενημέρωναν τους επισκέπτες πως σε μερικές περιοχές του Βερολίνου π.χ. καλό θα ήταν να μην πήγαιναν. Αυτό γιατί ήταν πολύ πιθανό να δέχονταν επίθεση από

Γερμανούς νεοναζί, οι οποίοι δε θέλουν ξένους στη χώρα τους. Δεν είναι καθόλου τυχαίο πως σε κάθε Μουντιάλ υπάρχει παράλληλο Μουντιάλ των οπαδών, συχνά πολύ καλά οργανωμένο, με ραντεβού μέσω κινητών τηλεφώνων, κ.λ.π., κ.λ.π. Κάτι που γίνεται και σε εθνικό επίπεδο, όπως και σε πανευρωπαϊκό, όταν παίζονται τα παιχνίδια των ευρωπαϊκών κυπέλλων.

Δεν είναι τυχαίο επίσης πως σε επίπεδο οργανωμένων οπαδών οι πολιτικές πεποιθήσεις είναι ακραίες. Ένα μέρος δεν ασχολείται με την πολιτική, παρά μόνο με την ομάδα και ο μόνος εχθρός είναι η αστυνομία. Ένα μεγάλο μέρος ανήκει από την άκρα αριστερά μέχρι την αναρχία, ενώ ένα άλλο ανήκει στην άκρα δεξιά. Οι λόγοι για αυτό είναι πολλοί, εγώ θα αναφέρω μόνο πως όταν θεωρείς τον εαυτό σου τόσο ακραίο ώστε να θέλεις να ανοίξεις το κεφάλι του συνανθρώπου σου, χωρίς να έχεις προσωπικά μαζί του, σε «αναγκάζει» να είσαι ακραίος σε όλες σχεδόν τις εκφάνσεις της ζωής σου.

Ποια η ουσία θα ρωτήσεις και καλά θα κάνεις. Σειρά μου να ρωτήσω: αγαπάς κάποια ομάδα; Πήγες ποτέ στο γήπεδο σε κάποιο ντέρμπι να νοιώσεις την ταύτιση με την ομάδα; Να νοιώσεις το χειροπιαστό μίσος για την αντίπαλη ομάδα και ό,τι αυτή αντιπροσωπεύει; Είδες από κοντά τους αντίπαλους οπαδούς να θέλουν να σου κάνουν κακό; Θέλησες κι εσύ να τους κάνεις το ίδιο; Αν μου απάντησες αρνητικά στις ερωτήσεις μου, πώς θέλεις να σου εξηγήσω γραπτά ποια είναι η ουσία...

HEAVY METAL IS THE LAW

Είναι ο τίτλος από ένα παλιό Heavy Metal τραγούδι. Τώρα θα μου πεις, με τέτοιο τίτλο, τι τραγούδι θα ήταν, ρεμπέτικο; Είναι ένα άκρως πορωτικό τραγούδι, που με την επιτηδευμένη του αφέλεια περιγράφει την πεμπτουσία αυτού του τόσο παρεξηγημένου είδους μουσικής.

Κανείς έξω από αυτήν την μουσική δεν μπορεί να καταλάβει την αγάπη που νιώθουμε για αυτήν εμείς οι μεταλάδες και την αφοσίωση που έχουμε. Μόνο αν «πορωθείς» με αυτήν μπορείς να καταλάβεις. Παρόλα αυτά, θα προσπαθήσω να σου εξηγήσω.

Πάνω από όλα, το Heavy Metal είναι ένας τρόπος ζωής. Το κυριότερο μήνυμά του, όπως τουλάχιστον εγώ το αντιλαμβάνομαι, είναι ότι η μόδα δεν είναι σημαντική. Αν και υπάρχουν παροδικές τάσεις στο Heavy Metal ως προς το ποιο είδος του είναι πιο δημοφιλές, δεν μπορούν να χαρακτηριστούν σε καμιά περίπτωση μόδες. Ίσως να είναι μόδες σε μερικές χώρες του κόσμου, όπως οι Η.Π.Α. ή η Αγγλία, όπου τα M.M.E. επηρεάζουν περισσότερο τον κόσμο, και μόνο για τους νεαρούς οπαδούς σε ηλικία. Στο Heavy Metal κανείς δε θα σου επιβάλλει τι θα ακούσεις, τι πρέπει να σου αρέσει, πώς θα ντυθείς, πού θα βγεις, τι θα κάνεις, τι θα πιεις, ποιες θα είναι οι παρέες σου, ποια είναι τα «καλά» μαγαζιά όπου θα πουλήσεις «μουύρη», κ.ο.κ.

Ένα από τα πράγματα που πραγματικά λατρεύω σε αυτό το είδος μουσικής είναι πως στα μαγαζιά που μαζεύονται μεταλάδες δεν έχει «πόρτα». Μπορείς να μπεις είτε φοράς σακάκι, είτε φοράς βερμούδα, είτε και συνδυασμό των δυο, κανείς δε θα σου πει τίποτα. Εντάξει, αν φοράς σακάκι με βερμούδα θα σε κοιτάνε μερικοί αναρωτώμενοι τι φρούτο είναι αυτό, αλλά λέμε τώρα. Δεν είναι ανάγκη να φοράς κολλητά παντελόνια και δερμάτινα με καρφιά, ούτε καν να έχεις μακριά μαλλιά για να είσαι μεταλάς.

Ίσως όλη η ουσία του Heavy Metal είναι το επαναστατικό του πνεύμα, ενάντια στην προβατοποίηση που επιβάλλεται πάνω μας από τα M.M.E., το κράτος, την Εκκλησία, τα κόμματα, κ.ο.κ. Αυτό δε σημαίνει σε καμιά περίπτωση πως ο μεταλάς δεν ανήκει πουθενά, απλώς ότι στις περισσότερες των περιπτώσεων είναι πολύ πιο συνειδητοποιημένος από ότι ο μέσος άνθρωπος. Όλοι οι μεταλάδες «ψάχνονται», άλλοι περισσότερο, άλλοι λιγότερο.

Πιστεύω πως αυτό έχει να κάνει με την σημαντικότητα που αποδίδουν τα περισσότερα από τα συγκροτήματα στους στίχους τους. Το Heavy Metal(αλλά και μερικά συγγενικά είδη μουσικής όπως το punk και το hardcore)είναι το μοναδικό είδος σύγχρονης μουσικής το οποίο έχει άπειρα μηνύματα να περάσει στον ακροατή.

Αν σου αρέσει πολύ ένα συγκρότημα Heavy Metal δεν υπάρχει περίπτωση να μην κοιτάξεις τους στίχους του. Μπαίνεις στο υπέρτατο τριπάκι της Τέχνης σαν ολότητα. Ο συνδυασμός μουσικής/στίχων μπορεί να σε ταξιδέψει σε κόσμους που ποτέ δεν φανταζόσουν.

Μπορεί να μοιραστείς τους προβληματισμούς του καλλιτέχνη για το σύγχρονο κόσμο ή ακόμη για κόσμους που πέρασαν ή που θα έρθουν ή μπορεί να έρθουν. Μπορεί να νιώσεις σαν να βλέπεις μια ταινία, μόνο που ίσως είναι καλύτερα γιατί τις εικόνες τις φαντάζεσαι, βάζεις το μυαλό σου να δουλέψει. Μπορεί να δεις τις πολιτικές ανησυχίες του μουσικού, να τις ασπαστείς ή να τις περιφρονήσεις, αγκαλιάζοντας μόνο τη μουσική. Μπορεί να μπεις στη ζωή του, να νιώσεις ότι ζεις σε άλλα μέρη του κόσμου, τις συνθήκες ζωής των οποίων σου περιγράφει. Μπορεί ένα ερωτικό τραγούδι να σου θυμίσει καταστάσεις που πέρασες ή περνάς. Μπορεί να μάθεις για βιβλία ή ταινίες ή ποιήματα ή ζωγραφικούς πίνακες ή άλλα έργα τέχνης που ενέπνευσαν τον καλλιτέχνη. Μπορεί να χαλυβδώσεις την εσωτερική σου δύναμη μέσα από στίχους που σε εκφράζουν. Μπορεί να κάνεις χαβαλέ, ακούγοντας για τραγούδια για μπύρες, μηχανές και όμορφες γυναίκες. Μπορεί να αμφισβητήσεις τη θρησκεία του τόπου σου, να πεις ότι ο Θεός που μου παρουσιάζουν οι ιερείς μάλλον δεν είναι ο Πανανθρώπινος. Μπορεί να αναζητήσεις το Θεό μακριά από δόγματα και φτιαχτές αμαρτίες. Μπορεί να γίνεις ο Θεός του εαυτού σου. Μπορείς ακόμη και να αρνηθείς το Θεό.

Και φτάνουμε στο γνωστό ζήτημα Heavy Metal=Σατανισμός. Δεν θα κρυφτώ πίσω από το δάχτυλό μου, ακούω αυτή τη μουσική 19 χρόνια και έχω φτάσει τα 31. Μια τέτοια σχέση υπάρχει, αλλά όχι όπως την φαντάζεται ο υπόλοιπος κόσμος. Είναι αλήθεια ότι πολλά συγκροτήματα τραγουδάνε για τον τύπο με τα κέρατα. Άλλα ας δούμε την απάντηση των Venom, των προπατόρων του Black Metal(του κατεξοχήν σατανικού είδους Metal)πάνω στην ερώτηση γιατί καταπιάνονται με τέτοια θέματα: «Με τέτοια μουσική που παίζουμε, για τι θέλετε να τραγουδάμε, για λουλούδια;». Οι Venom εκπροσωπούν μια τάση στο Heavy Metal που λέει ότι μπορεί να τραγουδάς για το Σατανά χωρίς κατ' ανάγκη να πιστεύεις σε αυτόν ή να εξασκείς μαγεία ή να κάνεις μαύρες τελετές. Τραγουδούν για τέτοια θέματα γιατί αυτό υπαγορεύεται από τη μουσική τους.

Άλλη παρόμοια τάση στο ζήτημα είναι να καταπιάνεσαι με τέτοια ζητήματα καθαρά για εμπορικούς λόγους, χωρίς πάλι να πιστεύεις πραγματικά. Δηλαδή επειδή κάτι τέτοιο εντάσσεται στο επαναστατικό πνεύμα του Heavy Metal και, μιλώντας με αριθμούς, απλά πουλάει, το κάνεις για να βγάλεις χρήματα. Δεν είναι και ό,τι πιο τίμιο, αλλά αποδίδει.

Άλλοι το κάνουν από μιμητισμό, ιδιαίτερα αν είναι νεαροί σε ηλικία όταν αρχίζουν το συγκρότημα. Αυτό συνέβη την περίοδο 1993-1997 όταν είχαμε το μεγάλο κύμα του Black Metal που γιγαντώθηκε στη Νορβηγία κυρίως. Την ίδια περίπου περίοδο, στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού κυρίως, είχαμε την έξαρση του Death, το οποίο έχει στη μεγάλη του

πλειοψηφία κι αυτό σατανικούς στίχους. Για να καταλάβεις την έκταση του ζητήματος, αρκετά από τα συγκροτήματα που απάρτιζαν την σκηνή του Black στη Νορβηγία είχαν δημιουργήσει μια οργάνωση, την Inner Circle, η οποία είχε ανάμεσα στους σκοπούς τους την καταστροφή όλων των εκκλησιών της χώρας.

Αυτό από μόνο του δείχνει μια σοβαρότητα πάνω στον σκοπό σου, οπότε δεν ήταν όλοι νεαροί που το έκαναν από μιμητισμό. Το πίστευαν πραγματικά. Πάρα πολλές άλλες σκηνές όμως, σε διάφορες άλλες χώρες, το μόνο που έκαναν ήταν να μιμηθούν μουσικά τη Νορβηγική.

Όπως και να έχει το ζήτημα, είναι αρκετοί οι μουσικοί που εκφράζονται με σατανικούς στίχους γιατί το πιστεύουν. Μερικοί από αυτούς είναι στην ουσία ενάντια στο Χριστιανισμό γιατί έχουν αηδιάσει με τη μορφή αυτής της θρησκείας σήμερα και τα έργα της στο παρελθόν. Όποιος χριστιανός έχει τη διάθεση να τους κατηγορήσει για αυτό, ας κοιτάξει λίγο πιο αντικειμενικά τη θρησκεία του.

Άλλοι είναι ενάντια στο Χριστιανισμό γιατί επιθυμούν την επιστροφή στους προχριστιανικούς θεούς και παραδόσεις. Ο Χριστιανισμός κατέστρεψε σχεδόν ολοκληρωτικά αυτές τις θρησκείες, οπότε το λογικό είναι να στραφούν κατά του Χριστιανισμού. Ας αφήσουμε τους Έλληνες Necromantia να μιλήσουν πάνω στο ζήτημα: «Our Gods Became Your Satan And Satan Became Our God», δηλαδή «Οι Θεοί Μας Έγιναν Ο Σατανάς Σας Και Ο Σατανάς Έγινε Ο Θεός Μας»

Πολλοί είναι και αυτοί που είναι κατά του Χριστιανισμού γιατί είναι εναντίον σε κάθε μορφή θρησκείας και καταπίεσης που πηγάζει από το θρησκευτικό φανατισμό. Οπότε, οι σύγχρονες Σταυροφορίες της Αμερικής και των συμμάχων της θα μπορούσαν να τους δώσουν κάποιο δίκιο. Και από την άλλη, η θρησκευτική μισαλλοδοξία μερικών ακολούθων του Ισλάμ μπορεί πάλι να τους δώσει δίκιο.

Άλλοι είναι σατανιστές γιατί πιστεύουν πραγματικά. Άλλα, όποιος έχει ψάξει λίγο παραπάνω το ζήτημα θα διαπιστώσει ότι είναι μια μειοψηφία. Αυτό δε σημαίνει σε καμιά περίπτωση πως δεν έχουν δύναμη ή επιρροή. Άλλα είναι πολύ παράξενο το γεγονός πως από όλους αυτούς που τραγουδούν για τον Μεγάλο Πλανευτή μόνο λίγοι ασπάζονται π.χ. αυτά που πρεσβεύει ο Νεοσατανισμός όπως εκφράστηκε αυτός από τον Αντόν Λα Βέι ή άλλους που διατείνονται ότι αυτοί είναι οι πραγματικοί και γνήσιοι εκφραστές αυτού του κινήματος(ή θρησκείας, δεν είμαι σίγουρος, δεν το έχω ψάξει το ζήτημα).

Όπως και να έχει, όταν πέθανε ο Λα Βέι, πολλοί ήταν αυτοί που του αφιέρωσαν δίσκους και τον αποχαιρέτησαν μέσα από συνεντεύξεις. Δεν ήταν όμως τόσοι πολλοί όσο νομίζεις...

Ποιο το συμπέρασμα, αν μπορεί να εξαχθεί κάποιο; Ο Σατανισμός καταλαμβάνει ένα τμήμα της θεματολογίας του Heavy Metal. Άλλα το

Heavy Metal έχει άπειρα θέματα για να ασχοληθεί(και έχει ασχοληθεί). Ο Σατανισμός είναι απλά ένα από αυτά.

Και για να είμαστε ειλικρινείς: η σύγχρονη Ελληνική λαϊκοροπ, με τι ασχολείται; Με τον έρωτα και μόνο με αυτόν. I love you, you love me, let's live together, και τέτοια παρόμοια. Δεν έχω ακούσει ένα τραγούδι που να μιλάει για κάτι άλλο. *Οτιδήποτε άλλο, διάολε!*

Κι αν θέλεις να ψάξουμε το αληθινό νόημα των λέξεων, μόνο οι τραγουδιστές του Heavy Metal τραγουδάνε πραγματικά. Τόλμησες να γελάσεις, ακόλουθε της λαϊκοροπ; Η λέξη τραγούδι βγαίνει από την τραγωδία. Ωδή στον Τράγο δηλαδή, όπου Τράγος ο Διόνυσος/Πάνας. Ο οποίος περιττό να σου πω που έχει γραμμένο τον έρωτα(άλλα πράγματα, πιο απλά, θέλει ο Τράγος). Και δε νομίζω αν ζούσε σήμερα ο Τράγος(που ζει, αλλά αυτό είναι άλλο θέμα)να άκουγε λαϊκοροπ. Μάλλον Heavy Metal θα άκουγε. Η λαϊκοροπ θα τον έκανε να ξεράσει.

Και ας μην ξεχνάμε πως η λαϊκοροπ έχει απλούς ερμηνευτές, οι συνθέτες είναι άλλοι, πολλές φορές μάλιστα αυτοί μονοπωλούν σχεδόν την παραγωγή εύπεπτων τραγουδιών. Οι «τραγουδιστές» της λαϊκοροπ είναι συνήθως κάποιοι/κάποιες που απλώς έπιασαν ένα μικρόφωνο(συχνά χωρίς ίχνος μουσικής παιδείας)και νομίζουν πως έπιασαν τον Πάπα από τα φρύδια. Και αν νομίζεις ότι το Heavy Metal είναι εύκολο στη σύνθεση ή στην απόδοση, για ρώτα και ένα μουσικό που να παίζει τέτοια μουσική.

Κι αν τολμήσεις να πεις ότι ο Τράγος δεν σε εκφράζει, προς τιμή του γράφτηκαν οι κλασσικές τραγωδίες για τις οποίες τόσο περηφανεύεσαι στους ξένους.

Αν θέλεις να σου κάνω μια παρομοίωση, χωρίς όμως να προσβληθείς, έτσι; Αν υποθέσουμε ότι η μεγάλη πλειοψηφία των ανθρώπων σήμερα είναι προβατάκια που ακολουθούν μόδες και ακούνε ό,τι πουν τα Μ.Μ.Ε., το Heavy Metal είναι γεμάτο τράγους.

Ο οπαδός του Heavy Metal μπαίνει σε ένα τεράστιο τριπάκι όταν αρχίζει να ακούει αυτή τη μουσική. Είμαι σε αυτό το τριπάκι από τα 12 μου και δεν έχω μετανιώσει ούτε στιγμή. Ανάμεσα στα άλλα το Heavy Metal προσφέρει Γνώση. Και η Γνώση Είναι Δύναμη, φίλε μου...

Μπορεί να έχασα μερικά πράγματα, αλλά κέρδισα άλλα, σημαντικότερα. Ας πούμε, αν δεν άκουγα Heavy Metal πιθανότατα ποτέ δεν θα ασχολούμουν με τον Εσωτερισμό. Ποτέ δεν θα αναζητούσα τόσο έντονα την αυτογνωσία. Ποτέ δεν θα πάλευα με όλες μου τις δυνάμεις για την εξέλιξή μου. Ποτέ δεν θα έγραφα αυτό το κείμενο. Ποτέ δεν θα αναζητούσα σε ένα έργο Τέχνης το μήνυμα.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΜΟΔΑ;

Που να ξέρω, δεν την ακολουθώ, ούτε την ακολούθησα ποτέ στη ζωή μου.

Τη θεωρώ κάτι σαν μια νεφελώδη ομαδική παράκρουση, που αλλάζει τεχνητά από χρόνο σε χρόνο, δεκαετία σε δεκαετία, εποχή σε εποχή. Κάποιοι ορίζουν τι είναι μέσα στη μόδα και τι όχι, τι είναι αυτό που επιβάλλεται να ενδυθεί κάποιος, τι μουσική να ακούσει, τι να δει στον κινηματογράφο, το θέατρο και την τηλεόραση, σε ποιο μαγαζί να πάει για να διασκεδάσει, ποιο βιβλίο να διαβάσει, σε ποιο πολιτικό χώρο να ανήκει, ποια ιστοσελίδα να επισκεφτεί για οποιοδήποτε λόγο, που να πάει διακοπές, ποιο επάγγελμα να ακολουθήσει(καθώς μερικά από αυτά είναι πάντοτε μέσα στη μόδα), σε ποια χώρα να μείνει(για τον ίδιο λόγο), ποιοι καλλιτέχνες να του αρέσουν, ποιο αυτοκίνητο να οδηγεί, ποια είναι τα επιτρεπτά στεγανά μέσα στα οποία μπορεί να σκέφτεται, και η αλυσίδα συνεχίζεται στο άπειρο...

Είπε κανείς πλύση εγκεφάλου; Ποιος αμφιβάλλει ότι σε κάποιο ποσοστό(σε άλλους λιγότερο, σε άλλους περισσότερο)οι ανάγκες και οι επιθυμίες μας είναι προκατασκευασμένες και σερβιρισμένες στο πιάτο; Ένα εύπεπτο χυλό, όπου ορμάμε όλοι σαν τα γιδάκια. Ο χυλός αυτός είναι έτσι μαγειρεμένος για να αρέσει στα περισσότερα γιδάκια, στην πλειοψηφία. Και για τη μειοψηφία των γιδιών θα φτιάξουμε μικρότερους χυλούς, έτσι ώστε να φάμε όλη την καταναλωτική πίτα.

Ας επιχειρήσουμε να βρούμε τους λόγους για τους οποίους ακολουθούμε τις εκάστοτε τάσεις της μόδας(ανάθεμα αν μπορεί κάποιος να μου δώσει έναν ορισμό αυτής της λέξης). Πρώτο και σημαντικότερο, ο άνθρωπος είναι μιμητικό ζώο. Θέλει να ανήκει σε ομάδες, μικρές και μεγάλες. Θέλει να ακολουθεί τους κώδικες συμπεριφοράς της κάθε ομάδας που ανήκει. Θέλει να μοιάζει στο σύντροφό του και ταυτόχρονα θέλει να ξεχωρίζει από τους υπόλοιπους που δεν ανήκουν στην ομάδα. Νιώθει ασφάλεια και ένα απροσδιόριστο αίσθημα ολοκλήρωσης και εκπλήρωσης(ή προσπάθειας εκπλήρωσης)ενός σκοπού, άλλοτε εφικτού, άλλοτε ανέφικτου. Δίνει, κατά κάποιο τρόπο, ένα νόημα στη ζωή του, ιδιαίτερα αν ο σκοπός είναι «ιερός», όπως η σωτηρία της πατρίδας ή της ψυχής(χωρίς αυτό να σημαίνει πως η πατρίδα ή η θρησκεία είναι καθαρά θέμα μόδας).

Ένας δεύτερος λόγος είναι ότι εκτός από μιμητικά ζώα, είμαστε και υποτακτικά. Έχουμε συνηθίσει να υπακούμε στην εκάστοτε εξουσία από τότε που φτιάξαμε τις πρώτες οργανωμένες κοινωνικές ομάδες, δηλαδή, αν πιστεύεις στις ορθοδοξίες των αποδεκτών ιερατείων της επιστήμης, εδώ και 6000 χρόνια περίπου. Οι γονιδιακές μνήμες είναι ισχυρές, κάτι που αρχίζει να παραδέχεται και η επιστήμη. Οπότε, αν θέλουμε να ζήσουμε σε μια ομάδα(από ένα χωριό ως ένα έθνος)είμαστε υποχρεωμένοι να ακολουθούμε κάποιους κανόνες. Μερικοί είναι «λογικοί»(βρες μου σε παρακαλώ έναν ορισμό και για αυτήν την λέξη),

μερικοί όχι και τόσο. Το ζήτημα είναι πως από μικροί μαθαίνουμε να υπακούμε τους γονείς, τους δασκάλους, τους καθηγητές, τους προϊστάμενους, τους πολιτικούς, και πάει λέγοντας. Δεν επιτίθεμαι στην εξουσία, δεν είμαι αναρχικός. Δεν αμφισβητώ τις δομές και τις νόρμες της κοινωνίας. Απλώς επισημάνω πως έχουμε μάθει να υπακούμε.

Και σε αυτήν ακριβώς την υπακοή στηρίζονται οι εκάστοτε μόδες. Όταν σου περάσουν πως έτσι πρέπει να ντυθείς, θα υπακούσεις, γιατί ένα μέρος του υποσυνείδητού σου λέει πως η υπακοή είναι το σώφρον που ένα καλό μέλος πρέπει να κάνει. Ένα άλλο μέρος του υποσυνείδητού σου λέει πως πρέπει να το κάνεις για να μοιάζεις με το σύντροφό σου, κι αυτό σχετίζεται με το μιμητισμό που είδαμε.

Σε ένα άλλο επίπεδο, αυτός που μπορεί να ντυθεί π.χ. με πιο ακριβά ρούχα που «είναι της μόδας», νιώθει ανώτερος σε σχέση με τον απλό «πληρβείο» που φοράει αυτά «που δεν είναι της μόδας». Πέστε μου σας παρακαλώ που βρίσκεται η Κυρία Μόδα να πάω να τη σκοτώσω να γλιτώνουμε μια και καλή! Αλήθεια σας λέω, με αναγουλιάζει που το πρώτο πράγμα που κάνουμε όταν πάμε σε μια καφετέρια είναι να βγάζουμε στο τραπέζι το κινητό, τα γυαλιά ηλίου και τα κλειδιά του αυτοκινήτου. Δε χωράνε στην τσάντα ή τις τσέπες, διάολε; Θες να δείξεις την «κοινωνική τάξη» σου(μια φράση που για μένα σε καμιά περίπτωση δεν έχει το συνηθισμένο νόημα); Θες να δείξεις πόσο ακριβά αποκτήματα κατέχεις; Ε, και; Μήπως αυτό σε κάνει καλύτερο άνθρωπο; Μήπως αυτό σε κάνει πιο σωστό απέναντι στους συνανθρώπους σου;

Κάτι άλλο που «παρασέρνει» τους ανθρώπους να ακολουθούν τη μόδα είναι το επίπεδο της σημαντικότητάς της. Τι εννοώ; Θα σου εξηγήσω με ένα παράδειγμα. Στην Ελλάδα η κυρίαρχη θρησκεία είναι ο Χριστιανισμός, ενώ τις τελευταίες δεκαετίες, ιδιαίτερα μετά το New Age κίνημα της δεκαετίας του 1960, αναβιώνει η Πατρώα Θρησκεία. Γιατί είναι πιο σημαντικός ο Χριστιανισμός; Εκτός του ότι είναι η επίσημη θρησκεία του κράτους και «σπονδοράρεται» από τα Μ.Μ.Ε., είναι πιο σημαντικός γιατί έχει περισσότερους πιστούς. Όσο πιο μεγάλη είναι η ομάδα που ανήκεις, τόσο καλύτερα νιώθεις. Για να συνεχίσω με το παράδειγμα της θρησκείας, οι πιο «ισχυροί» θεοί στον πλανήτη είναι ο Ιεχωβάς και ο Αλλάχ. Γιατί; Γιατί έχουν πολλούς ανθρώπους να πιστεύουν και να προσεύχονται σε αυτούς. Σίγουρα ξεφύγαμε λίγο από το θέμα της μόδας, αλλά νομίζω ότι αυτά που σου μεταδίδω είναι χρήσιμα.

Έτσι λοιπόν, οι «μοδάτοι» είναι μια υπερεθνική ομάδα με πολλούς πιστούς, ίσως όσους π.χ. ο Χριστιανισμός. Από αυτό το γεγονός και μόνο, είναι μια πολύ σημαντική ομάδα. Άρα, αυτόματα οι «μοδάτοι» γίνονται ή, τουλάχιστον νομίζουν ότι γίνονται, σημαντικοί. Γιατί όταν εκατομμύρια ή ακόμη και δισεκατομμύρια άνθρωποι σου αφιερώνουν το χρόνο τους και, ακόμη σημαντικότερο, ένα μεγάλο μέρος των

εισοδημάτων τους, αμέσως αποκτάς μια πολύ δυνατή οντότητα. Σκέψου και αυτό: αν υπήρχε μια θρησκεία που οι πιστοί της δώριζαν τα χρήματα που ξοδεύονται παγκοσμίως για τη μόδα, τότε ο ηγέτης αυτής της θρησκείας θα εξουσίαζε τον κόσμο. Τρομακτικό, έτσι;

Αν αυτή η θρησκεία είχε ιερατείο, τότε οι ιερείς της θα λέγονταν σχεδιαστές μόδας. Οι κήρυκες και οι ιεραπόστολοι θα λέγονταν Μ.Μ.Ε. Το δόγμα δε θα ήταν ακλόνητο, αλλά θα άλλαζε κάθε χρόνο(πολύ πρωτοποριακή θρησκεία, δε νομίζεις;). Η πλειοψηφία των ανθρώπων, ιδιαίτερα των γυναικών θα ήταν οπαδοί της, και μάλιστα φανατικοί. Αμύθητα ποσά θα έδιναν οι πιστοί για να «είναι μέσα στο δόγμα». Πολλοί από αυτούς που δε θα μπορούσαν να ακολουθήσουν το δόγμα για οικονομικούς λόγους, θα έκαναν τα πάντα για να αποκτήσουν περιουσία. Έτσι, θα μπορούσαν να αποκτήσουν π.χ. το ακριβό αυτοκίνητο που μεταφράζεται σε γοητεία στο διαπροσωπικό επίπεδο, για να το πούμε διακριτικά. Οι «κράχτες» της θρησκείας θα ονομάζονταν μοντέλα, τα οποία δε θα σηκώνονταν από το κρεβάτι τους παρά μόνο για αρκετές χιλιάδες δολάρια. Η πλειοψηφία των γυναικών θα ήθελε να γίνει «κράχτης» και η πλειοψηφία των αντρών θα ήθελε να κοιμηθεί με έναν «κράχτη».

Όποιος θα μπορούσε π.χ. να αγοράσει ένα ρολόι που θα κόστιζε όσο τους ετήσιους μισθούς μιας οικογένειας του λεγόμενου Τρίτου Κόσμου, θα μπορούσε δικαιωματικά να κοιτάει «αφυψηλού» τους «ταπεινούς» συνανθρώπους του που δεν έχουν τέτοια δυνατότητα. Ο θεός αυτής της θρησκείας θα ήταν ομιχλώδης και απροσδιόριστος. Δεν θα υποσχόταν τίποτε απολύτως, ούτε καν μια σωτηρία του σώματος βρε παιδάκι μου, για την ψυχή ούτε λόγος. Ο θεός «ξ» θα ήταν ευμετάβλητος και αγνώμων, δε θα τον ένοιαζε αν τον ακολουθούσες πιστά για όλη σου τη ζωή και ξαφνικά έχανες την οικονομική δυνατότητα να το κάνεις. Θα σου γυρνούσε αμέσως την πλάτη και θα έχανες τα όποια προνόμια σου, θα αποβαλλόσουν αμέσως από τη θρησκεία. Πολλοί πιστοί θα αυτοκτονούσαν σε μια τέτοια προοπτική.

Ας γίνουμε πάλι ρεαλιστές. Τη μόδα την ορίζουν σε πρώτο επίπεδο οι σχεδιαστές μόδας, όσον αφορά στην ένδυση. Ωραία, μόνο που χρειάζονται την έγκριση και προώθηση των Μ.Μ.Ε. Άρα, σε δεύτερο επίπεδο τα Μ.Μ.Ε. ορίζουν τη μόδα. Μόνο που τα Μ.Μ.Ε. ελέγχονται από ομάδες ανθρώπων, σε πολύ επιφανειακό επίπεδο από π.χ. τις πολυεθνικές. Τις πολυεθνικές ας υποθέσουμε ότι τις ελέγχει μια οντότητα και ας ταυτίσουμε αυτήν την οντότητα με τον θεό «ξ». Άρα, αναγωγικά, το μόνο που δεν ελέγχει ο «ξ» πάνω σου είναι κάθε πότε πας στην τουαλέτα(αν και με τα φάρμακα που διαφημίζονται πάνω στο ζήτημα είναι κι αυτό προς συζήτηση). Τώρα, δεν ισχυρίζομαι ότι ο «ξ» υπάρχει, τον χρησιμοποιώ απλώς σαν σχήμα λόγου. Χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν υπάρχει.

Πολλοί άνθρωποι ισχυρίζονται πως η μόδα είναι ένα καινούργιο φρούτο. Αυτό δεν ισχύει, τουλάχιστον όχι 100%. Κάθε εποχή είχε τις μόδες της, όπως π.χ. στην αρχαία Ελλάδα όλοι φορούσαν χιτώνες. Στη μεσαιωνική Ευρώπη ήταν οι άσπρες περούκες και το λευκό μακιγιάζ στο πρόσωπο(γιατί τότε ήταν της μόδας το λευκό δέρμα κι όχι το μαυρισμένο, όπως σήμερα). Απλώς σήμερα η μόδα έχει γίνει μια υπερεθνική οντότητα λόγω του υπερπληθυσμού και της παντοδυναμίας των Μ.Μ.Ε. Μόδες πάντα υπήρχαν, π.χ. ο πατέρας των αδερφών Ράιτ έλεγε πως το πέταγμα είναι προνόμιο των αγγέλων. Βαθιά μέσα σου ξέρεις πως ένα μέρος της επιστήμης ισχύει γιατί είναι μέσα στα αποδεκτά πλαίσια που ορίζει η πλειοψηφία των επιστημόνων. Άρα, είναι κατά κάποιο τρόπο μέσα στην «επιστημονική μόδα».

Τώρα, θα με ρωτήσεις τι μπορείς να κάνεις. Σε πρώτο επίπεδο να ελαττώσεις μέσα σου τη σημαντικότητα της μόδας. Μπορείς να ενημερώνεσαι και ταυτόχρονα να προσπαθείς να «διαβάζεις ανάμεσα από τις γραμμές» των ειδήσεων. Όλοι μπορούμε να καταλαβαίνουμε τις τάσεις που ακολουθούν τα Μ.Μ.Ε. Το ζήτημα είναι να αρχίσουμε να αναζητούμε τα κίνητρα πίσω από αυτές τις τάσεις. Επίσης, η ενημέρωση και η μόρφωση είναι κάτι πολύ σημαντικό. Αντί π.χ. να δώσεις 200 ευρώ για ένα «μοδάτο» φόρεμα, μπορείς με αυτά τα λεφτά να αγοράσεις 15 βιβλία(λέμε τώρα). Τώρα, δε σου εγγυώμαι ότι με τα βιβλία θα προσεγγίσεις την ευτυχία, αλλά σίγουρα θα αποκομίσεις περισσότερα από ό,τι με το φόρεμα...

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΜΑΓΕΙΑ

Δε μπορώ να σου πω πολλά πράγματα, καθώς ό,τι γνωρίζω περιορίζεται στην ανάγνωση βιβλίων που πιάνουν το ζήτημα «επιφανειακά». Δηλαδή από τη μεριά ενός ανθρωπολόγου ή ενός επιστήμονα που εξετάζουν το ζήτημα από τη σκοπιά της επιστήμης τους, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Δεν έχω διαβάσει βιβλία που λένε π.χ. «την Παρασκευή και 13, καθώς το φεγγάρι θα είναι στη χάση του, άναψε 37 κόκκινα κεριά, κάνε μια πεντάλφα στο πάτωμα με κιμωλία που δεν έχει ξαναχρησιμοποιηθεί και επικαλέσου τον Νινγκαζούλ για να πάρεις προαγωγή στη δουλειά σου». Συγχώρεσέ μου το χιούμορ, αλλά είναι ο μόνος τρόπος που έχω για να παρουσιάσω κάτι τέτοιο.

Ας ξεκαθαρίσουμε λοιπόν ότι θα εξετάσω το ζήτημα όσο μπορώ πιο αντικειμενικά και «επιστημονικά», όσο κι αν ο όρος είναι αδόκιμος. Αυτό που με απασχολεί είναι το κατά ποσό χρήσιμη μπορεί να είναι η λεγόμενη «μαγεία» στον άνθρωπο και πολύ περισσότερο στον σύγχρονο άνθρωπο. Και για να δώσω έναν τελείως προσωπικό ορισμό στη μαγεία, ας την περιγράψω σαν την «όσο το δυνατόν καλύτερη και αποτελεσματικότερη χρησιμοποίηση των Δυνάμεων του Ανθρώπου».

Σε άλλες εποχές οι άνθρωποι, όντας πιο δεισιδαίμονες, λόγω κυρίως του περιορισμένου τεχνολογικού επιπέδου, θεοποιούσαν κατά κάποιο τρόπο τις δυνάμεις της φύσης. Το επόμενο λογικό βήμα ήταν να προσπαθήσουν να τις ελέγξουν επικαλώντας τες, και κάπως έτσι άρχισε αυτό που η πλειοψηφία έχει στο μυαλό της ως μαγεία. Πίστευαν επίσης, ανάλογα με τις θρησκευτικές τους πεποιθήσεις, ότι υπήρχαν εξωανθρώπινα πλάσματα, όπως Δαιμονες, Άγγελοι, Ήμίθεοι, Θεοί και Άγιοι, τα οποία μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν για τους προσωπικούς τους σκοπούς. Ας τοποθετήσουμε αυτά τα πλάσματα σε ένα επίπεδο, κι ας ονομάσουμε αυτό το πεδίο «αστρικό». Και ναι, όσο κι αν έχουμε εξελιχθεί τεχνολογικά, τέτοιες πίστεις υπάρχουν ακόμη.

Προσοχή όπως: όσο πιο μεγάλη σε ηλικία είναι μια πίστη, τόσο πιο «δυνατή» είναι. Το ίδιο ισχύει σε ακόμη μεγαλύτερο βαθμό και για το πλήθος αυτών που έχουν μια συγκεκριμένη πίστη. Ας υποθέσουμε ότι η πίστη εκλύει μια ποσότητα ενέργειας, η συσσώρευση της οποίας μπορεί να παράγει αποτελέσματα, πολλά από τα οποία εμπίπτουν στον ορισμό του «θαύματος». Και όχι, δεν αναφέρομαι στο φαινόμενο της αυθυποβολής εδώ.

Μπορώ να σου εξηγήσω με ένα παράδειγμα: μπορεί να πιστεύεις πως υπάρχει μια τραγονυχτεριδόμορφη οντότητα, ο Γκαζντραούλ, ο οποίος μπορεί να σε βοηθήσει ώστε κάποιος εχθρός σου να πάθει κακό. Μπορεί να βρήκες ένα παλιό βιβλίο που αναφέρει την ύπαρξη του Γκαζντραούλ και το πώς μπορεί κάποιος να τον «επικαλεστεί». Μπορεί να ακολούθησες τις οδηγίες του βιβλίου και να ένοιωσες κάπως παράξενα κατά τη διάρκεια της επίκλησης. Μπορεί τα επιθυμητά αποτελέσματα να ήρθαν. Τώρα, αυτό μπορεί να σημαίνει ένα πλήθος πραγμάτων, οπότε ας

εξετάσουμε μερικά: πρώτον, ο Γκαζντραούλ υπάρχει και σε βοήθησε να παράγεις «κακό», καθώς αυτή είναι μια από τις «δουλειές» του, δηλαδή έχετε κοινά «συμφέροντα». Ναι, μόνο που αν κάτι τέτοιο ισχύει, πρέπει να πληρώσεις στον Γκαζντραούλ ένα Αντίτιμο. Κάποτε... Τουλάχιστον αυτή είναι η κοινή πεποίθηση στα περισσότερα συστήματα μαγείας. Δεύτερον, ο Γκαζντραούλ δεν είναι τίποτε περισσότερο και τίποτε λιγότερο από ένα αρχέτυπο στο συλλογικό ασυνείδητο, δυναμωμένο όμως από χιλιάδες χρόνια πίστης, ύπαρξης και επίκλησης. Τα αποτελέσματα είναι πάλι χειροπιαστά, η «δουλειά» έγινε, χωρίς απαραίτητα να καταργείται το πρώτο σενάριο. Τρίτον, ο Γκαζντραούλ δεν υπάρχει, τουλάχιστον όχι έτσι όπως τον φαντάζονται οι περισσότεροι. Η τελετουργία είναι σχεδιασμένη έτσι ώστε να συγκεντρώνει τον μάγο στο σκοπό του και να «ξεκλειδώσει» τις δυνάμεις του μυαλού του που μπορούν να πραγματοποιήσουν το επιθυμητό αποτέλεσμα, σε συνδυασμό με την ισχυρή του Θέληση. Εδώ χρησιμοποιώ τη λέξη με την έννοια που τις έδινε ο Άλιστερ Κρόουλι(αν και αυτός χρησιμοποιούσε τη λέξη Θέλημα). Κατά μια έννοια, ο Γκαζντραούλ υπάρχει στο μυαλό του μάγου, όπως και όλων των ανθρώπων, οι οποίοι είναι εν δυνάμει μάγοι. Και πάλι, το τρίτο σενάριο δεν καταργεί τα άλλα δυο...

Τώρα, μην περιμένεις να σου πω ποιο σενάριο από τα τρία ισχύει, δεν ξέρω. Και για να είμαι ειλικρινής δε με απασχολεί. Στο προσωπικό μου «σύστημα» εξέλιξης έχω απαγορεύσει στον εαυτό μου τη χρήση βοηθημάτων, έτσι ώστε σε περίπτωση ανάγκης να μην χρειάζομαι κανένα Γκαζντραούλ. Μπορεί να ισχύουν και τα τρία σενάρια, μπορεί και κανένα.

Έχω την άποψη πως η λέξη κλειδί είναι η Θέληση. Η πιο γνωστή ρήση του Κρόουλι είναι «Do What Thou Wilt And Thus Shall Be The Whole Of The Law», δηλαδή σε ελεύθερη μετάφραση «Κάνε Αυτό Που Θέλεις Και Αυτός Θα Είναι Όλος Ο Νόμος». Όταν την είχα πρωτοακούσει πριν πολλά χρόνια μου φάνηκε σαν μια απλή έκφραση που έλεγε πάνω-κάτω «να κάνεις ό,τι θέλεις και να μη δίνεις λογαριασμό σε κανένα». Όμως πρόσφατα, άρχισα να σκέφτομαι μήπως αυτό που εννοούσε ο Κρόουλι ήταν «Αν Έχεις Αρκετή Θέληση Μπορείς Να Κάνεις Αυτό Που Θέλεις».

Μπορεί κάποιος σε όλη του τη ζωή να ήθελε να εξερευνήσει τις δυνάμεις του εγκεφάλου. Αν έχει αρκετή θέληση και υπομονή, το πιθανότερο είναι πως θα τα καταφέρει. Κατά μια έννοια, η Θέληση του ανθρώπου βάζει σε κίνηση δυνάμεις είτε δικές του, είτε εξωανθρώπινες, είτε πανανθρώπινες, πολύ συχνά πέρα από τη δική του κατανόηση.

Και πάλι θα σου εξηγήσω με ένα παράδειγμα, χωρίς σε καμιά περίπτωση να είμαι βλάσφημος. Όταν ένας πιστός επικαλείται τη δύναμη ενός Αγίου για π.χ. θεραπεία, αυτή καθαυτή η πράξη δεν είναι «μαγική»; Δεν επικαλείται μια εξωανθρώπινη οντότητα για να κάνει «καλό», η

οποία είναι μια από τις «δουλειές» της οντότητας; Δηλαδή έχουν πάλι κοινά «συμφέροντα». Συχνά προσφέρει ένα Αντίτιμο, όπως ένα τάμα ή τη βελτίωση της προσωπικότητας του σε συμμόρφωση με τις επιταγές της θρησκείας ή ακόμη και την αφιέρωσή του στη θρησκεία. Αυτό που θέλω να σου πω είναι πως οι αναλογίες είναι κάτι παραπάνω από ισχυρές.

Για να ρίξω λίγο περισσότερο φως στο ζήτημα θα σου πω ποια είναι η διαφορά του Αριστερού από το Δεξί Μονοπάτι. Αυτό που έχει στο μιαλό του ο περισσότερος κόσμος είναι πως το ένα αντιπροσωπεύει το Κακό και το άλλο το Καλό. Ισως αυτό να ισχύει σε κάποιο επίπεδο, αλλά όχι με τον τρόπο που νομίζεις. Το Δεξί Μονοπάτι είναι στην ουσία η ανακύκλωση της σεξουαλικής ενέργειας, ενώ το Αριστερό η χρησιμοποίηση της σε μέγιστο βαθμό.

Αρα, το Δεξί Μονοπάτι ακολουθείται από τους μοναχούς όλων των θρησκειών, αρκετών ιερέων και λίγων «κοσμικών» ανθρώπων. Αυτή ακριβώς η ανακύκλωση(ανάμεσα στα άλλα)μπορεί να τους δώσει δυνάμεις όπως π.χ. η θεραπεία. Η οποία θεραπεία συνίσταται στη μετάδοση ενέργειας από το μοναχό(ή, καλύτερα, διαμέσου του μοναχού)στον ασθενή. Άλλες δυνάμεις που μπορεί να έρθουν αν ανακυκλώνεις πλήρως την Κουνταλίνι σου(πλήρως όμως, ακόμη και κατά τη διάρκεια του ύπνου); Δεν ξέρω, βάλε τη φαντασία σου να δουλέψει. Αυτό που μπορώ να κάνω είναι να σου δώσω ένα πολύ γνωστό παράδειγμα ενός ανθρώπου που δεν αποχώρησε από την κοινωνία για να ακολουθήσει το Δεξί Μονοπάτι: ο Νικολά Τέσλα, ο οποίος ποτέ δεν εθεάθη με γυναίκα(ούτε με άντρα, πονηρέ!). Οι εφευρέσεις του οποίου προήγαν σε πολύ μεγάλο βαθμό το σύγχρονο πολιτισμό, ενώ η βιογραφία του είναι το λιγότερο ενδιαφέρουσα.

Το Αριστερό Μονοπάτι ακολουθείται από όλους σχεδόν τους υπόλοιπους ανθρώπους, αν και ελάχιστοι έχουν χειροπιαστά αποτελέσματα όσον αφορά στο «μαγικό» του τμήμα. Δηλαδή είναι ελάχιστοι αυτοί που συνειδητά χρησιμοποιούν την Κουνταλίνι τους με κάποιο σκοπό και τον επιτυγχάνουν συνειδητά. Τι σκοπός είναι αυτός και τι αποτελέσματα μπορεί να έρθουν; Και πάλι δεν ξέρω, ποτέ δεν θέλησα να διαβάσω «εξειδικευμένα» βιβλία πάνω στο ζήτημα. Αυτό γιατί πάντοτε «φοβόμουν» να κάνω κάτι τέτοιο, καθώς έχω μόνο μια ψυχή και την θεωρώ ό,τι πολυτιμότερο έχω...

Εδώ θα ταίριαζαν οι προειδοποιήσεις των Mercyful Fate στο τραγούδι Castillo Del Mortes. Το τραγούδι μιλάει για κάποιον που «έπαιξε» με μαγεία που δεν ήξερε και δεν καταλάβαινε και προκάλεσε μια «εμφάνιση» που δεν μπόρεσε να ελέγξει, προκαλώντας την καταστροφή...

Είναι πολύ επικίνδυνο να πειραματίζεσαι με Δυνάμεις που δεν γνωρίζεις και δεν μπορείς να καταλάβεις στην ολότητα τους. Το

παράδειγμα του Μαθητευόμενου Μάγου είναι πολύ πετυχημένο. Δεν ισχύει μόνο στην μαγεία, αλλά και στην επιστήμη, για παράδειγμα.

Ας δούμε τώρα τους λεγόμενους «εκπρόσωπους» του Αριστερού και του Δεξιού Μονοπατιού. Από τη μια έχουμε τις μυστικές/μαγικές οργανώσεις(αν και δεν υπάρχουν πολλές που να είναι πραγματικά μυστικές)και από την άλλη τις εσωτερικές διδασκαλίες των περισσοτέρων θρησκειών του πλανήτη, όπως αυτές δίνονται στους μοναχούς και μερικούς ιερείς. Να σας δώσω και ένα πολύ απλό παράδειγμα που δείχνει πόσο ανάλογα λειτουργούν: όταν κάποιος γίνεται μοναχός παίρνει ένα καινούργιο όνομα και ξεχνάει το προηγούμενο που είχε. Όταν κάποιος γίνεται π.χ. Μασόνος οι «αδελφοί» του δίνουν ένα καινούργιο όνομα μέσα στην αδελφότητα.

Αυτό που πρεσβεύουν όλες αυτές οι οργανώσεις είναι πάνω από όλα μια ηθική(ή την απουσία ηθικής). Η οποία ηθική ή κώδικας συμπεριφοράς είναι απαραίτητος για την ύπαρξη του «αδελφού» στην αδελφότητα. Άρα, με λίγα λόγια σου λένε τι να κάνεις και τι όχι. Με το «καρότο» της «εξέλιξης» στους κόλπους της αδελφότητας εφαρμόζουν πάνω σου έναν ιδιότυπο έλεγχο, συνειδητό και ασυνείδητο. Υπάρχει πάντα η ελεύθερη βούληση, όπως υπάρχουν πάντα και οι «ανώτεροί» σου. Οι οποίοι μπορούν να σου δώσουν ό,τι εντολή θέλουν αυτοί(εξυπηρετώντας ό,τι συμφέροντα εξυπηρετούν)και εσύ πρέπει να υπακούσεις, ακριβώς γιατί είναι «ανώτεροι» και «ξέρουν καλύτερα» από σένα, τον απλό μαθητευόμενο. Άρα, πρέπει να υποβιβάσεις τον ίδιο σου τον εαυτό, κατά μια έννοια τουλάχιστον...

Κατά την ταπεινή μου άποψη, όταν κάποιος θέλει να εξελιχθεί και να βελτιώσει τη ζωή του θα πρέπει να το κάνει βασιζόμενος στις δικές του δυνάμεις. Αυτό δεν σημαίνει πως πρέπει να αποκοπεί από κάθε επικοινωνία με τους συνανθρώπους του, αλλά ότι θα πρέπει να αφυπνίσει μόνος του τις Δυνάμεις του. Έτσι, δεν θα «χρωστάει» σε κανένα, ούτε «Δεξιό», ούτε «Αριστερό». Θα έχει να απαντήσει μόνο στη συνείδησή του, στην προσωπική του ηθική.

Αυτό είναι κάτι που προσωπικά το ταυτίζω με τον Εσωτερισμό. Δηλαδή, παίρνεις από τα δυο «Μονοπάτια» αυτά μόνο που βρίσκεις χρήσιμα για σένα. Αν θέλεις για παράδειγμα να κάνεις Αστρική Προβολή, θα πρέπει να το κάνεις μόνος σου, χωρίς βοηθήματα κάθε είδους ή ασφυκτική καθοδήγηση από κάποιον που μπορεί να σε εκμεταλλεύεται.

Ζούμε σε μια υπέροχη εποχή, όπου η Γνώση κυκλοφορεί πολύ πιο εύκολα από ό,τι π.χ. το Μεσαίωνα. Δεν πιστεύω σε γκουρού κάθε είδους, οι μόνοι γκουρού που επιτρέπω στον εαυτό μου είναι τα βιβλία, τα οποία μπορείς να τα κρίνεις με την ησυχία σου. Και αν αυτά που διαβάζεις τα βρίσκεις χρήσιμα για σένα, μπορείς κάλλιστα να τα εφαρμόσεις...

**Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΛΙΘΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΙΞΙΡΙΟ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΑΣ
ΝΕΟΤΗΤΑΣ**

Δεν έχουν καμιά σχέση με αυτά που αναζητούν οι αδαείς. Θα σας πω μερικά πράγματα που μου είπε το δαιμόνιο μου ή, αν προτιμάτε, μου ήρθαν διαισθητικά.

Δε νομίζω να υπήρχε ένα ειδικό υλικό που να μετέτρεπε τα μέταλλα σε χρυσό, όπως και δε νομίζω να υπήρξε ποτέ ένα ποτό που να σε κρατούσε για πάντα νέο.

Αυτές οι δυνάμεις ίσως να έρχονται στον Άνθρωπο μετά από έντονη συνεχή ενδοσκόπηση, καθαρή καρδιά και ανάπτυξη μέσω αναζήτησης και εξάσκησης των δυνάμεων που τον προίκισε ο Θεός(ή οι Θεοί, αν προτιμάτε).

Υπάρχει μια ιστοριούλα που κάπου τη διάβασα: κάποιος ήθελε απεγνωσμένα τη Φιλοσοφική Λίθο γιατί χρειαζόταν λεφτά. Μετά από πολλές αναζητήσεις βρήκε τον καλύτερο αλχημιστή της εποχής του. Ο αλχημιστής αρνιόταν γιατί ήταν πολύ απασχολημένος με τις μελέτες του. Αφού τον έπρηζε για ικανό χρονικό διάστημα, ο αλχημιστής ενέδωσε και του μετέτρεψε ένα σεβαστό όγκο μετάλλου σε χρυσό. Μόλις τελείωσε, του λέει: «Μπορείς τώρα σε παρακαλώ να με αφήσεις να συνεχίσω τις μελέτες μου;»

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΙΝΑΙ Η ΣΥΝΕΧΙΣΗ

...του πολέμου με άλλα μέσα, για να αντιστρέψουμε τη γνωστή ρήση. Απαισιόδοξη αντιστροφή, αλλά δεν ισχύει, ως ένα βαθμό; Αν ισχύει ότι η ειρήνη είναι απλώς το διάστημα ανάμεσα από δυο πολέμους, η πολιτική το μόνο που κάνει είναι να καθυστερεί όσο μπορεί την έλευση του επόμενου πολέμου.

Ας το δούμε με ένα δικό μας παράδειγμα. Η Ελλάδα με την Τουρκία έχουν να βρεθούν σε εμπόλεμη κατάσταση μεταξύ τους από το 1922, αν δε με απατά η μνήμη μου. Από τότε έχουμε τα εξής γεγονότα, και ας συμπεριλάβουμε την Κυπριακή Δημοκρατία στον Ελληνισμό: το 1955 οι βιοπραγίες και η εκδίωξη των Ελλήνων της Πόλης, το 1964 οι βομβαρδισμοί της Κύπρου, το 1974 η εισβολή στη Μεγαλόνησο και η κατοχή της από τότε(η Ελλάδα πλησίασε πολύ την εμπόλεμη κατάσταση με την Τουρκία, είχαμε άλλωστε κατάρριψη 2 τουρκικών F-102 από ελληνικό μαχητικό), οι συνεχείς παραβιάσεις και παραβάσεις του ελληνικού εναέριου χώρου και του FIR Αθηνών από τουρκικά μαχητικά(και πλήθος περιστατικών και από τις δυο πλευρές με κόστος ανθρώπινες ζωές)και τα γεγονότα των Ιμίων, όπου είχαμε πολεμική πράξη(ή πράξεις).

Οι πολιτικοί της γείτονος επιδιώκουν τον πόλεμο ή για να είμαστε ακριβέστεροι, «τραβάνε το σκοινί» όσο τους παίρνει. Οι δικοί μας καταπίνουν και καταπίνουν και καταπίνουν, δεν κάνουν και τίποτε άλλο. Ο κυριότερος λόγος που έχω εντοπίσει για αυτό, είναι ότι η Οθωμανική αυτοκρατορία κληρονόμησε τη διπλωματία του Βυζαντίου, ενώ οι δικοί μας πολιτικοί την ξέχασαν ή μάλλον κάνουν πως την ξέχασαν.

Οι Βυζαντινοί διπλωμάτες στις διακρατικές τους σχέσεις είχαν π.χ. 10 αιτήματα από μια άλλη χώρα και έπαιρναν 2-3. Μετά ζητούσαν άλλα 10, έτσι ώστε πάντα να έχουν πολλά διαπραγματευτικά χαρτιά στα χέρια τους. Τα πιο σημαντικά από αυτά τα 10 τα ζητούσαν επίμονα, ενώ κάποια τα ζητούσαν απλά για να μπορούν να τα «κάψουν». Αυτό ακριβώς κάνουν οι Τούρκοι τα τελευταία 90 χρόνια τουλάχιστον(για να περιοριστούμε στην πρόσφατη ιστορία)και έχουν εδραιώσει τη θέση τους, ενώ συνεχώς την αυξάνουν.

Τι κάνουν οι δικοί μας πολιτικοί; Δε ζητάνε τίποτα, δεν παίρνουν τίποτα(η γνωστή γελοία πολιτική του «δεν διεκδικούμε τίποτα»). Και επειδή δεν έχουν χαρτιά για κάψιμο, χάνουν και από τα κεκτημένα. Ουσιαστικά το μόνο που κάνουν είναι να καθυστερούν τον επερχόμενο πόλεμο(ή τουλάχιστον έτσι φαίνεται σε μερικούς που παρατηρούν τα γεγονότα), ο οποίος θα είχε ήδη έρθει, αν ο Ελληνικός λαός δεν έδινε από το υστέρημά του για την αμυντική θωράκιση της χώρας. Ρωτήστε έναν στρατιωτικό ή ένα διπλωμάτη και θα σας πει ότι ο μόνος λόγος που η Τουρκία δεν επιτίθεται στην Ελλάδα είναι γιατί έχουμε αποτελεσματικά όπλα και αξιόμαχες Ένοπλες Δυνάμεις. Αν ο στρατιωτικός σας απαντήσει διαφορετικά, τότε κάτι δεν πάει καλά. Αν ο διπλωμάτης σας

απαντήσει διαφορετικά, τότε μάλλον έχει υπερεκτιμήσει κάποια πράγματα, όπως τη δύναμη των διαπραγματεύσεων. Αν όμως δεν έχεις διαπραγματευτική ισχύ, με τι θα διαπραγματεύεις, με καλή διάθεση;

Θυμηθείτε μόνο την περίπτωση των ρωσικών αντιαεροπορικών πυραύλων S-300. Οι Τούρκοι άσκησαν αφόρητες πιέσεις στην Κυπριακή Δημοκρατία να μην τους παραλάβει, γιατί αυτοί οι πύραυλοι είναι «πολλαπλασιαστής ισχύος» στη στρατιωτική ορολογία. Δηλαδή έχουν πολλή μεγάλη αποτρεπτική ισχύ, είναι στρατηγικό όπλο. Αν τους αποκτούσε η Κυπριακή Δημοκρατία θα μπορούσε να καταστρέψει τουρκικά αεροπλάνα και πυραύλους σε μεγάλη απόσταση, ουσιαστικά στερώντας από τους Τούρκους ένα από τα πλεονεκτήματά τους σε περίπτωση πολέμου.

Να σας δώσω και ένα άλλο παράδειγμα από οπλικά συστήματα: πρόσφατα η Ελλάδα άρχισε να παραλαμβάνει τα γερμανικά άρματα Leopard 2HEL. Αυτά τα άρματα δίνουν στρατηγικό πλεονέκτημα στο χώρο του Έβρου και γέρνουν την πλάστιγγα υπέρ μας στα βορειοανατολικά σύνορα. Η Γερμανία, για να ξαναδώσει ισορροπία, πούλησε μια παλαιότερη έκδοση αυτού του άρματος στην Τουρκία.

Ουσιαστικά, όλες οι μεγάλες χώρες που ταυτόχρονα κατασκευάζουν και εξάγουν όπλα, χρησιμοποιούν αυτήν τη δυνατότητα για να προωθήσουν τις επιδιώξεις τους στις χώρες που τα εξάγουν. Στον εξοπλιστικό ανταγωνισμό Ελλάδας-Τουρκίας, οι «μεγάλες δυνάμεις» προσπαθούν να κρατούν τις ισορροπίες, γιατί αν η Τουρκία εξοπλιστεί σε υπερβολικό βαθμό, ο πόλεμος είναι αναπόφευκτος, και αυτό το γνωρίζουν πολύ καλά οι σύμμαχοι μας στο N.A.T.O. και άλλού.

Μόνο κάποιοι κοντόφθαλμοι Έλληνες πιστεύουν ότι οι Τούρκοι πολιτικοί και ένα μέρος του τουρκικού λαού δεν επιθυμούν τον πόλεμο. Ένα πολύ μεγάλο μέρος του τούρκικου λαού έχει σαν όνειρο την ανασύσταση της Οθωμανικής αυτοκρατορίας. Αν δε με πιστεύετε, θα σας παραπέμψω στο reality τηλεπαιχνίδι Survivor μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας και στο φανατισμό των Τούρκων παικτών ή στο ότι ψάλλουν συχνά τον εθνικό τους ύμνο(προς αποφυγή παρεξηγήσεων δεν παρακολουθώ και πολύ τηλεόραση, πόσο μάλλον reality τηλεπαιχνίδια, αλλά ένας φίλος μου βλέπει, για αυτό και έχω πληροφόρηση για το θέμα).

Για να γυρίσουμε στο θέμα μας, όλες οι μεγάλες αυτοκρατορίες της Ιστορίας βασίζονταν στην ισχύ των όπλων τους και κανείς δε μπορεί να το αμφισβητήσει αυτό. Σήμερα η Αμερική επιβάλλει την Pax Americana της βασιζόμενη ακριβώς στην ισχύ των όπλων της. Η Σοβιετική Ένωση κατέρρευσε γιατί δε μπορούσε οικονομικά να ανταπεξέλθει στον εξοπλιστικό ανταγωνισμό με την Αμερική.

Και για όσους πιστεύουν ότι η στρατιωτική τεχνολογία φέρνει μόνο άσχημα πράγματα, εγώ θα σας υποδείξω ένα τεχνολογικό επίτευγμα που

αναπτύχθηκε για στρατιωτικούς σκοπούς και έχει βοηθήσει πάρα πολύ τη ζωή μας: το Διαδίκτυο. Πλήθος τεχνολογικών εξελίξεων έχουν αναπτυχθεί για στρατιωτικούς σκοπούς και μετά πέρασαν σε άλλες χρήσεις.

Για να είμαστε πραγματιστές, οι διακρατικές σχέσεις επηρεάζονται σε πάρα πολύ μεγάλο βαθμό από τη στρατιωτική ισχύ. Μακάρι να ζούσαμε σε ένα καλύτερο κόσμο, αλλά αυτή είναι η ανθρώπινη φύση. Αν μια χώρα είναι ειρηνική και δεν έχει όπλα, είναι πολύ απλά καταδικασμένη να υποδουλωθεί. Το Θιβέτ σας το αποδεικνύει. Η ανεπαρκώς εξοπλισμένη Κύπρος του 1974 σας το αποδεικνύει.

Τα τελευταία χρόνια ένα πολύ ισχυρό διαπραγματευτικό χαρτί στις διακρατικές σχέσεις είναι και οι πηγές ενέργειας και η εκμετάλλευσή τους. Ο κυριότερος λόγος που η οικονομία της Ρωσίας έχει ανακάμψει και η χώρα «έχει ξαναμπεί στο παιχνίδι» είναι ακριβώς γιατί έχει πολύ σημαντικά αποθέματα ενεργειακών πηγών. Φυσικό αέριο και πετρέλαιο είναι το «συνάλλαγμα» του αιώνα μας.

Για να περάσουμε στην πολιτική στο εσωτερικό των χωρών, εγώ απλώς να διατυπώσω ένα συμπέρασμα: έχουμε τους πολιτικούς και την πολιτική που ακριβώς μας αξίζουν, και θα το αποδείξω με δύο παραδείγματα από την Ελλάδα. Όταν βρέχει έντονα και πλημμυρίζουν ολόκληρες περιοχές, αμέσως τα Μ.Μ.Ε. ωρύονται για τις ευθύνες του κράτους και των πολιτικών. Όμως ποιος μπαζώνει τα ρέματα για να χτίσει, αν όχι οι ίδιοι οι πολίτες; Ποιος υπογράφει για να χτιστούν σπίτια πάνω σε ρέματα, αν όχι ασυνείδητοι μηχανικοί; Ποιος υπογράφει τέτοιες άδειες, αν όχι δημόσιοι υπάλληλοι που καπηλεύονται(για να το διατυπώσουμε ευγενικά)το επάγγελμά τους; Ποιος «κάνει τα στραβά μάτια», αν όχι τοπικοί παράγοντες αλλά και κάτοικοι αυτών των περιοχών;

Επομένως γιατί να φταίει το κράτος, το οποίο είναι έτσι κι αλλιώς μια νεφελώδης έννοια; Από ποιους αποτελείται το κράτος, αν όχι από τους ίδιους τους πολίτες του; Αν καθημερινά δε θέλουμε να διορθώνουμε τα κακώς κείμενα γύρω μας, ας μη ψάχνουμε για αποδιοπομπαίους τράγους, αλλά καλύτερα ας κάνουμε μια ενδοσκόπηση. Ξέρεις, η αγγλική λέξη idiot που σημαίνει ηλίθιος, προέρχεται από τη λέξη idiotης και η αρχική της έννοια είναι αυτός που δεν ασχολείται με τα κοινά. Έχει σαφέστατα αρνητική χροιά, γιατί στη Δύση αυτός που δεν ασχολείται με τα κοινά και δεν προσφέρει στο κοινωνικό σύνολο, θεωρείται λίγο πολύ άχρηστος για την κοινωνία.

Το δεύτερο παράδειγμα που θα φέρω είναι από την ιδιαίτερη πατρίδα μου, τη Θεσσαλονίκη. Όλοι οι Θεσσαλονικείς παραπονούνται για το αθηνοκεντρικό κράτος και ότι έργα δε γίνονται στην υπόλοιπη Ελλάδα. Αυτό ισχύει σε ένα μεγάλο βαθμό. Όμως ποιος σου φταίει όταν οι πολιτικοί που ψηφίζεις και εκλέγεις, κατεβαίνουν στην Αθήνα και

αυτομάτως ξεχνάνε τι είναι Θεσσαλονίκη, που βρίσκεται και τι αντιπροσωπεύει; Αυτοί οι πολιτικοί δεν ανταποκρίθηκαν στις προσδοκίες σου; Δεν έκαναν αυτά που εξήγγειλαν; Τότε γιατί τους ξαναψηφίζεις; Γιατί είναι οι ίδιοι για ολόκληρες δεκαετίες;

Και ας το πάμε λίγο πιο μακριά: στην Ελλάδα έχουμε στην εξουσία δυο μεγάλα κόμματα τα τελευταία 40 χρόνια. Από ποιους εκλέγονται αυτά τα κόμματα; Από τους Αιθίοπες ή από τους Έλληνες; Από ποιους απαρτίζονται αυτά τα κόμματα, αν όχι από συμπατριώτες μας; Από συγγενείς, φίλους, γνωστούς, γείτονες; Τους οποίους, μόλις ανέβουν στην εξουσία, αμέσως «θυμόμαστε» για να «βιολέψουν» κάπου το παιδί μας. Το οποίο μπορεί να μην είναι ο καλύτερος υποψήφιος για τη συγκεκριμένη θέση, αλλά, πώς να το κάνουμε, είναι «δικό μας παιδί»(γαλάζιο, πράσινο, κόκκινο, πουα, λίγο με απασχολεί).

Το ξέρεις ότι ο νεποτισμός στη Δύση θεωρείται αποκρουστικός, ιδιαίτερα στην Αμερική; Εκεί ισχύει το «best man for the job», δηλαδή «ο καλύτερος υποψήφιος για τη θέση». Χωρίς αυτό να σημαίνει ότι εκεί τα πράγματα είναι αγγελικά πλασμένα, τουλάχιστον η κυρίαρχη νοοτροπία είναι αυτή. Στην Ελλάδα η κυρίαρχη νοοτροπία είναι «ο γνωστός υποψήφιος για τη θέση», αν και με χαροποιεί το γεγονός πως τα τελευταία χρόνια τα πράγματα αλλάζουν προς το καλύτερο. Αργά, αλλά αλλάζουν.

Πως περιμένεις να αλλάξει η κοινωνία, το κράτος, ο κόσμος, όταν εσύ, σαν μονάδα αυτών των συνόλων, δεν παλεύεις κάθε μέρα να γίνεις καλύτερος άνθρωπος; Γιατί ζητάς ευθύνες εκεί που δεν υπάρχουν;

THE GREEK DREAM

Είναι να διοριστεί το παιδί στο Δημόσιο(τις προάλλες το άκουσα στην τηλεόραση από κάποιον και συνειδητοποίησα ότι δεν είναι δικό μου, αλλά δεν πειράζει, είναι καλή ατάκα).

WE ‘RE ALL LIVING IN AMERICA

Μας λένε οι Rammstein, και παίρνοντας το τραγούδι αυτό σαν έμπνευση, θα προσπαθήσω να δω το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης κάτω από το προσωπικό μου πρίσμα. Σαν ίσως το χαρακτηριστικότερο παράδειγμα χώρας που έχει υποκύψει σχεδόν πλήρως στις επιταγές του «Δυτικού» τρόπου ζωής θα φέρω την Ελλάδα, και θα ασχοληθώ με την περίοδο της σύγχρονης ιστορίας της που μπορώ να εκφέρω γνώμη, καθώς αυτήν έζησα.

Έτσι, ας δούμε μαζί τι έγινε στη χώρα μας από τη δεκαετία του 1980 και μετά. Όσο υπήρχε το «αντίπαλον δέος» της Σοβιετικής Ένωσης, τα πράγματα περιορίζονταν αρκετά στο φαινόμενο του μιμητισμού, με ισχυρές όμως(πολιτιστικές κυρίως)δικλίδες ασφαλείας. Ήταν η περίοδος που το ουίσκι αντικατέστησε το ούζο σαν «εθνικό» ποτό, το βίντεο και τα κομπιούτερ έκαναν την εμφάνισή τους, ενώ η τηλεόραση παρέμενε στον σφικτό εναγκαλισμό του κράτους. Όσοι έζησαν αυτήν την εποχή έχουν ήδη μπει στο κλίμα.

Οι εικόνες που εντυπώνονταν στο μυαλό του Νεοέλληνα ερχόντουσαν μέσω του βίντεο και του κινηματογράφου. Περισσότερο το πρώτο ήταν ένα ισχυρό μέσο προβολής προτύπων(δε θέλω σε καμιά περίπτωση να ακούγομαι σαν εγχειρίδιο του μαθήματος της έκθεσης, αλλά στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν έχω άλλη επιλογή)και ο διψασμένος για εκσυγχρονισμό Νεοέλληνας ρουφούσε εικόνες «σύγχρονων» ανθρώπων και μοτίβων συμπεριφοράς. Το ότι στην Ελλάδα τα βιντεοκλάμπ ξεφύτρωναν σαν μανιτάρια εκείνη τη δεκαετία λέει πολλά. Ακόμη και σήμερα, με τα DVD, η αγορά είναι τεράστια.

Τώρα, είμαι ο τελευταίος που θα κατηγορήσει κάποιον γιατί βλέπει ταινίες του Χόλυγουντ. Όμως δε μου αρέσει καθόλου όταν υιοθετούμε άκριτα(έστω και υποσυνείδητα)ό,τι μας λέει το χαζοκούτι. Δε θα συγκεκριμενοποιήσω τίποτα, ο καθένας μας έχει τα προσωπικά του βιώματα, που είναι γεμάτα παραδείγματα.

Τα πράγματα για την Ελλάδα αρχίζουν να αλλάζουν δραστικά όταν η τηλεόραση γίνεται στο μεγαλύτερο μέρος της ιδιωτική, κάπου στα τέλη του 80. Αμέσως αρχίζει το ξεπατίκωμα του αμερικανικου τρόπου αναγγελίας των ειδήσεων(σταμάτα εδώ, αγαπητέ αναγνώστη, και αναλογίσου για λίγα λεπτά τη σημασία αυτής της πρότασης). Όχι μόνο αυτό, αλλά και η συλλογή των ειδήσεων, η επιλεκτική παρουσίαση και η λογοκρισία τους αρχίζουν να υπακούν σε νόρμες προκαθορισμένες. Η αναρχία του Έλληνα εξακολουθεί να υπάρχει ακόμη και σήμερα, αλλά τα καλούπια υπάρχουν κι αυτά, και είναι ισχυρά.

Ένα πολύ μεγάλο μέρος της πραγματικότητάς μας σήμερα καθορίζεται από τα Μ.Μ.Ε. Όταν αυτά υπακούν σε γραμμένους και άγραφους κανόνες, θα πρέπει το κοινό να γνωρίζει ή να αναγνωρίζει αυτούς τους κανόνες. Μόνο τότε θα μπορεί να «διαβάζει ανάμεσα από τις γραμμές», να προσπαθεί να καταλάβει ποια είναι η πραγματική είδηση

πίσω από αυτήν που του παρουσιάζουν, με το συγκεκριμένο τρόπο που το κάνουν.

Εκτός από τις ειδήσεις, αλλάζει και η διασκέδαση μέσω της τηλεόρασης. Αρχικά με ιταλικές μπούρδες(για να το πούμε ευγενικά)και μετά κυρίως με αμερικανικές, βρετανικές και ολλανδικές. Θυμηθείτε μόνο τι έγινε όταν άρχισε να προβάλλεται το πρώτο reality τηλεπαιχνίδι στις αρχές της δεκαετίας. Δεν είναι σκοπός μου να κρίνω τις καλλιτεχνικές ή αισθητικές προτιμήσεις κανενός. Η εκτίμηση της Τέχνης είναι κάτι καθαρά υποκειμενικό, όπως και της ομορφιάς.

Αυτό που με απασχολεί τώρα, είναι γιατί πέφτουν όλοι με τα μούτρα σε ό,τι του πουν πως είναι σημαντικό. Έχω την εντύπωση πως αυτό που στην πραγματικότητα γίνεται είναι πως αυξάνεται το επίπεδο σημαντικότητας κάποιων πραγμάτων και μειώνεται κάποιων άλλων. Μπορείς να καταλάβεις τι εννοώ παρακολουθώντας π.χ. ένα δελτίο ειδήσεων. Οι παράγοντες είναι: το κανάλι, η σειρά των ειδήσεων, το ύφος του κειμένου, ο παρουσιαστής, ο τόνος της φωνής του, οι δημοσιογράφοι κ.ο.κ.

Ένα παράδειγμα που μόλις μου ήρθε στο μυαλό είναι πριν από λίγα χρόνια είχε βγει η είδηση πως ανακαλύφθηκε ο τάφος κάποιου «Ιάκωβου, αδελφού του Ιησού» στο Ισραήλ. Όσο ακούσατε εσείς παραπάνω νέα πάνω στο ζήτημα, τόσο άκουσα κι εγώ. Μιλάμε για μια είδηση που θα μπορούσε να κλονίσει τα θεμέλια του Χριστιανισμού, και όμως πολύ βιολικά «πνίγηκε». Εμένα τουλάχιστον θα με ενδιέφερε πάρα πολύ μια εξέταση D.N.A. στο σκελετό που βρέθηκε.

Σύμφωνα με μια εμπεριστατωμένη επιστημονική μελέτη που έγινε πρόσφατα, τα επίπεδα της ορμόνης σταρχιδίνης έχουν αυξηθεί σημαντικά στις τελευταίες γενιές, και συνεχίζουν να αυξάνονται. Δεν ξέρω για τα επίπεδά της στο παρελθόν, μπορώ μόνο να καταθέσω για αυτά που έχω δει και βλέπω. Ούτε θα γκρινιάξω «παλιά τα πράγματα ήταν πολύ καλύτερα, νιανιανια, μπλαμπλαμπλα», δεν λέω πράγματα που δεν πιστεύω.

Κάτι άλλο που ήθελα να σου πω είναι και το εξής: μέχρι το 1990 στην Ελλάδα είχαμε τη μουσουλμανική μειονότητα στη Δυτική Θράκη(που με την εγκατάλειψη που της προσφέραμε τα τελευταία 100 χρόνια αυτοπροσδιορίζεται σαν τουρκική). Σήμερα στην Ελλάδα έχουμε οικονομικούς πρόσφυγες κυρίως από: Αλβανία, Ρωσία, Γεωργία, Αφρική, Κίνα. Υπολογίζονται σε 1.500.000. Δε θα κατηγορήσω κανένα για αυτό, καθώς αποδέχομαι το μερίδιο της συλλογικής ευθύνης που μου αναλογεί. Και για να είμαστε ειλικρινείς, αν δεν τους χρειαζόμασταν, δε θα υπήρχαν. Τόσο απλά. Το I.K.A. θα είχε καταρρεύσει χωρίς τις εισφορές των οικονομικών μεταναστών, ή κάνω λάθος; Ποιος σου φταίει που οι νέοι αγρότες προτιμούν να πάνε στο καφενείο και αφήνουν τους Αλβανούς να μαζέψουν τη συγκομιδή;

Το ότι περπατάω στο δρόμο και βλέπω πρόσωπα και ακούω γλώσσες που δεν έβλεπα και άκουγα πριν από 20 χρόνια, στο λέω για να τονίσω το γεγονός πως η Ελλάδα θα μπορούσε κάλλιστα να είναι ένα πείραμα. Μια «Νέα Αμερική» της Νοτιοανατολικής Ευρώπης. Από μια χώρα που ήταν 98,5% ομοιογενής έχει γίνει πολυυφυλετική, σε διάστημα 15 ετών. Δεν έχω κάτι να προσθέσω πάνω στο γεγονός, το παραθέτω μόνο σαν απόδειξη του ότι όλοι ζούμε στην Αμερική, γιατί οι περισσότεροι από εμάς θέλουν να ζούνε στην Αμερική. Και είμαι σχεδόν σίγουρος πως όλες οι χώρες που βγαίνουν από την απομόνωση τους(με μερικά παραδείγματα τις Τσεχία, Γεωργία, Ουκρανία, Κίνα)θέλουν κι αυτές να ζουν στην Αμερική...

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Είναι ότι από παγανιστική γιορτή έγινε χριστιανική και τώρα είναι καπιταλιστική. Αλληλούια!

ΔΙΑΦΩΝΩ ΜΕ Ο,ΤΙ ΛΕΣ...

...και θα σε σπάσω στο ξύλο. Αυτή η υγιεινή διαστροφή στο ρητό του Βολτέρου είναι από τον Αντώνη Καραντώνη. Το θέμα μας είναι η άρνηση της Δημοκρατίας από τους δυο ακραίους πολιτικούς χώρους, αυτούς της άκρας αριστεράς και άκρας δεξιάς(ή αλλιώς εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και δεξιάς).

Ας αρχίσουμε με την αριστερά. Όταν έπεφταν το ένα μετά το άλλο τα καθεστώτα της ανατολικής Ευρώπης, ρώτησαν ένα βουλευτή του Κ.Κ.Ε. τι θα έκανε το κόμμα του αν αύριο έπαιρνε την εξουσία: «Θα κρατικοποιούσαμε τα πάντα, ακόμη και τα μαχαιροπήρουνα». Βέβαια, το Κ.Κ.Ε. εκπροσωπείται στη βουλή, αλλά μια τέτοια άποψη μόνο ακραία μπορεί να χαρακτηριστεί. Δεν πρόκειται να ξύσω παλιές πληγές με τι πρέσβευε ή έκανε αυτό το κόμμα κατά τον Εμφύλιο, δεν έχω καμία τέτοια διάθεση.

Μετά την Μεταπολίτευση εμφανίστηκε ένα καινούργιο φρούτο στην Ελλάδα, η τρομοκρατία(είναι και σχετικά καινούργιος όρος, βλέπεις), η οποία υποστηρίχθηκε σιωπηλά, αλλά πολλές φορές και ηθικά και έμπρακτα από δυνάμεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς. Στις μέρες μας έχουμε περάσει στη δεύτερη περίοδο της τρομοκρατίας. Εκτός από τις «μεγάλες» οργανώσεις, έχουμε και μικρότερες, ολιγομελείς και πιο «χαλαρές», να συνεχίζουν μια παράδοση 25 περίπου ετών, με αυτοσχέδιους εκρηκτικούς μηχανισμούς και βόμβες μολότοφ.

Οι άνθρωποι που αυτοαποκαλούνται αναρχικοί μισούν το σύστημα, βλέπουν τους αστυνομικούς σαν υπηρέτες του και οι χειρότεροι εχθροί τους είναι οι ακροδεξιοί. Ας τα πάρουμε με τη σειρά.

Μισούν το σύστημα, ενώ είναι μέρος του. Ουσιαστικά είναι ο «άρτος και θεάματα» του συστήματος. Όταν γίνονται επεισόδια κατά τον εορτασμό της επετείου των γεγονότων του Πολυτεχνείου(κι όχι μόνο), αυτός που τα βλέπει στην τηλεόραση αηδιάζει επιφανειακά με αυτά που γίνονται, αλλά ταυτόχρονα το κτηνώδες μέρος του(το οποίο δεν μπορεί να εξαφανίσει ολοκληρωτικά)γουστάρει αυτό που βλέπει. Η βία πουλάει και αποκοιμίζει, αλλιώς το Χόλυγουντ θα είχε χρεοκοπήσει. Επίσης, αποπροσανατολίζει από τα πραγματικά προβλήματά της χώρας.

Ένα γεγονός που θα αφήσω ασχολίαστο είναι ότι τη μοναδική φορά που καταργήθηκε το άσυλο, πολλοί από τους 400 περίπου που συνελήφθησαν στο Πολυτεχνείο ήταν γόνοι «αξιοσέβαστων» οικογενειών του Κολωνακίου, αλλά και παιδιά αστυνομικών. Αυτό που θα σχολιάσω είναι ότι αυτοί οι γνωστοί-γνωστοί(δεν υπάρχουν γνωστοί-άγνωστοι)αφέθηκαν ελεύθεροι, με τους αστυνομικούς που τους άφηναν «από την πίσω πόρτα» να κοιτάνε ο ένας τον άλλο αμήχανα.

Ας περάσουμε στην ουσία, όπως την βλέπω εγώ. Κατά τη διάρκεια των επεισοδίων της Δ.Ε.Θ. το 2006 κάηκαν μερικά αυτοκίνητα στην πανεπιστημιούπολη. Ένα από αυτά ήταν ένα καπιταλιστικότατο Yugo. Το οποίο ο ιδιοκτήτης μπορεί να έφτυσε αίμα για να καταφέρει να το

αγοράσει. Αλλά και Ferrari να ήταν, μπορεί να ήταν το όνειρο ζωής του ιδιοκτήτη να την αγοράσει. Με ποιο δικαίωμα του την καις; Ξέρεις με σιγουριά ότι εκμεταλλεύτηκε ανθρώπους για να την αγοράσει; Και στο φινάλε, η Ferrari, όπως και οι προσόψεις τραπεζών, είναι ασφαλισμένες. Στην ουσία αυτό που κάνεις είναι να ζημιώνεις τις ασφαλιστικές εταιρείες. Αυτός είναι ο στόχος σου; Αυτές είναι ο εχθρός; Όταν όμως(αν καταδέχεσαι να δουλέψεις και δεν απομυζείς τους συγγενείς σου, κάνοντας τον επαναστάτη με τα λεφτά του μπαμπά)χτυπήσεις σε εργατικό ατύχημα, σε ποιόν τρέχεις αν όχι σε ασφαλιστικά ταμεία; Τα οποία η μόνη διαφορά τους είναι ότι είναι κρατικά;

Οι αστυνομικοί είναι οι εχθροί σου, έτσι; Αν κάποιος κάνει κακό στη μάνα σου, σε ποιον θα απευθυνθείς; Θα μου πεις, θα τον βρω ο ίδιος με τους «συντρόφους» και θα τον σκοτώσω. Ωραία(τι ωραία, σκ\$%& ωραία), αν δεν καταφέρεις να τον βρεις; Αν κάποιος σε παρασύρει με το αυτοκίνητό του και σε εγκαταλείψει, δε θα δώσεις κατάθεση στην Αστυνομία; Ή θα τους πεις «Να πάτε να γα\$*&%», εγώ είμαι αναρχικός, δε σας γουστάρω»; Στο φινάλε, δημόσιοι υπάλληλοι είναι, με υπερωρίες που δεν πληρώνονται, με ελλείψεις στο προσωπικό και με χαμηλούς μισθούς. Και φυσικά, όπως σε κάθε επάγγελμα, υπάρχουν κάποιοι με χαλαρή συνείδηση. Αν δεν τους χρειαζόμασταν, δεν θα υπήρχαν. Τόσο απλά.

Γιατί, ο δικός σου χώρος(της άκρας αριστεράς εννοώ, γιατί για πολλούς είναι επάγγελμα)είναι αγγελικά πλασμένος και δεν το ήξερα; Η μήπως έχει χειρότερους ανθρώπους από αυτούς που νομίζεις ότι πολεμάς; Εσύ ξέρεις καλύτερα από μένα.

Μισείς τους ακροδεξιούς; Ωραία(τι ωραία, σκ\$%& ωραία), το ίδιο σε μισούν και αυτοί. Δε μου λέτε, που σας οδηγεί αυτό; Μήπως το μίσος έχει βελτιώσει τη ζωή σας; Σας έχει κάνει καλύτερους ανθρώπους; Η μήπως σας κατατρώει σαν το σαράκι; Ίσως η πιο σοφή λαϊκή παροιμία είναι «Δουλειά δεν είχε ο διάολος...». Μια πολύ καλή ταινία, που με βοήθησε να δω μερικά πράγματα πιο καθαρά ήταν το American History X(προς αποφυγή παρεξηγήσεων, ούτε όταν ήμουν 15 χρονών δεν ήμουν νεοναζί ή ρατσιστής). Ίσως η πιο σημαντική ατάκα που έχω ακούσει σε ταινία ήταν: «Οι πράξεις σου βελτιώνουν τη ζωή σου»; Και αυτό δεν ισχύει μόνο για το νεοναζί της ταινίας, ισχύει για οποιονδήποτε τρέφεται με μίσος, νομίζοντας ότι πολεμάει για κάποιο ανώτερο ιδανικό.

Δε σου λέω ότι τα ιδανικά μας δεν αξίζουν αγώνα για να κερδισθούν. Αξίζουν. Αυτό που σου λέω αναρχικέ/νεοναζί είναι ότι οφείλεις στον εαυτό σου και στους συνανθρώπους σου να το κάνεις σε δημοκρατικά πλαίσια. Μη μου αρχίσεις τις βλακείες του ότι δεν έχουμε Δημοκρατία. Έχουμε τη Δημοκρατία ακριβώς που μας αξίζει. Η μάζα δε σου ζήτησε να πολεμήσεις για αυτήν. Η μάζα θέλει το παιδί της να διοριστεί στο Δημόσιο. Η μάζα θέλει το μετανάστη να του καθαρίζει το σπίτι. Μερικά

πράγματα με αηδιάζουν και μένα, αλλά ούτε μολότοφ πρόκειται να πετάξω σε «καπιταλιστικό» περίπτερο, ούτε μετανάστη θα κάψω.

Και ας περάσουμε στο άλλο άκρο. Η εξωκοινοβουλευτική δεξιά στην Ελλάδα είναι στο μεγαλύτερο μέρος της εκτροφείο γιδιών. Πολλοί άνθρωποι, κινούμενοι από αγνά κίνητρα(ο δρόμος προς την κόλαση είναι στρωμένος με καλές προθέσεις)καταλήγουν να θεοποιούν γελοίους υπάνθρωπους. Τόσο απλά. Θέλετε να σας φέρω παραδείγματα; Θα μπορούσα να γεμίσω σελίδες, αλλά σχεδόν όλοι τους είναι δικομανείς. Δεν τους φοβάμαι, τους βαριέμαι. Ειλικρινά, ανοίξτε την τηλεόραση τα μεσημέρια σε μια από αυτές τις εκπομπές και βγάλτε το γέλιο της αρκούδας. Trash TV στα χειρότερά της. Καλύτερα(λέμε τώρα)οι κουτσομπολίστικες εκπομπές.

Ξέρετε όμως ποιο είναι το χειρότερό της υπόθεσης; Ότι αυτές οι πωλητές βιβλίων και ελπίδας πουλάνε. Και πουλάνε καλά κιόλας. Οι μόνοι που πραγματικά λυπάμαι σε όλη αυτήν την ιστορία είναι τα καημένα τα δέντρα που κόπηκαν για να τυπωθούν αυτά τα βιβλία.

Από την άλλη, έχουμε διαφόρων ειδών οργανώσεις. Ναι μεν το ιδανικό της πατρίδας είναι αγνό, όμως πολλές τέτοιες οργανώσεις έχουν για ηγέτες όχι πατριώτες, αλλά πατριδοκάπηλους. Έλα τώρα, ξέρεις το χώρο καλύτερα από μένα, δεν ισχύει σε μεγάλο βαθμό;

Άλλες χρησιμοποιούν ναζιστικά σύμβολα. Δε ντρέπεσαι το συχωρεμένο τον παππού σου που τους πολέμησε στα βουνά ρε τσογλάνι; Μόνος του πολέμησε ρε, οι πραγματικοί αντιστασιακοί ήταν Έλληνες πρώτα.

Άλλοι είναι ρατσιστές. Είναι μια σπάνια ράτσα ανθρώπων, που γνωρίζει όοοοοοοολούς τους προγόνους τους και ήταν όοοοοοοολοί Έλληνες. Έχουν και κιτάπια, μη γελάς.

Ξέρεις ότι στα επόμενα 15 περίπου χρόνια υπολογίζεται ότι περίπου 1.000.000 Δυτικοευρωπαίοι θα έρθουν να μείνουν στην Ελλάδα μετά τη συνταξιοδότησή τους; Ναι, αλλά αυτοί είναι Ευρωπαίοι, δεν είναι Αλβανοί/Ρωσοπόντιοι/Γεωργιανοί/Αφρικανοί/Κινέζοι/Εχθροί. Είναι Λευκοί! Ξέρουμε και τους δικούς τους προγόνους! Ήταν κι αυτοί Λευκοί!

Λοιπόν, άρχισα να βαριέμαι να προσάπτω κατηγορίες σε φανατικούς. Αν μιλούσα, θα έχανα το σάλιο μου, τώρα χάνω μελάνι. Αν έστω κι έναν τσίγκλησα, χαίρομαι.

Αυτό το κείμενο θα ήταν ημιτελές αν δε σας έλεγα τις δικές μου απόψεις, γιατί θα σας φάει η περιέργεια. Ακραίος είμαι σε πολλές από τις εκφάνσεις της ζωής μου. Στην πολιτική μπορεί να ήμουν παλαιότερα. Δικομματιστής δεν είμαι, ψηφίζω όμως με μοναδικό κριτήριο «το μη χείρον βέλτιστον». Αγαπάω την πατρίδα μου και για μένα Έλληνας είναι αυτός που έχει την Ελληνική παιδεία, όπως είπε ο Ισοκράτης.

ΠΕΡΙ ΕΡΩΤΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΔΑΙΜΟΝΙΩΝ

Τον τίτλο από κάπου τον απαλλοτρίωσα, αλλά δε θυμάμαι από πού. Αλλά, αν δεν απατώμαι, ο συγγραφέας δε μπορεί να ζητήσει πνευματικά δικαιώματα, οπότε μπορούμε να συνεχίσουμε.

«Η Ματαιοδοξία Είναι Το Αγαπημένο Μου Αμάρτημα» λέει ο John Milton(Al Pacino) ή Σατανάς στον «Δικηγόρο Του Διαβόλου». Παίρνοντας σαν αφετηρία αυτό το απόφθεγμα, ας προσπαθήσουμε να δούμε τις ερωτικές σχέσεις κάτω από το πρίσμα της ματαιοδοξίας. Ας υποθέσουμε ότι όλα τα κίνητρα για ερωτική σχέση(και ορισμένες φορές και για φιλική)καταλήγουν στη ματαιοδοξία.

Ματαιοδοξία που μπορεί να μεταφραστεί με πολλούς τρόπους. Ματαιοδοξία ότι ο άνθρωπος που σε ενδιαφέρει είναι στην πραγματικότητα καλύτερος από ότι φαίνεται και βγάζει προς τα έξω. Ματαιοδοξία ότι μπορείς να τον αλλάξεις προς το καλύτερο. Ματαιοδοξία ότι μπορεί να σε ερωτευτεί όπως τον ερωτεύτηκες εσύ. Ματαιοδοξία ότι αυτή η σχέση θα είναι καλύτερη από όλες τις προηγούμενες γιατί είσαι πιο ώριμος άνθρωπος. Ματαιοδοξία ότι μέσα από αυτήν τη σχέση εσύ θα γίνεις καλύτερος. Ματαιοδοξία ότι αυτή η σχέση θα κρατήσει για πάντα, ότι είναι αυτή που περιμενες. Ματαιοδοξία ότι δεν θα τον απατήσεις ή ότι δεν θα σε απατήσει. Ματαιοδοξία ότι θέλεις τα παιδιά αυτού του ανθρώπου, ότι δεν θα κάνεις με αυτά τα λάθη που έκαναν οι γονείς σου με σένα. Ματαιοδοξία ότι θα αισθάνεσαι καλύτερα με αυτή τη σχέση. Ματαιοδοξία ότι η αρχική φλόγα δεν θα σβήσει ποτέ.

Σταματώ εδώ γιατί αλλιώς θα κάνω το απονενοημένο διάβημα ή θα ωθήσω άλλους να το κάνουν ☺ Η πραγματικότητα δεν είναι τόσο μαύρη, αλλιώς το κείμενο θα το υπέγραφε μοναχός. Απλώς πολλές φορές οι ερωτικές σχέσεις ξεκινούν από ψευδαισθήσεις τις οποίες επιβάλλουμε στον εαυτό μας. Ναι, αλλά αν δεν τις επιβάλλαμε μάλλον δεν θα ξεκινούσαν ποτέ. Οπότε όλοι μας καταλήγουμε σε συμβιβασμούς. Το ζήτημα είναι αυτοί οι συμβιβασμοί να μην είναι περισσότερο οδυνηροί από την ευχαρίστηση που αποκομίζουμε από την σχέση.

Αν έχεις βρει μια σχέση που δεν χρειάζεται να συμβιβάζεσαι ούτε καν στο ελάχιστο, είσαι πολύ τυχερός. Είναι πολύ σπάνιο να αποδέχεσαι τον ερωτικό σου σύντροφο για αυτό που είναι και όχι για αυτό που θα ήθελες να είναι. Μόνο όταν τον αποδέχεσαι στην ολότητά του μπορείς να περιμένεις από αυτόν να μη θέλει να σε αλλάξει. Μόνο τότε αρχίζεις τη σχέση με τίμιο τρόπο. Αυτό δε σημαίνει πως δεν πρέπει να προσπαθούμε να κάνουμε το σύντροφό μας έναν καλύτερο άνθρωπο ή, ακόμη περισσότερο, να προσπαθούμε να γινόμαστε καλύτεροι μέσα στη σχέση, αλλά και έξω από αυτή. Σημαίνει όμως πως δεν πρέπει να είμαστε εγωιστές και μονόπλευροι. Αν είμαστε και δεν το συνειδητοποιούμε, αργά ή γρήγορα αυτό θα γυρίσει πίσω.

Ας δούμε το θέμα της μονογαμίας, που μας καίει όλους, πιστεύω. Ας υποθέσουμε ότι από την ιστορική στιγμή που οργανωθήκαμε σε κοινωνίες ικανές να παράγουν πολιτισμό τέθηκε το ζήτημα της ένωσης δυο ανθρώπων για πάντα. Πολλοί θα διαφωνήσουν λέγοντας πως η μονογαμία είναι προϊόν του Χριστιανισμού, αλλά αν κοιτάξουμε πολλούς προχριστιανικούς πολιτισμούς θα δούμε ότι η μονογαμία ήταν η συνηθισμένη πρακτική, ίσως μια αναγκαία επιταγή της κοινωνίας. Αναγκαία για την ομαλή εξέλιξη της ίδιας της κοινωνίας. Κάποιοι λόγοι που μπορώ να σκεφτώ είναι η ταυτοποίηση των απογόνων των οικογενειών, η αποφυγή της αιμομιξίας, η τακτοποίηση κληρονομικών ζητημάτων, η φροντίδα των ηλικιωμένων από τους απογόνους τους(και νόμιμων κληρονόμων τους ταυτόχρονα), η προστασία των παιδιών από τους νόμιμους γονείς, αλλά και των αρρώστων από τους συγγενείς, οι δεσμοί αίματος που πάντα ήταν ισχυροί, η έμφυτη τάση του ανθρώπου για τεκνοποίηση και άλλοι πρακτικοί λόγοι.

Η μονογαμία ήταν ακόμη αποτέλεσμα ή προϋπόθεση της οργάνωσης σε ομάδες και αργότερα σε κοινωνικές «τάξεις»(σιχαίνομαι αυτόν τον όρο, αλλά δυστυχώς χρησιμοποιείται ακόμη και σήμερα από πολλούς). Θυμήσου μόνο την Ινδία, τη δεύτερη σε πληθυσμό χώρα του κόσμου, όπου η κοινωνία είναι αυστηρά οργανωμένη σε δέκα κάστες, ενώ δεν επιτρέπεται ο γάμος μεταξύ ατόμων από διαφορετικές «κάστες». Κάποιοι θα πουν ότι αυτός είναι ένας πολύ αποτελεσματικός τρόπος ελέγχου του πλήθος(crowd control)και δε θα διαφωνήσω μαζί τους.

Τώρα, το αν η μονογαμία σαν πρακτική είναι φυσιολογική είναι ένα πολύ μεγάλο ερώτημα, στο οποίο μην περιμένεις από μένα να σου δώσω απάντηση. Καταρχήν δε μπορώ να σου δώσω έναν ορισμό του τι είναι «φυσιολογικό», καθώς θεωρώ την έννοια μια υποκειμενικότατη σύμβαση, κάτι νεφελώδες που χρησιμοποιούμε για να περιχαρακώσουμε τον κόσμο μας και να τον περιορίσουμε στα προσωπικά και κατ'επέκταση κοινωνικά στεγανά μας. Αυτό δε σημαίνει ότι υιοθετώ τη μια ή την άλλη άποψη, απλώς ότι δεν μπορώ και δεν θέλω να υιοθετήσω καμία από τις δυο, τουλάχιστον σε κάποιο επίπεδο μεγαλύτερο από το ατομικό. Τώρα τι πιστεύω εγώ για τις σχέσεις μου όσον αφορά το αν θέλω να είναι μονογαμικές ή όχι, δε νομίζω να ενδιαφέρει κανένα εκτός από την κοπέλα που κάθε φορά είμαι μαζί.

Αυτό που θέλω να πω είναι πως δεν πρέπει κανένας τρίτος να επεμβαίνει σε μια σχέση. Είναι άλλωστε γνωστό πως πάρα πολλοί γάμοι καταστρέφονται από τις παρεμβάσεις πεθερικών, «ανησυχούντων» συγγενών και φίλων που δίνουν τις λάθος συμβουλές. Το τι κάνει ο καθένας στο κρεβάτι του είναι καθαρά προσωπική του υπόθεση και υπόθεση αυτού ή αυτής ή αυτών που μοιράζονται το κρεβάτι, αρκεί βέβαια να μην πληγώνεται κανείς και να μη βασίζεται η όποια σχέση σε ψέματα. Αυτό, πιστεύω, είναι ένα καλό κριτήριο.

Και φτάσαμε αισίως στο θέμα της ομοφυλοφιλίας. Ναι, σε σένα απευθύνομαι, κρυφομοφοβικέ που στις επαγγελματικές και κοινωνικές σου συζητήσεις το παίζεις άνετος, αλλά βαθιά μέσα σου σιχαίνεσαι τους gay(αλλά δε θα σε χαλούσε καθόλου μια νύχτα με δυο λεσβίες, ε;). Πως θα σου φαινόταν αν ζούσες σε μια κοινωνία με αντίστροφο ποσοστό ετεροφυλόφιλων/ομοφυλόφιλων, δηλαδή 90% να ήταν ομοφυλόφιλοι; Όπου το φυσιολογικό θα ήταν άντρες να φιλιούνται μεταξύ τους στο δρόμο και να κρατιούνται τρυφερά από το χέρι στο δρόμο; Όπου θα αναγκαζόσουν να καταπιέζεις τις φυσικές σου ορμές(προς αποφυγή παρεξηγήσεων, δεν έχω δει το Straight Story); Γιατί σου απευθύνω αυτά τα υποθετικά ερωτήματα; Για να μπεις στο τριπάκι του τι αισθάνονται αυτοί οι άνθρωποι. Για να προσπαθήσεις να τους κατανοήσεις, αν όχι να τους αποδεχτείς σαν μια μειονότητα, που στο κάτω κάτω υπήρχε από την αρχή της Ιστορίας. Εγώ θυμάμαι στο λύκειο όταν μας δίδασκαν Αρχαία Ελληνικά, στο βιβλίο υπήρχαν και αρκετά κείμενα που δε μας τα δίδασκαν. Ένα από αυτά, τη μετάφραση του οποίου διάβασα στο βοήθημα, ήταν ένας ύμνος προς την αντρική ομορφιά και, αν δε με απατά η μνήμη μου, ήταν γραμμένο από τον Σωκράτη. Και όχι, δε θα μπω στη διαδικασία του αν ήταν οι αρχαίοι Έλληνες ομοφυλόφιλοι ή όχι, ποσώς με ενδιαφέρει.

Πιο σημαντική θεωρώ την επιδίωξη της ευτυχίας από τον κάθε άνθρωπο με τα προσωπικά του κριτήρια. Και αν μπορεί να κάνει το σύντροφό του ή τους συντρόφους του ευτυχισμένους παράλληλα, ακόμη καλύτερα...

ΑΓΑΠΗ, Η ΑΓΝΟΤΕΡΗ ΜΟΡΦΗ ΤΗΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΝΑΡΚΙΣΣΙΣΜΟΣ

Μας λένε οι Septic Flesh, και εγώ δεν έχω να προσθέσω τίποτε απολύτως.

Η ΑΠΑΡΧΗ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΗΣ ΕΙΝΑΙ Η ΕΝΕΛΙΞΗ

Ο, τι κι αν σημαίνει αυτό.

Η ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΑΥΡΑΣ

Μπορεί να σε πάει πολύ μακριά. Η επέκταση της συνειδητότητάς σου πέρα από το φυσικό σου σώμα στα όρια της ενεργειακής σου ύπαρξης είναι η αρχή ενός ταξιδιού. Δε σου υπόσχομαι τίποτα για το ταξίδι ή τον προορισμό, μόνο ότι είναι ενδιαφέροντα.

Ο ΦΥΛΑΚΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

Περιμένει να ακουστεί.

Όταν έρθει όμως η ώρα που θα παρουσιαστεί μπροστά σου το σταυροδρόμι, φρόντισε να κάνεις τη σωστή επιλογή. Γιατί οι κακές επιλογές, όπως και κακές πράξεις, περιμένουν ένα Αντίτυπο να πληρωθεί για αυτές.

Ο ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΣ ΔΑΙΜΟΝΑΣ

Περιμένει να εκδιωχθεί.
Αδελφέ, δε χρειάζεσαι δίπλα σου ενεργοβόρες οντότητες,
εξωανθρώπινες ή ανθρώπινες.

Η ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗΣ

...για αυτόν που αναζητά κάτι(αλλά δεν είναι σίγουρος *τι*)είναι συνήθως η συνειδητοποίηση ότι υπάρχει μια μαυρίλα γύρω του. Αφού η αναζήτηση κάνει ένα πλήρη κύκλο(και πιθανώς δαγκώσει τον εαυτό της)ξαναγυρνάει στην αρχή της.

Και τότε αυτός που αναζητά συνειδητοποιεί ότι η μαυρίλα εκτός από μακριά του μπορεί να είναι και σε μικρή ακτίνα γύρω του...

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΑΘΑΡΣΗΣ

...είναι μόνο η δεύτερη αφετηρία της ζωής ενός ανθρώπου.

ΣΚΟΠΟΣ-ΘΕΛΗΣΗ-ΓΝΩΣΗ

Όταν έχεις ένα σκοπό που θέλεις να φέρεις στην κοινή πραγματικότητα ώστε να μην κατοικεί μόνο στο κεφάλι σου, πρέπει να έχεις αρκετή θέληση για να το καταφέρεις· ο καταλύτης όμως που λείπει σχεδόν πάντα(γιατί από θέληση μπορούμε όλοι μας να επικαλεστούμε από τα τρίσβαθα της ψυχής μας)είναι η γνώση του πως αυτό θα γίνει.

Γνωρίζω πολύ καλά πως στην συντριπτική πλειοψηφία από εσάς η παραπάνω πρόταση φαίνεται σαν μια χιλιοεπωμένη σοφιστεία, ανούσια.

Όμως, για κάποιον που έχει αρχίσει την επιτέλεση του Εσωτερικού Έργου, ίσως να δώσει μια βοήθεια. Και πάλι, όχι με την πρώτη ανάγνωση. Ίσως αν ωριμάσει μέσα σου να καταλάβεις τι εννοώ φίλε μου, με τον καιρό, την εμπειρία της αναζήτησης και την πείρα που μπορεί να σου φέρει(ή όχι).

Όμως, ακριβώς επειδή δεν περιορίζομαι από κανέναν άνθρωπο στο τι μπορώ και τι όχι να σου πω(γιατί είμαι σίγουρος ότι δεν σου έχω προσφέρει ακόμη κάτι ουσιώδες που δεν έχεις ξανασυναντήσει)και επειδή ο μόνος μου περιορισμός είναι εκείνο το ενοχλητικό διαουλίνγκι, η Συνείδηση, θα σου επαναλάβω κάτι που έχω δει εκατοντάδες φορές γραμμένο, από πολλούς αξιόλογους ανθρώπους: «Όταν ο μαθητής είναι έτοιμος, ο δάσκαλος θα είναι εκεί».

Σταμάτα να παραπονιέσαι ότι και αυτό το ξέρεις. Είμαι εδώ να προσθέσω ότι ο δάσκαλος δεν είναι και απαραίτητο να μπορεί να σου σφίξει το χέρι. Δεν είναι καν απαραίτητο να έχει χέρι.

Να στο πω κι αλλιώς: σε 18 χρόνια έχω διαβάσει 450 περίπου βιβλία, αν εξαιρέσουμε αυτά του σχολείου και του πανεπιστημίου. Και τι έγινε θα πεις και καλά θα κάνεις. Δεν κάνω επίδειξη, υπάρχουν πολλοί πιο βλαμένοι από μένα που έχουν διαβάσει πολύ περισσότερα. Ούτε ότι τα διάβασα σημαίνει κάτι ιδιαίτερο.

Ο λόγος που στο λέω αυτό είναι γιατί πρόσφατα αποφάσισα να σταματήσω να διαβάζω(εκτός αν βρω κάτι πραγματικά ενδιαφέρον).

Απλώς συνειδητοποίησα ότι ουσιαστική γνώση δεν προσφέρουν μόνο λέξεις σε χαρτί. Υπάρχουν και άλλες πηγές...

Όταν κάποιος που αναζητά(δε μου πολυταιριάζει ο όρος μαθητής) κάτι ζητήσει βοήθεια στο ταξίδι του, δεν γνωρίζει πως η βοήθεια ήταν πάντα δίπλα του.

Να σου πω πως πέρασα στο ταξίδι μου(γιατί ξέρω ότι σε ενδιαφέρει): για ένα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα διάβαζα, πετύχαινα και καμιά φορά ενδιαφέροντα σημεία. Μετά άρχισα να γράφω, αλλά η καμπή ήταν στο ότι έβαλα κριτήριο στα αναγνώσματα μου: να είναι χρήσιμα για μένα εκτός από ενδιαφέροντα. Πρόσφατα, έκλεισα τα βιβλία γιατί πια δεν τα χρειάζομαι.

Πίστεψε με, φίλε μου, δεν υπάρχει ίχνος υπεροψίας σε αυτό που σου λέω. Ελπίζω μια μέρα να συνειδητοποιήσεις τι εννοώ και να μη σου χρειάζονται πια αυτά τα χρήσιμα ως ένα σημείο πράγματα. Γιατί πολλοί

κάηκαν στην Αναζήτηση, από την ίδια την αναζήτηση, μη νιώθοντας γύρω τους.

ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΑ ΚΕΝΤΡΑ ΔΥΝΑΜΗΣ

Ή τσάκρα όπως τα λέμε στο χωριό μου. Αυτός που προσπαθεί να τα ενεργοποιήσει χρωματικά και να τα περιστρέψει, ώστε να προχωρήσει στο ταξίδι του(ή, αν θες, να περάσει στο επόμενο level στο videogame) 999 στις 1000 περιπτώσεις του λείπουν στοιχεία.

Δεν με περιορίζει κανένας άνθρωπος να σου πω τα εξής αδελφέ και αδελφή(γιατί κανένας άνθρωπος δεν μου τα είπε): όσες απεικονίσεις των ενεργειακών κέντρων δύναμης έχω συναντήσει στην αναζήτηση μου είναι το λιγότερο ημιτελείς. *Αποκεκρυμμένες.*

Ας ξεκινήσουμε από τα πρωτεύοντα, στη νοητή γραμμή που χωρίζει το ανθρώπινο σώμα στη μέση: κορυφή του κεφαλιού, λίγο πριν την αρχή της τριχοφυΐας, αρχή μετώπου, κέντρο μετώπου(σημαντικότατο για τον Οραματισμό), αρχή της μύτης, επιγλωττίδα, γλώσσα, δόντια(με εξέχοντα για «σκοτεινούς» σκοπούς τους κυνόδοντες), μήλο του Αδάμ για τους άντρες(για τις γυναίκες μάλλον υπάρχει στο ίδιο σημείο. Δεν μπορώ να είμαι σίγουρος, καθώς είμαι λεσβία, αλλά όχι γυναίκα. Για τις υπόλοιπες ανατομικές διαφορές ισχύει το ίδιο). Βάση του λαιμού, στο ύψος της καρδιάς, στο κέντρο του στήθους, πάνω από τον αφαλό, αφαλός(σημαντικότατο για την καθαρότητα της σκέψης), κάτω από τον αφαλό(αυτό είναι το ενεργειακό κέντρο των ενεργειακών κέντρων ή το κέντρο του τσι όπως το λέμε στο χωριό μου), στην πάνω βάση του γεννητικού οργάνου, τρία για τα γεννητικά όργανα(πάλι για τον άντρα), δύο στο περίνεο, στο ορθό. Όλη η σπονδυλική στήλη με πρωτεύοντα τον κόκκυγα(υπεύθυνο για την αφύπνιση και ανύψωση της Κουνταλίνη), ένα στο ύψος της μέσης, ένα στο ύψος της καρδιάς(πολύ σημαντικό για την επέκταση της συνειδητότητας), ένα στο ύψος του σπονδύλου που προεξέχει στον αυχένα, ένα στη βάση του κρανίου συνδεδεμένο με την παρεγκεφαλίδα, ένα στο πίσω μέρος του κρανίου(κρίσιμο για την έναρξη της ροής της ενέργειας διαμέσου των τσάκρα στο ενεργειακό σώμα).

Ονόμασα πρωτεύοντα τα παραπάνω γιατί είναι στη νοητή γραμμή. Εξίσου σημαντικά είναι και τα παρακάτω: δύο δεξιά και αριστερά από την αρχή του μετώπου, οι κρόταφοι, τα μάτια, τα αυτιά, τα ρουθούνια, τα κέντρα από τις παλάμες, τα όρη της Αφροδίτης(είναι τα βουναλάκια σάρκας κάτω από τους αντίχειρες), τα 20 ακροδάχτυλα, οι γάμπες, οι φτέρνες, οι καμάρες των ποδιών(που ενώνονται νοητά σε ένα), τα μήλα των ποδιών, δυο δεξιά και αριστερά από το τσάκρα του πίσω μέρους του κρανίου και δυο δεξιά και αριστερά από το τσάκρα της μέσης στη σπονδυλική στήλη(που χωρίζονται το καθένα σε τρία μικρότερα).

Σε τρίτο επίπεδο έχουμε τις κλειδώσεις, το δέρμα(κάθε τσάκρα είναι σημαντικό. Στο δέρμα π.χ. βρίσκονται τα εξωτερικά τσάκρα)και τους θύλακες των τριχών. Αυτά(όπως και τα υπόλοιπα)ενεργοποιούνται μετά τα πρωτεύοντα και τα δευτερεύοντα.

Ουφφφφφφφφφφφφφφφ...

Δεν τα βγάζω από το μιαλό μου. Ήταν εκεί όταν επέκτεινα τη συνειδητότητά μου στο σώμα μου.

Να θυμάσαι ότι τα χρώματα στον οραματισμό πρέπει να εξελίσσονται σε όλο και πιο ανώτερες αποχρώσεις. Το ίδιο ισχύει για την πυκνότητα της ενέργειας και τη δόνησή της.

Και κανένας δε θα σου πει, χωρίς να σε δεσμεύσει με όρκο μυστικότητας(εγώ δεν τρώω τέτοια κολλήματα αδερφέ και αδερφή)ότι όλα αυτά τα θαυμαστά ενεργειακά κέντρα του εν δυνάμει τέλειου ανθρώπινου σώματος συνδέονται με αντίστοιχα μέσα στο ανθρώπινο σώμα.

Και ερχόμαστε στην πραγματική ερώτηση. Εγώ είμαι τελείως ανεύθυνος. *Εσύ θες πραγματικά να τα συνειδητοποιήσεις και να τα ενεργοποιήσεις;*

Μη τολμήσεις μετά να μου παραπονεθείς για αυτά που θα βρεις στα τσάκρα σου. Να είσαι σίγουρος ότι θα βγάλεις τη φρίκη της ζωής σου(θα θυμηθείς μια σκηνή ταινίας), αλλά αν είσαι ψύχραιμος, όλα κόβονται με κατάλληλο οραματισμό. Όπως λέει ένας γνωστός μου, είσαι σε καλό δρόμο...

Το δυσκολότερο βήμα είναι η συνειδητοποίηση. Μετά κανείς δεν μπορεί να σταματήσει τη θέληση ενός Ανθρώπου.

Μη φρικάρεις.

Να θυμάσαι ότι έτσι ήταν πάντα, για όλους.

Εξάπλωσε το νοητικό ιό(αν θέλεις να μολύνεις κι άλλους...)

ΑΣΤΡΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ

Η αστρική προβολή σαν ιδέα με ενδιαφέρει εδώ και 15 χρόνια σχεδόν. Όμως, τα πρακτικά αποτελέσματα που είχα όλο αυτό το μεγάλο χρονικό διάστημα ήταν πενιχρά, παρόλα τα βιβλία που διάβασα. Πρόσφατα, τα αποτελέσματα ήρθαν, οπότε πιστεύω πως πρέπει να μοιραστώ μαζί σου τις τεχνικές που χρησιμοποίησα, ώστε να είναι ευκολότερο το ταξίδι σου.

Δεν μπορεί να υπάρξει καμία πρόοδος αν δεν αποκαταστήσεις επικοινωνία με τον Φύλακα Άγγελό σου, ακολουθώντας τα κλειδιά που σου έχω ήδη δώσει. Δεν είναι δυνατόν να σου δώσω όλη τη Γνώση που χρειάζεσαι, γιατί το ταξίδι του κάθε ανθρώπου είναι διαφορετικό από αυτό του συνανθρώπου του. Θα σου δώσω τις τεχνικές που μου δόθηκαν και τίποτε παραπάνω. Η πρακτική μπορεί να έχει αποτελέσματα μόνο όταν επικοινωνείς με τον Φύλακα Άγγελό σου.

Δυο συστατικά είναι απαραίτητα όταν θέλεις να βγεις από το σώμα σου: τόπος και χρόνος. Η προφανής απάντηση για την πλειοψηφία των ανθρώπων σήμερα είναι το δωμάτιο μου, πριν κοιμηθώ.

Θα χρειαστείς ένα χρονικό διάστημα-μικρό στην αρχή-για την επιτέλεση της Εσωτερικής Εργασίας, και ο πιο λογικός και κατάλληλος τόπος είναι το κρεβάτι σου στο δωμάτιό σου. Δεν μπορείς να έχεις αποτελέσματα αν περιμένεις ότι μπορείς να διακοπείς, οπότε κλείνεις τα τηλέφωνα και ζητάς από τους συγκατοίκους σου να μην σε ενοχλήσουν. Μπορείς να τους πεις ότι διαλογίζεσαι, κάτι που δεν απέχει πολύ από την πραγματικότητα. Αν μοιράζεσαι το κρεβάτι με κάποια/κάποιον, το Έργο μπορεί να γίνει, αρκεί να μη σε διακόψει.

Πριν από την Εσωτερική σου Εργασία πρέπει να κλείσεις τις πόρτες, τα παντζούρια και τα παράθυρα του δωματίου και να επιτελέσεις τον εξής οραματισμό: η ασπίδα γύρω από την αύρα σου προεκτείνεται μέχρι τα όρια του δωματίου σου, προφυλάσσοντάς το και κάνοντας το χώρο αυτό τελείως προσωπικό σου. Ο οραματισμός αυτός μπορεί να επαναληφθεί όσες φορές χρειάζεται, ιδίως στην αρχή, μέχρι να αισθανθείς τα αποτελέσματα απτά.

Εγώ δεν χρησιμοποιώ βιοηθήματα, όπως κεριά και λιβάνια, και ξέρω πάρα πολύ καλά πως δεν τα χρειάζεται κανείς.

Η στάση της Γης είναι η πλέον κατάλληλη για αρχή, το πολύ πολύ να σε πάρει ο ύπνος(αν δε γνωρίζεις ποια είναι αυτή, να ανατρέξεις στην προτεινόμενη βιβλιογραφία. Ορίστε μας! Σου προτείνω μόλις το 3% των βιβλίων που έχω διαβάσει και παραπονιέσαι από πάνω :-).

Από το τσάκρα του κέντρου του στήθους εκβάλεις αστρική ουσία και σχηματίζεις το αιθερικό διπλό. Από το τσάκρα της βάσης του κρανίου συνδέεις στο ίδιο σημείο του αιθερικού διπλού μια ασημένια χορδή μέσω της οποίας θα γίνεται η μεταφορά της συνειδητότητας και στη συνέχεια των πληροφοριών. Με μια πράξη θέλησης μεταφέρεις ένα μέρος της συνειδητότητας από το κέντρο του εγκεφάλου, μέσω της ασημένιας χορδής, στο ίδιο σημείο του «διπλού». Καταλαβαίνεις την επιτυχία της

διαδικασίας της μεταφοράς της συνειδητότητας με δυο σπασμούς του διαφράγματος(ή κάτι παρόμοιο στη δική σου περίπτωση).

Τι είπες; Δεν τα καταφέρνεις; Κόψε το τσιγάρο, ελάττωσε τον καφέ και το αλκοόλ. Δε σε αναγκάζω να κάνεις τίποτε, απλώς σου δίνω ένα κίνητρο. Εγώ έχω μόλις 2 μήνες που έκοψα καφέ και τσιγάρο(και δυο χρόνια το αλκοόλ), ακριβώς την ίδια εποχή άρχισαν να έρχονται τα αποτελέσματα.

Στις πρώτες προβολές το αιθερικό πρέπει να μείνει στο δωμάτιο, υπακούοντας πλήρως στις εντολές σου. Μπορείς να εξασκηθείς μετακινώντας το διπλό στις τέσσερις γωνίες του δωματίου και προσπαθώντας να «δεις» τον εαυτό σου στο κρεβάτι. Στη συνέχεια, και με σύμφωνη γνώμη του Φύλακα Άγγελου, μπορείς να κάνεις σύντομες επισκέψεις σε γνωστά σου μέρη, προσπαθώντας να «δεις» το τοπίο. Οι επισκέψεις σε ανθρώπους που γνωρίζω δεν απέδωσαν αποτελέσματα στην περίπτωση μου.

Μόλις δεις αποτελέσματα καλό θα ήταν να αρχίσεις να κρατάς «ονειρικό» ημερολόγιο.

Τα πιο ενδιαφέροντα μέρη που μπορείς να επισκεφτείς είναι: το Ανώτερο Πεδίο, το Αγγελικό Πεδίο και το Αστρικό Πεδίο(όπου μπορείς να επικοινωνήσεις με αυτούς που έχουν φύγει).

Δεν μπορώ να βρω καμιά χρησιμότητα στο να επισκεφτείς τα κατώτερα Πεδία(αν εξαιρέσουμε την βοήθεια προς αυτούς που είναι εκεί και μόνο με τη συνοδεία του Φύλακα Άγγελου), εκτός αν ακολουθείς το Μονοπάτι της Αριστερής Χειρός.

Η «επαναρρόφηση» του αστρικού διπλού θα γίνει από το τσάκρα του κέντρου του μετώπου, σταδιακά. Η ολοκλήρωση της σηματοδοτείται πάλι από έναν σπασμό στην περίπτωσή μου. Αν σε πάρει ο ύπνος, η επαναρρόφηση πρέπει να γίνει όταν ξυπνήσεις. Αν σε διακόψουν μείνε ψύχραιμος και φέρε το διπλό στο δωμάτιο, μέχρι να μπορείς να συνεχίσεις.

Στις επόμενες εξόδους μπορείς να προβάλλεις σταδιακά και τα 9 μέρη του αστρικού σου σώματος(για μερικές προσπάθειες τα πρώτα 5 και στη συνέχεια και τα 9), παραμένοντας στην αρχή πάλι στο δωμάτιό σου. Ο οραματισμός με τη χρήση χρωμάτων για το κάθε «σώμα» είναι ενδεδειγμένος και το χρώμα του κάθε σώματος θα σου δοθεί πάλι από τον Φύλακα Άγγελο.

Όταν ολοκληρώσεις την προβολή όλων των σωμάτων μπορείς να πετάξεις πιο ψηλά στο Ανώτερο Πεδίο.

Η συνέχεια είναι η προβολή του δεύτερου σημείου της συνειδητότητας από το τσάκρα που βρίσκεται στη σπονδυλική στήλη στο ύψος της καρδιάς(με την προϋπόθεση ότι το έχεις ενεργοποιήσει και έχεις κατεβάσει ένα μέρος της συνειδητότητάς σου σε αυτό).

Παράλληλα, εκτός από το να «ακούς» θα αρχίσεις να προσπαθείς να «βλέπεις».

Ότι μάθεις σε αυτά τα τρία Πεδία θα σε βοηθήσει στη ζωή σου και θα σε κάνει καλύτερο άνθρωπο. Αυτό το ξέρω.

Ποια η συνέχεια ρωτάς; The Sky Is The Limit...

**Η ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΥ ΣΕ ΧΡΥΣΟ Ή ΑΛΛΙΩΣ Η
ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΣΕΦΙΡΩΘ ΚΑΙ Η ΑΠΑΡΝΗΣΗ ΤΩΝ
ΚΛΙΠΩΘ**

Ωραίος τίτλος, ε; Μόνος μου τον σκέφτηκα! Ας σοβαρευτούμε λίγο :-)

Ο σίδηρος είναι η ακατέργαστη ανθρώπινη ψυχή. Το έργο της μετατροπής της σε χρυσό αρχίζει με την επιθυμία της για εξέλιξη, αλλαγή προς το καλύτερο.

Το ουσιαστικό Έργο αρχίζει με την αποκατάσταση της επικοινωνίας με τον Φύλακα Άγγελό της και παράλληλα την προσπάθεια για αυτοκάθαρση. Όχι μόνο της Ψυχής, αλλά και του Νου(έχει διαφορά από το μυαλό)και του Σώματος.

Η απαλλαγή από κάθε είδος νευρώσεων(με την πολύ ευρεία έννοια του όρου, π.χ. το κάπνισμα είναι νεύρωση, κατά μία έννοια)έχει απίστευτα θεραπευτικά αποτελέσματα.

Πρέπει στα χρόνια της Αναζήτησης σε βιβλία να είδα το δέντρο της Ζωής με τα Σεφιρώθ τόσες φορές που έχω χάσει το μέτρημα. Δε θυμάμαι ποτέ όμως να είδα την πραγματική εξήγηση που κανένα βιβλίο δε μου έδωσε: τα Σεφιρώθ και τα Κλιπώθ δεν είναι τίποτε παραπάνω και τίποτε λιγότερο από εσωτερικά τσάκρα του ανθρώπινου σώματος, που περιμένουν να ενεργοποιηθούν από αυτόν που το επιθυμεί. Για κάθε τσάκρα αντιστοιχεί μια «θετική»/«αρνητική» πλευρά.

Όμως αυτός που το επιθυμεί θα πρέπει να γνωρίζει τους κινδύνους που ελλοχεύουν στο πραγματικό μονοπάτι που ανοίγει πια μπροστά του.

Ένας πολύ πραγματικός κίνδυνος είναι αυτός της τρέλας, που είναι σχεδόν σίγουρη για όποιον δεν έχει αποκαταστήσει επικοινωνία με τον Φύλακα Άγγελό του και κάνει το μαθητευόμενο «μάγο».

Ένας ακόμη πιο σοβαρός κίνδυνος για αυτόν που επιλέξει τα Κλιπώθ από τα Σεφιρώθ είναι η απώλεια της Αθάνατης Ψυχής του τώρα, αλλά και στις επόμενες ενσαρκώσεις. Μπορεί ένας Μύστης του Μονοπατιού της Αριστερής Χειρός να μειδιά με την παραπάνω πρόταση, αλλά μπορεί να την διαβάσει απλά συμβολικά. Το μόνο σίγουρο-και εδώ ο ίδιος Μύστης δεν με αμφισβητεί-είναι η πληρωμή του Αντιτίμου. Τα Κλιπώθ δεν είναι «δωρεάν»...

ΤΑ 7 ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ 1

Ματαιοδοξία.

ΚΑΤΑΡΓΗΣΕ ΤΟ ΔΙΑΜΕΣΟ

Δεν αναφέρομαι σε μέντιουμ, αν και οι αναλογίες είναι ισχυρές.
Αναφέρομαι στους ιερείς, πνευματικούς «δασκάλους», γκουρού,
«ανώτερους», «αδελφούς», ηγούμενους, ηγέτες θρησκειών, κ.τ.λ., κ.τ.λ.,
κ.τ.λ.

Εγώ δεν υποβιβάζω τον εαυτό μου φίλε.

Κανείς δεν είναι ανώτερος από μένα και δεν είμαι ανώτερος κανενός.

Απλώς είμαστε όλοι μας σε διαφορετικά σημεία(αν κάποιος αναφέρεται σε «επίπεδα» να τον φοβάσαι).

Όλοι έχουμε το μοναδικό μας πνευματικό μονοπάτι και ποτέ δεν πρόκειται να σου υποδείξω το δικό σου.

ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΥΩ ΣΤΟ ΘΕΟ

Ξέρω ότι υπάρχει. Η πίστη που έχει στο μυαλό τους η πλειοψηφία των γιδιών και των προβάτων εκεί έξω προϋποθέτει ανταλλάγματα. Αν δεν ζητήσεις τίποτε από αυτόν τον κόσμο θα σου δοθούν υπεραρκετά. Όταν είσαι έτοιμος να τα δεχτείς όμως.

Έχεις την εντύπωση ότι ο Θεός δεν έχει καλύτερα πράγματα να κάνει από το να σου δώσει αχρείαστα υλικά αγαθά και να ικανοποιήσει τη ματαιοδοξία σου;

Φτιάχνει Κινέζους σύμφωνα με τον Αρκά...

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΙΗΣΟΥ ΔΕΣΜΩΤΗ

Στην ερώτηση που κάνω στον εαυτό μου γιατί έγραψα το πρώτο μου βιβλίο, η καλύτερη απάντηση που μπορώ να σου δώσω είναι ότι η Χριστιανική θρησκεία εξελίχθηκε σε ένα αμαρτοβόρο, ενεργοβόρο και χρηματοβόρο τερατούργημα.

Πάρα πολλοί παπάδες δεν είναι ποιμένες, αλλά λύκοι με προβιά. Άλλοι είναι τραγοπαπάδες(η λαϊκή σοφία είναι στις περισσότερες των περιπτώσεων πολύ περιγραφική).

Θα σας πω μια ιστοριούλα για να περάσει ευχάριστα η ώρα. Ήταν που λέτε ένα μικρό παιδάκι που όταν πήγαινε δημοτικό βαριόταν τρομερά στο μάθημα των θρησκευτικών. Κάτι δεν κολλούσε στο όλο σύστημα. Η δασκάλα των θρησκευτικών το επέπληξε σε ηλικία 9 ετών για το ειρωνικό του χαμόγελο κατά τη διάρκεια του μαθήματος. Στο γυμνάσιο οι χρήσιμες ώρες των θρησκευτικών συνεχίστηκαν, με την εξέλιξη ότι το παιδάκι άρχισε να ακούει Heavy Metal. Η Αμφισβήτηση φώλιασε μέσα του. Στο λύκειο ρωτούσε δύσκολες ερωτήσεις τον ιερέα που δίδασκε. Π.χ. αφού πατέρα Βασίλειε(αυτός ήταν ποιμένας)είμαστε όλοι απόγονοι του Αδάμ και της Εύας, δεν είμαστε προϊόντα αιμομιξίας; Σε μια στιγμή που ο ποιμένας δεν μπορούσε άλλο του απάντησε «Εσύ παιδάκι μου πολλά ρωτάς».

Από τα 13 του το παιδάκι άρχισε να διαβάζει μανιωδώς. Κατά τη διάρκεια των σπουδών του στο πανεπιστήμιο η θεματική των βιβλίων που διάβαζε επικεντρώθηκε στις θρησκείες, την ανθρωπολογία και τον Εσωτερισμό. Η Αμφισβήτηση γιγαντώθηκε. Στα πλαίσια της έρευνας του διάβασε όλη τη Βίβλο. Το κριτικό του πνεύμα σε συνδυασμό με τις γνώσεις που είχε ήδη αποκομίσει τον έκαναν να κρατήσει μόνο το Ευαγγέλιο του Ιωάννη γιατί επιδεχόταν δεύτερο επίπεδο ερμηνείας.

Ποτέ δεν απαρνήθηκε το Θεό. Η αμφιβολία του δεν έφτασε ως εκεί. Όσες όμως φορές χρειάστηκε την Εκκλησία αυτή δεν ήταν εκεί στην καλύτερη των περιπτώσεων.

Κάποια στιγμή ένοιωσε την ανάγκη να εξομολογηθεί. Πήγε σε μια εκκλησία 7 η ώρα το πρωί. Ήταν κλειστή. Οι αυτοαποκαλούμενοι εκπρόσωποι του Θεού(και μάλιστα έχουν και το παγκόσμιο μονοπόλιο. Πρέπει να το κατοχυρώσουν σαν πατέντα. Να βγάλουν κι άλλα χρήματα, έτσι ώστε από μεγαλύτεροι γαιοκτήμονες και μεγαλύτεροι ιδιοκτήτες στην Ελλάδα να επεκταθούν και εκτός συνόρων)έπαιρναν τον ύπνο τους. Του δικαίου ή του αδίκου, δεν ξέρω...

Στην ίδια ταραγμένη περίοδο της ζωής βρήκε τελικά έναν παπά να εξομολογηθεί. Επειδή όμως είχε πολλά να βγάλει από μέσα του, ο παπάς τον διέκοψε, γιατί περίμενε κι άλλος κόσμος να εξομολογηθεί. Ξαναέλα του είπε σε τόσες μέρες μετά από τόσες προσευχές και μετάνοιες.

WTF! Τώρα θέλω να εξομολογηθώ, όχι σε 15 μέρες!

Πήγε κάποτε στο Όρος να δει πως είναι. Πήγε στη Μονή με την τρίτη μεγαλύτερη βιβλιοθήκη στον κόσμο. «Μπορώ να δω την βιβλιοθήκη

γέροντα;». «Οχι, παιδάκι μου, αυτήν την ανοίγουμε μόνο για σημαντικούς επισκέπτες, πολιτικούς, επιχειρηματίες, μπλαμπλαμπλα».

Ρε τραγόπαπα, ο κάθε άνθρωπος είναι σημαντικός.

Άνοιξε την τουλάχιστον για τους επιστήμονες που περιμένουν να δουν όσους θησαυρούς του Πνεύματος δεν κάψατε.

Να αυξήσουμε τη Γνώση ρε τραγόπαπα.

Ξαναπήγε κάποτε στο Όρος. Σε μια Μονή που πρόσφατα έγινε διάσημη(ονόματα δε λέμε, υπολείψεις δε θίγουμε. Το όνομά της αρχίζει από Βατο και τελειώνει σε παίδι). Επειδή όμως κάτι ήξερε από τα γράμματα είδε ένα σύμβολο πάνω από την είσοδο της εκκλησίας. Το Μάτι του Παντεπόπτη. Ναι, ναι το ξέρω, είναι **και** Χριστιανικό σύμβολο, ΟΚ. Είδε και μια Πεντάλφα στο πλακόστρωτο μπροστά στην κτίριο που τρώνε οι μοναχοί. Ναι, ναι το ξέρω, και η Πεντάλφα είναι **και** Χριστιανικό σύμβολο. Με την κορυφή προς τα πάνω συμβολίζει την Αγάπη του Θεού προς τους ανθρώπους. Όμως δεν την είδε σε τοίχο με την κορυφή προς τα πάνω, στο πλακόστρωτο την είδε. Οπότε, κάποιος που στέκεται από την κατάλληλη γωνία θα την δει ανεστραμμένη. Το σύμβολο του Αριστερού Μονοπατιού. Επίσης, λόγω του ότι είναι στο πάτωμα, οι άνθρωποι την πατάνε. Σαν κάποιους σατανιστές ιδιαίτερα υψηλού I.Q. που ζωγραφίζουν στις σόλες τους το Σταυρό για να τον πατάνε. Φώναξε κανείς λύκος;

Σε μια ιδιαίτερα επιβαρυμένη περίοδο, σκέφτηκε να γίνει μοναχός για να εξιλεωθεί. Πήγε στην Ουρανούπολη για να πάρει το πλοίο για το Όρος. «Μα καλά, δεν έχετε κλείσει θέση; Δε σας έχει καλέσει καμιά Μονή;» «Εεεεε...Όχι». «Λινπάμαι, δεν μπορείτε να πάτε στο Όρος».

WTFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFF!

Ηθικό δίδαγμα: αν θέλεις να γίνεις μοναχός φρόντισε να κλείσεις πρώτο τραπέζι πίστα. Επίσης αν θέλεις να γίνεις μοναχός για να κλείσεις ένα εισιτήριο άνευ επιστροφής για τον Παράδεισο, φρόντισε να αποφύγεις τους τραγοπαπάδες και τους λύκους.

Τι γνώμη λέτε να έχει σχηματίσει το παιδάκι για την Εκκλησία;

Πόσο χρήσιμος είναι για την Εξέλιξη του Ανθρώπου αυτός ο οργανισμός;

Αν μας πρήζουν τα φρύδια για το μεγάλο(λέμε τώρα)φιλανθρωπικό τους έργο, εγώ δεν ξέρω, πολλά χρυσάφια βλέπω στους ναούς τους. Και ακριβά αυτοκίνητα βλέπω από τους παπάδες(ο πάτερ Βασίλειος κυκλοφορεί με αυτοκίνητο 30 χρονών και δεν παίρνει λεφτά για τις ιερουργίες που επιτελεί). Όσο πιο ψηλά είσαι στην ιεραρχία, τόσο πιο ακριβό αυτοκίνητο έχεις. Χμμμμμμμ...κάτι μου θυμίζει αυτό.

Το φέρετρο δεν έχει τσέπες.

Που είναι το πνευματικό της έργο; Οι μεταφράσεις της Βίβλου στην καθομιλουμένη Ελληνική είναι στην πλειοψηφία τους «πειραγμένες».

Πάω στην εκκλησία και ακούω μια νεκρή γλώσσα που μπορούν να καταλάβουν μόνο οι μεγάλοι σε ηλικία. **Τι θα γίνει ρεεεεεεεεεεε;**

Γεμίζετε τους ανθρώπους ενοχές γιατί αναπνέουν, τους απομυζήτε την ενέργεια μέσω των ενοχών και τους κλέβετε τα χρήματα.

Θα πέσει φωτιά να σας κάψει.

ΞΥΠΝΑ

- Ξύπνα!!!
- Ξύπνιος είμαι Σαμαήλ, δε το βλέπεις;
- Μιχαήλ, νομίζεις ότι είσαι ξύπνιος, στην πραγματικότητα όμως κοιμάσαι όπως κοιμόσουν στη μήτρα της μητέρας σου.
- Τι εννοείς;
- Αυτό που νομίζεις ότι βλέπεις και αυτό που βλέπεις δεν είναι αυτό που πραγματικά συμβαίνει και υπάρχει.
- Άκου να δεις, δεν έχω καμιά όρεξη να πιάσω καμιά «φιλοσοφική» συζήτηση. Εγώ ξέρω ότι αυτό που κοιτάω και πιάνω και πίνω και γεύομαι είναι το κρασί μου.
- Αυτό λοιπόν που σε έπεισαν ότι χρειάζεται να πιεις για να μουδιάσεις τις αισθήσεις σου είναι η πραγματικότητά σου... Πόσο πεζός είσαι Μιχαήλ...
- Ενώ εσύ που οδηγείς αυτοκίνητο είσαι καλύτερος; Όποιος νομίζει ότι δεν είναι πεζός είναι ανώτερός μου;
- Ποτέ κανείς δεν θα μπορέσει να γίνει ανώτερός σου. Άλλα κάποιος μπορεί να συνειδητοποιήσει πράγματα που θα έψηναν το μυαλό σου.
- Όπως;
- Κάποια πράγματα μπορούν να ειπωθούν, άλλα να υπονοηθούν και άλλα δεν μπορούν να ειπωθούν Μιχαήλ.
- Ωραία, τι μπορείς να μου πεις για να με εντυπωσιάσεις;
- Πίστεψέ με, το τελευταίο που θέλω είναι να σε εντυπωσιάσω. Να σε τρομάξω ίσως.
- Τρόμαξε με τότε.
- Είσαι νεκρός.
- Και πως αναπνέω; Σαμαήλ, μήπως πρέπει να δεις κάποιον γιατρό;
- Μήπως πρέπει εσύ; Όταν λέω ότι είσαι νεκρός εννοώ συμβολικά. Μόλις πήρες την πρώτη σου ανάσα σε αυτόν τον αποκομμένο πλανήτη πέθανες. Συμβολικά μιλώντας.
- Συμβολικά μιλώντας, είσαι άσχημος.
- Το γνωρίζω, αλλά αυτό δεν αλλάζει την αλήθεια των λόγων μου.
- Ποια αλήθεια, ότι είμαι νεκρός; Απόδειξέ το.
- Αναπνέεις σαν νεκρός και μια μέρα θα ενωθείς μαζί τους.
- Και εσύ μια μέρα θα ενωθείς με τους νεκρούς. Και δε βλέπω να αναπνέεις σαν αθάνατος.
- Όχι ακόμη. Ισως, κάποτε. Άλλα προσπαθώ. Κάτι που δεν μπορώ να πω για σένα.
- Πως είναι να αναπνέεις σαν αθάνατος; Και πως προσπαθεί κάποιος να αναπνέει σαν αθάνατος;
- Ω, Μιχαήλ, είναι ότι καλύτερο. Είναι τεράστια ηδονή, ίσως μεγαλύτερη από αυτή του οργασμού. Όσο για το πώς προσπαθεί κάποιος για να καταφέρει μια μέρα να αναπνέει σαν αθάνατος... έλα τώρα,

γνωριζόμαστε τόσα χρόνια. Σου τα έχω πει πολλές φορές και με διαφορετικό τρόπο.

- Δεν έχεις κάποιο πιο σύντομο τρόπο; Η μέθοδός σου είναι το λιγότερο χρονοβόρα.
- Δεν υπάρχει βασιλική οδός στη Γεωμετρία Μιχαήλ. Και η Ρώμη δε χτίστηκε σε μια μέρα.
- Αντί να αρχίζεις να επαναλαμβάνεις παροιμίες περασμένων χλιετηρίδων, δε μου δίνεις κανένα συντομότερο μονοπάτι; Γνωριζόμαστε τόσα χρόνια, εσύ το είπες.
- Ακόμη κι αν γνώριζα κάποιο τέτοιο μονοπάτι-που δεν το γνωρίζω-θα ήταν αντίθετα στην ηθική της εξέλιξης να σου το δείξω. Αν υπάρχει τέτοιο και το βρεις, σκέψου καλά πριν το ακολουθήσεις.
- Δύσκολα μου τα παρουσιάζεις Σαμαήλ.
- Πίστεψε με, είναι ευκολότερα από ό,τι νομίζεις. Και πολύ δυσκολότερα από ό,τι έχει στο μιαλό της η πλειοψηφία. Χρειάζεσαι δυο αφετηρίες τουλάχιστον στη ζωή σου. Η μια είναι της Αναζήτησης. Η δεύτερη είναι της Πράξης. Και σίγουρα να είσαι προετοιμασμένος στην πορεία να πληρώσεις το Αντίτιμο. Που ενίστε είναι βαρύ.
- ΟΚ Σαμαήλ, τώρα αρχίζεις να με τρομάζεις.
- Αυτό δεν είναι απαραίτητα κακό Μιχαήλ. Θα μπορούσε να είναι μια αφετηρία. Άλλα μάλλον καλύτερη αφετηρία θα μπορούσε να είναι η περιέργεια.
- Περιέργεια ως προς τι;
- Ως προς τη μαυρίλα γύρω σου Μιχαήλ.
- Και που θα με πάει αυτή η περιέργεια;
- Όσο μακριά επιλέξεις. Μπορεί ακόμη και ψηλά να σε πάει. Μπορεί όμως και να σε καταβαραθρώσει, αν είσαι απρόσεκτος.
- Μέχρι τώρα δεν μου είπες κάτι ιδιαίτερα χρήσιμο Σαμαήλ.
- Κι όμως, ξαναδές αυτά που σου είπα. Άκου με προσεκτικά. Πράξε.
- Τι;
- Ό,τι κάνει καλύτερη τη ζωή σου.
- Αυτό είναι τρομερά φευγαλέο και υποκειμενικό.
- Ναι αλλά σου έχω πει πιο συγκεκριμένα πράγματα. Τι σε εμποδίζει;

ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ ΜΕΡΦΥ ΓΙΑ ΤΟ ΣΕΞ

ΝΟΜΟΣ 1: Το Ξύπνημα Του Κτήνους

Σε ηλικία 3/4/5/6 ετών βλέπεις την όμορφη και ταυτόχρονα πολύ μεγαλύτερή σου γειτόνισσα/οικογενειακή φίλη/νηπιαγωγό/δασκάλα/κο.κ. και λες από μέσα σου «Αυτήν κάτι πρέπει να την κάνω, αλλά δεν ξέρω τι». «Θα ρωτήσω τη μαμά μου. Ή μάλλον το μπαμπά μου, αυτός για έναν ακαθόριστο(ακόμη)λόγο φαίνεται πιο αρμόδιος». Σαν αποτέλεσμα, ο μπαμπάς συγκινείται, τον παίρνουν τα ζουμιά για πρώτη φορά μπροστά σου. «Γυναίκα, ακύρωσε το τεστ D.N.A., ο γιος είναι πράγματι δικός μου, κατάδικός μου, μόνο δικός μου μπορεί να είναι. Άκου τι με ρώτησε σε τόσο μικρή ηλικία, μπλαμπλαμπλα, σνιφ, κλαψ, λυγμ, μπλαμπλαμπλα.». Μετά από λίγο καιρό όλοι οι αρσενικοί συγγενείς σου σε κοιτάνε με καμάρι και σε τσοντάρουν απίστευτα ποσά για την ηλικία σου, 50, 100 €, που στο φινάλε δεν ξέρεις και τι να τα κάνεις. Έχεις αγοράσει όλα τα G.I.Joe που ήθελες, όλα τα παιχνίδια του Playstation, πήρες και κάτι δώρα και πάλι σου περισσέψανε. Οι αρσενικοί συγγενείς σου μουρμουρίζουν για σένα πίσω από την πλάτη σου «Αυτός μια μέρα θα μας κάνει όλους περήφανους», «Από τη μεριά μας το πήρε», «Όχι, από τη δική μας, στη δικιά σας δεν ξέρατε ούτε να κατουράτε σε τέτοια ηλικία» και άλλα τέτοια ωραία. Ένας μακρινός σου θείος, που ο γιος του έχει φτάσει 20φεύγα 30έλα και ακόμα δεν έχει γαμπίπ σου δίνει 200 € και σε παρακαλεί, εκλιπαρεί σχεδόν «Μπορείς να κάνεις παρέα με τον ξάδερφό σου;». Το μόνο πρόβλημα είναι ότι οι γυναίκες συγγενείς σου σε κοιτάνε λίγο περίεργα.

ΝΟΜΟΣ 2: Γενετική Μνήμη

Στο δημοτικό σχολείο έχεις σταμπάρει μια όμορφη συμμαθήτρια με την οποία θέλεις να κάνεις παρέα(καθώς ακόμη δεν ξέρεις τις υπόλοιπες χρήσεις της). Δεν τολμάς να το εξομολογηθείς στους συμμαθητές σου γιατί στην καλύτερη των περιπτώσεων σε περιμένει ένα ομαδικό χέρι ξύλο(Μιλάει με κοπέλα; Ο ανώμαλος!). Κάποια στιγμή το ένστικτο υπερισχύει των πιθανών επιπτώσεων και αποφασίζεις να της μιλήσεις. Το πρόβλημα είναι τι να της πεις. Ξημεροβραδιάζεσαι προσπαθώντας να βρεις κάτι, αλλά τζίφος. Μια μέρα την πλησιάζεις εκεί που παίζει αμέριμνη με τις φίλες της κουτσό, γυρνάει να σε κοιτάξει(καθώς κι αυτή σε ψιλοσυμπαθεί κατά βάθος)και της τραβάς μια ξεγυρισμένη σφαλιάρα. Σαρανταδώδεκα εκατομμύρια χρόνια εξέλιξης, αλλά ο Νεάντερνταλ μέσα σου δε θα σβήσει ποτέ...

ΝΟΜΟΣ 3: Παιδεία

Κάποιος συμμαθητής(πιο θαρραλέος ή «προχωρημένος» από σένα)σου δανείζει το πρώτο σου πορνοπεριοδικό. Αποκάλυψις! Ααααααααα. Αυτό τι είναι; Αυτό τι κάνει; Εκεί τι μπαίνει; Οοοοοοοο. Γιατί σκύβει αυτή; Γιατί μας δείχνει κι αυτό; Τι; Σοβαρά μιλάς; Μμμμμμμμμ. Μπορώ να το δανειστώ; Ναι, μόνο μη μου το λερώσεις.

ΝΟΜΟΣ 4: Τα Άσφαρτα

Ενώ έχεις αρχίσει να επιδίδεσαι στο μόνο κοινό χόμπι του 99,9% των αντρών του πλανήτη, ανακαλύπτεις με δυσαρέσκεια, ίσως και με τρόμο, ότι ο κόπος σου πηγαίνει χαμένος, καθώς δεν βλέπεις υλικά αποτελέσματα. Αμέσως ρωτάς τον έμπειρο συμμαθητή. «Έλα ρε μαλάκα και με τρόμαξες. Και του Μήτσου δεν του έβγαινε στην αρχή, μην αγχώνεσαι ναούμ. Υπομονή και καλή καρδιά ναούμ». Μόλις έφυγαν 37 τόνοι από τους ώμους σου. Ουφφφφφφφφφφφ

ΝΟΜΟΣ 5: Το Χόμπι Που Έγινε Επάγγελμα

Το «χερογλύκανο» είναι πράγματι γλυκό, αλλά εσύ το παραγαμπίπ ναούμ. Δεν παίζεις μπάλα πια, το Playstation έχει πιάσει σκόνη, οι βαθμοί σου έχουν πάρει την κατιούσα, δε βγαίνεις από το σπίτι, η συλλογή σου από επιμορφωτικά περιοδικά δεν χωράει πια μέσα στην κρυψώνα. Η μάνα σου όλο ανησυχία ρωτάει τον πατέρα σου «Μα τι κάνει όλη την ώρα μέσα στο δωμάτιό του;». Άντε να της εξηγήσει ο πατέρας σου.

ΝΟΜΟΣ 6, Συνακόλουθο Του 5: Ο Μύθος Της Κορύφωσης Της Σεξουαλικότητας Των Αντρών, Όπως Τον Προβάλλουν Οι Σεξολόγοι

“Η κορύφωση της σεξουαλικότητας των αντρών συμβαίνει στην ηλικία των 35 χρονών περίπου, λόγω των οικονομικοινωνικών συνθηκών μπλαμπλαμπλά”.

@@! Η κορύφωση έρχεται στην ηλικία των 15 χρονών, ρωτήστε όποιον άντρα ξέρετε. Μια φορά είχα «σκοράρει» 8 φορές σε μια μέρα, ώσπου στο τέλος θα έβγαζα αίμα και σταμάτησα.

ΝΟΜΟΣ 7, Συνακόλουθο Του 6: Μήπως Θα Έπρεπε Να Βρω Καμία Να Κάνω Και Τίποτα Άλλο Με Αυτό, Για Ποικιλία;

Χημειούμενο, εύκολο να το λες, δύσκολο στην πράξη. Οι συμμαθήτριες σου είναι ακόμα σε τρυφερή ηλικία. Η μεγαλύτερη «δασκάλα» που όλοι

μας ελπίζαμε δεν ήρθε ποτέ(αν εσένα σου ήρθε, γαμπίπσαι ☺). Το πολύ πολύ κάνα γλωσσόφιλο, κάνα χούφτωμα και βουρ στο σπίτι για να ξεθυμάνεις. Εδώ που τα λέμε, υπάρχει η «περπατημένη» της τάξης, αλλά είναι λίγο παραπάνω περπατημένη. Από την άλλη δε σε κοιτάει κιόλας, οπότε άστο. Μερικές συμμαθήτριες το δίνουν, αλλά σε μεγαλύτερους, κατά κανόνα, όχι σε «γυμνασιόπαιδα». Γενικά υπάρχει μια βρωμερή συμπαιγνία εις βάρος του λαού του Άρη(ή όποια άλλη ομάδα υποστηρίζεις).

ΝΟΜΟΣ 8: Η Πρώτη Επίσκεψη Σε Στριπτιζάδικο

Α Συνακόλουθο Του Νόμου 8: Το Στριπτιζάδικο Είναι Στην Ελλάδα(Οπου Μπορείς Να Πιάσεις Την Χορεύτρια)Και Υπάρχουν Αρκετά Λεφτά Στην Παρέα. Ιδανικές Συνθήκες ☺

Η έξοδος από το ευαγές ίδρυμα φέρνει στο φως την ολική έλλειψη χρημάτων, όχι για ταξί, ούτε καν για λεωφορείο, τα τσιγάρα τελείωσαν εδώ και πολύ ώρα. Συνοδεύεται δε από φράσεις όπως: «Μαλάκα, μου χρωστάς 150€, έτσι και δε μου τα δώσεις θα σε γαμπίπ», «Ρε μαλάκες, πώς θα γυρίσουμε σπίτι, με τα πόδια; Γαμπίπ το γαμπίπ το Χριστόφορο Κολόμβο μου, γαμπίπ», «Έλα ρε συ, πώς κάνεις έτσι ναούμ, δεν πέρασες καλά?», «Είμαι ερωτευμένος», «Πω πω, κι αυτά τα λεφτά τα μάζευα για να αγοράσω τη δισκογραφία των Iron Maiden», «Ποιος τους γαμπίπ τους Iron Maiden σου μαλάκα, θα περπατάμε μέχρι μεθαύριο», «Αύριο παρατάω το σχολείο για να πιάσω δουλειά να μπορέσω να τα τρώω στη Ζβετλάνα», «Μπράβο μαλάκα, σοφή κίνηση», κι άλλα ψήγματα σοφίας...»

΄Β Συνακόλουθο Του Νόμου 8: Το Στριπτιζάδικο Είναι Κάπου Στο Εξωτερικό(Όπου Δεν Μπορείς Να Πιάσεις Την Χορεύτρια)Και Υπάρχουν Κάποια Λεφτά Στην Παρέα. Όχι Και Τόσο Ιδανικές Συνθήκες ⊕

Συνέπειες ίδιες με το Ά Συνακόλουθο.

ΝΟΜΟΣ 9: Η Πρώτη Επίσκεψη Σε Οίκο Ανοχής

Η παρέα σου αποφασίζει να πάει μπουρδελότσαρκα, γιατί μερικοί έχουν αρχίσει να τους τρέχει το σπέρμα από τα αυτιά. Πας και εσύ μαζί τους, όχι για να γαμπίπ, αλλά για να βγάλεις γέλιο. Μόλις σας βλέπει η «Κυρία» του οίκου, λέει το γνωστό «Βρε, βρε, καλώς τα παιδιά» και σας κοιτάει σαν ξερολούκουμα, μια σκηνή που επαναλαμβάνεται ακριβώς η ίδια σε όλους τους «οίκους» που επισκέπτεστε. Αφού η παρέα κοιτάει τις διάφορες κοπέλες, μερικοί προχωράνε στα περαιτέρω. Και φυσικά ακούγεται η γνωστή, κλασική, αθάνατη ατάκα: «Μαλάκες, ήμουν τόσο καλός που δεν πλήρωσα!», οπότε όλοι αρχίζουν να κλαίνε από τα γέλια. Εσύ ψιλοφρικαίρνεις από τη μυρωδιά, δε βρίσκεις και καμία που να σε τρελάνει, λες από μέσα σου «Αν δε γαμπίπ σε Χ μήνες, μπορεί να ξανάρθω μόνος και βλέπουμε». Εναλλακτικά, χάνεις ό,τι πολυτιμότερο έχεις σε μια εξωτικής ομορφιάς μουνάρα(Γιαπωνέζα, Βραζιλιάνα, Ταϊλανδέζα, Εσκιμώα, διαλέγεις και παίρνεις. Τώρα, το πόσο πιθανόν είναι να βρεις τέτοιο φρούτο στο Βαρδάρη π.χ., είναι μια άλλη ιστορία). Τρως όλο σου το χαρτζιλίκι σε αυτήν για τους επόμενους Υ μήνες, μέχρι που μετακομίζει. Κλαψ...

ΝΟΜΟΣ 10: Το Πρώτο Καλοκαίρι Μετά Το Λύκειο, Πριν Το Πανεπιστήμιο/Εξωτερικό Για Σπουδές/Στρατό/Δουλειά, Μακριά Από Τους Γονείς. Ουιωωωω!

Η καφροπαρέα σου(δωρεάν συμβουλή προς τις αναγνώστριες: όλες οι αντροπαρέες είναι καφροπαρέες)πάει για πρώτη φορά όλη μαζί για διακοπές, χωρίς ίχνος γονέα, σε κάμπινγκ/δωμάτια/νησί. Μόλις αποβιβάζονται στο δύσμοιρο τόπο αρχίζουν να μπεκροπίνουν σαν το Σύμπαν να έχει μια μέρα ζωής ακόμα, και να καφρίζουν. Άμεσο συνακόλουθο: οι πιθανότητες να βρουν γκόμενα ελαττώνονται προοδευτικά. Αν υπάρχει κανένας τσάκαλος και προσεγγίσει καμία, αυτό αποτελεί σαφέστατα εξαίρεση και επικροτείται θερμά από τους υπόλοιπους. Αν μάλιστα στη διάρκεια των διακοπών αρχίζει και τρώει το μυδοπίλαφο, αρχίζοντας προοδευτικά από το πιλάφι και παλεύοντας με νύχια και με δόντια για τον ΑΝ.ΣΚ.(ΑΝτικειμενικό ΣΚοπό), την Αυτού Μεγαλειότητα Το Μύδι, μέχρι να μαλλιάσει η γλώσσα του(κυριολεκτικά

και μεταφορικά), τότε αυτομάτως χρίζεται Ηγέτης των υπολοίπων. «Αρχηγέ, δώσε μας τα φώτα σου», και άλλα συναφή. Αν μάλιστα καταφέρει και φάει το Μύδι(για τα υπόλοιπα ούτε λόγος), ανεβαίνει στη σφαίρα του Άρχοντα. Μόλις η μεθυσμένη παρέα του μάθει τα ευχάριστα, τον σηκώνουν στους ώμους αλαλάζοντας «Είσαι και θα είσαι ο Πρωθυπουργός» και άλλα τέτοια ευχάριστα. Μόλις τελειώσουν αυτές οι διακριτικές εκδηλώσεις κοιτάνε δεξιά και αριστερά για να βρουν κανένα Μύδι και αυτοί, αλλά, όλως περιέργως, οι κοπέλες δεν τους κοιτάζουν ή τους κοιτάνε και κλαίνε από τα γέλια. Οι οιωνοί είναι εναντίον τους...

ΝΟΜΟΣ 11: Πρώτη Μέρα Στο Πανεπιστήμιο

Στην πρώτη σχολή που όλως τυχαίως μου έρχεται στο μυαλό, μηχανολόγων μηχανικών του Α.Π.Θ., όπου από τους 100 πρωτοετείς οι 10 είναι γυναίκες, από τις οποίες οι 5 βλέπονται, οι εξής 2. Όπου τα 90 καρτάλια θα τις βλέπουν σαν ξερολούκουμα και θα τις έχουν στα όπα όπα, γαμπιπσε τα. Σκατά, χειρότερα από το Λύκειο. Η συμπαιγνία εναντίον του λαού του Άρη συνεχίζεται, ενώ ο Σκηνοθέτης γελάει χαιρέκακα. Παρένθεση: αν τελείωσες Φιλοσοφική ή Γαλλική Φιλολογία(όπου η αναλογία αντρών/γυναικών είναι αντίστροφη)και δεν ήσουν gay για να τις έχεις φίλες, ΓΑΜΠΙΠΣΑΙ.

ΝΟΜΟΣ 12: Η Φίλη Που Γουστάρεις/Είσαι Καψούρης/Πεθαίνεις Για Αυτή

Oh yes. Σε όποια κι από τις τρεις διαβαθμίσεις κι αν ανήκατε/ανήκετε, η κατάληξη είναι γνωστή/κοινή για 99,999999999% των περιπτώσεων «Δε σε βλέπω ερωτικά»(το μόνο δεκτό), «Ο Ήλιος είναι ανάδρομος με τον Οφιούχο και ο προσωπικός μου αστρολάβος μου λέει πως δεν είναι κατάλληλη εποχή για να κάνω σχέση», «Αυτή την εποχή δεν ξέρω τι θέλω», «Είμαι μπερδεμένη», «Σκέφτομαι τον Άλλο», «Έχω περίοδο 365 μέρες το χρόνο», «Δε θέλω να ξαναμπώ σε σχέση τώρα/μόλις χώρισα/ θέλω να μείνω μόνη μου», «Με πέτυχες πάνω που ετοιμάζομαι να φύγω: για σπουδές Κουνταλίνι Γιόγκα στην Ινδία στον διάσημο (α)γγουρού Κθούλου/για να σώσω τις φάλαινες της θάλασσας της Ιαπωνίας από τους παράνομους φαλαινοθήρες/για να γίνω μέλος των Hell's Angels/για να μεταναστεύσω στη Ζουαζηλάνδη, όπου μου παρουσιάστηκε μια καταπληκτική ευκαιρία για δουλειά/για να γίνω μέλος μιας παραθρησκευτικής σέκτας στην Καλιφόρνια, όπου θα βρω τη Φώτιση/για να πάω στην Ολλανδία να δουλέψω σε coffee shop. Όταν με το καλό γυρίσω, θα σε πάρω τηλέφωνο». Αν πέσατε στο 0,000000001% που η κατάληξη είναι ευτυχής, παντρευτείτε τη φίλη. Αν θέλετε, γίνομαι εγώ

κουμπάρος. Μπορείτε όμως να σταματήσετε να διαβάζετε αυτό το κείμενο, δεν είναι για τα μούτρα σας.

ΝΟΜΟΣ 13: Η Κρίσιμη Στιγμή

Ναι, ναι, όλοι το περάσαμε. Κάποια στιγμή πρέπει να χάσεις ό,τι πολυτιμότερο έχεις. Βρίσκεις το κατάλληλο υποκείμενο(κοπέλα εννοώ)και μετά από την εννοούμενη περίοδο διαπραγματεύσεων(κοίτα μόνο μη λύσετε και το Μεσανατολικό)φτάνεις σε κάποιο μέρος που είστε γυμνοί και ετοιμάζεσαι να ανακαλύψεις τι είναι επιτέλους αυτό το Σαξ που όλοι λένε. Θα συμβούν τα εξής τινά:

Β) «Προφύλαξη;» Θα συμβούν τέσσερα τινά:

I) Δεν έχεις(ένα μναλό έχουμε, χειμώνα-καλοκαίρι).

II) Έχεις ένα και το βάζεις λάθος, αχρηστεύοντάς τις

III) Έχεις ολόκληρο πακετάκι, το αχρηστεύεις όλο.
IV) Έχεις ολόκληρο πακετάκι, στο τελευταίο προφυλακτικό τα καταφέρνεις και το βάζεις. Μόλις εισχωρήσεις στα ενδότερα, τελειώνεις. «Πρώτη φορά ωριμαστείς»

ΝΟΜΟΣ 14: Έχεις Σχέση: Ναι Σήμερα Το Πρωί Πού Το Ξέσπισε;

«Δε μπορώ να καταλάβω γιατί δε με αφήνει να πηγαίνω στο γήπεδο να κάνω επεισόδια με τα αλάνια, να μπεκροπίνω με τους κολλητούς, να βλέπω όλο το Τσάμπιονς Λίγκ, να τρώω σκόρδο/κρεμμύδι/παστούρμά, να πέρδομαι, να ρεύματι, να βλέπω αθλητικά, να κάνω κόντρες με το αμάξι/μηχανή, να οδηγάω σαν τρελός, να κάνουμε σεξ τρεις φορές τη μέρα, να καπνίζω τρία πακέτα την ημέρα, να κάνω καφρίλες, να παλιμπαιδίζω, να μπαίνω σε τσοντοσάιτ στο Ίντερνετ, να αυνανίζομαι, να φέρω καμιά πρώην να κάνουμε τρίο(αφού της είπα να φέρει καμιά φίλη της και δεν ήθελε ναούμ) Από την άλλη έχει κάτι τρελές απαιτήσεις, όπως το να πηγαίνουμε μαζί για ψώνια(αυτό παρέλειψε να το βάλει ο Δάντης στην Κόλασή του), να κάνουμε αγκαλίτσες μετά το σεξ πάνω που σε πιάνει εκείνος ο γλυκός ύπνος, να μιλάμε τρεις ώρες την ημέρα στο κινητό, να πηγαίνουμε στο Μέγαρο(Βοήθεια!), να μάθουμε λάτιν χορούς(ΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑ!!!!), να βγαίνουμε με τις φίλες της, να γνωρίσω τους γονείς της, να πάμε μαζί διακοπές. Στο τέλος

θα θέλει και να κάνουμε την Ακατανόμαστη λέξη που αρχίζει από Π ναούμ».

ΝΟΜΟΣ 15, Οικουμενικός:

ΑΝ Η ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΤΟ ΤΟΥ ΣΕΞ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ, ΤΟΤΕ ΤΟ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΤΟ ΤΟΥ ΣΕΞ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΤΡΕΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΛΚΟΟΛ

ΝΟΜΟΣ 16, Συνακόλουθο του 15:

Η καφροπαρέα αδέσμευτων αντρών βγαίνει με τις εξής προτεραιότητες πάντα: A) να πιει μέχρι να σκάσει B) να γαμπίπ.

Στις περιπτώσεις που αλλάζει η σειρά των προτεραιοτήτων έχουμε τέσσερα τινά:

- I) Δεν είναι καφροπαρέα
- II) Έχουν μεγαλώσει
- III) Έχουν βαρεθεί το ξίδι(δύσκολο)
- IV) Είναι παντρεμένοι

ΝΟΜΟΣ 17, Α Συνακόλουθο του 16:

Καμιά(σχεδόν)γυναίκα δε μπορεί να συναγωνιστεί 12 μπύρες ☺

ΝΟΜΟΣ 18, Β Συνακόλουθο του 16:

Δώσε βάση αναγνώστρια: Μετά τις 4 τα ξημερώματα, όλοι μα όλοι οι άντρες στο κλαμπ σκέφτονται ένα και μόνο ένα πράγμα. Για να το περιγράψω θα δανειστώ το στίχο ενός punk κομματιού, και φαντάσου τον σαν ένα ατέλειωτα επαναλαμβανόμενο μάντρα στα μεθυσμένα μιναλά των αντρών: «Ενά Ξερό Γαμήσι Θα γέμιζε Τη Νύχτα Μου».

ΝΟΜΟΣ 19, Αντιστροφή Του 15:

ΤΟ ΑΛΚΟΟΛ ΒΟΗΘΑΕΙ ΤΟΥΣ ΑΝΤΡΕΣ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΣΕΞ

Η απόδειξη του νόμου γίνεται μόνο με τη βοήθεια του παρακάτω παραδείγματος, στο οποίο θα καταδυθούμε σε μια αντροπαρέα, από την αρχή της μπεκρονύχτας μέχρι το τέλος της.

Μπύρα 1^η: Καλό κλαμπάκι ναούμ. Ωραία μουνάκια, χαβαλές, τι άλλο θέλεις.

Μπύρα 2^η: «Ρε μαλάκες, μήπως να την πέφταμε σε κείνη την παρέα από μουνάκια, είναι εδώδιμα».

Μπύρα 3^η: Μπλαμπλαμπλα και ξανα μπλαμπλαμπλα. και ξανα μπλαμπλαμπλα «Αχ, πρέπει να φύγουμε, η μια πρέπει να ταΐσει τα φυτά της, εγώ να ποτίσω τα ψάρια μου και η τρίτη να κοιτάξει τη συλλογή της από γραμματόσημα»

Μπύρες 4^η-7^η: «Μάγκες φάγαμε ήττα». «Άστες τις μαλακισμένες, ασχολείσαι κιόλας». «Γιατί πίνεις τόσο γρήγορα ρε μαλάκα;» «Ρε συ, με τόσο μπούρου μπούρου δίψασα»

Μπύρα 8^η: «Αμάν, μαλάκες, τι μουνιά είναι αυτά!» «Ναι ρε συ, αλλά έχουν κι εκείνη την Όχι Και Τόσο Όμορφη(διπλωματική διατύπωση)» «Αυτήν θα την πάρει ο Νώντας, σειρά του είναι» «Γαμπίπ το φελέκη μου γαμπίπ».

Μπλαμπλαμπλα και ξανα μπλαμπλαμπλα και ξανα μπλαμπλαμπλα «Αχ, πρέπει να φύγουμε, μας περιμένουν οι γκόμενοι σε ένα άλλο κλαμπ. Μην ανησυχείτε ούμως, θα κάτσει η Ο.Κ.Τ.Ο.»

Μη διατυπωμένες λεκτικά απαντήσεις: «Πες το ντε και μας ανησύχησες», «Ε, άμα είναι να κάτσει η Ο.Κ.Τ.Ο., εντάξει», «Σωθήκαμε», «Ζήτω»

Εδώ η Ο.Κ.Τ.Ο. παίρνει πρωτοβουλία και κερνάει την 9^η Μπύρα με δυο γύρες σφηνάκια Jack(μια γυναίκα που ξέρει την αξία του Jack είναι σοφή)τον αντίστοιχο Ο.Κ.Τ.Ο. της αντροπαρέας.

Μπύρα 10^η: Οι δυο Ο.Κ.Τ.Ο. ανακαλύπτουν πως έχουν κάποια κοινά σημεία(όπως το ότι είναι και οι δυο γκαβλωμένοι).

Μπύρα 11^η: Σπίτι σου, σπίτι μου ή κάπου αλλού;

Μπύρα 12^η: Πίνεται στο δρόμο

ΝΟΜΟΣ 20 ή ο 19 Από Την Άλλη Πλευρά:

ΤΟ ΦΙΛΙ ΠΟΥ ΜΕΤΕΤΡΕΨΕ ΤΟ ΒΑΤΡΑΧΟ ΣΕ ΠΡΙΓΚΙΠΟΠΟΥΛΟ ΉΤΑΝ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ 9 ΣΦΗΝΑΚΙΑ ΤΕΚΙΛΑ(Το 9 Είναι Και Ο Αριθμός Του Σατανά, Παρεμπιπτόντως)

Εδώ θα επιχειρήσω το αδιανόητο: να μπω στο μυαλό μιας γυναίκας. Θα το κάνω για χάρη της Επιστήμης.

1^ο σφηνάκι(κερασμένο φυσικά από το βάτραχο που ήρθε και μου έπιασε συζήτηση, τρομάρα του): Γαμπίπ τη γκαντεμιά μου, δε μπορούσε να ήταν εκείνος ο ψηλός, μελαχρινός, γεροδεμένος, γαλανομάτης;

2^ο σφηνάκι: Γαμπίπ τη γκαντεμιά μου, δε μπορούσε να ήταν εκείνος ο ψηλός, μελαχρινός, γεροδεμένος, γαλανομάτης;

3^ο σφηνάκι: Γαμπίπ τη γκαντεμιά μου, δε μπορούσε να ήταν εκείνος ο ψηλός, μελαχρινός, γεροδεμένος, γαλανομάτης;

4^ο σφηνάκι: Γαμπίπ τη γκαντεμιά μου, δε μπορούσε να ήταν εκείνος ο ψηλός, μελαχρινός, γεροδεμένος, γαλανομάτης;

5^ο σφηνάκι: Γαμπίπ τη γκαντεμιά μου, δε μπορούσε να ήταν εκείνος ο ψηλός, μελαχρινός, γεροδεμένος, γαλανομάτης;

6^ο σφηνάκι: Γαμπίπ τη γκαντεμιά μου, έφυγε ο ψηλός, μελαχρινός, γεροδεμένος, γαλανομάτης. Και τι μύτη είναι αυτή που έχει ο βάτραχος, κόβεις πατσά μ' αυτή.

7^ο σφηνάκι: Μμμμμ. Ξες τι λένε για τους άντρες με τη μεγάλη μύτη. Λες να διαπιστώσω αν ισχύει; Αν όχι, σηκώνομαι και φεύγω.

8^ο σφηνάκι: Δε γαμπίπ που δε γαμπίπ, δεν πας για ψάρεμα;

9^ο σφηνάκι: Θες να πάμε σπίτι σου να μου δείξεις τη συλλογή σου από πεταλούδες; (Αχ τι ετοιμάζομαι να κάνω η μαλάκω...)

ΝΟΜΟΣ 21: Η Φίλη Αυτής Που Θέλεις Να Την Πέσεις(Ο Νόμος Έχει Πολλαπλάσια Ισχύ Για Ντροπαλούς Άντρες Που Σπάνια Κάνουν Το Πρώτο Βήμα)

Είσαι μόνος σε ένα μαγαζί που δεν ξέρεις κανένα. Για να περάσεις την ώρα σου αποφασίζεις να κάνεις το πρώτο βήμα εσύ(ούτε θυμάσαι πότε το έκανες τελευταία φορά)και να κεράσεις σφηνάκια μια κοπέλα που γουστάρεις και τη φίλη της. Μόλις πιείτε τα σφηνάκια και ετοιμάζεσαι να πιάσεις στον πρόλογο την κοπέλα, αρχίζει ένας ασταμάτητος χείμαρρος ομιλίας από τη φίλη της. Η κοπέλα ούτε καν σε κοιτάει. Και το χειρότερο, η φίλη της λέει κάτι γκομενίστικες χαζομάρες στις οποίες το μόνο που προλαβαίνεις να απαντήσεις είναι το χαμόγελο του Τζόκερ.

ΝΟΜΟΣ 22: Αυτή Που Γουστάρεις Την Πέφτει Στον Κολλητό Σου Αντί Για Σένα

Μέρφυ γαμπίπσαι, όλα τα σκέφτηκες...

ΝΟΜΟΣ 23, Συνακόλουθο Του 22: Η Κολλητή Της Σου Την Πέφτει, Την Οποία Γουστάρει Ο Κολλητός Σου

Ουδέν σχόλιο.

ΝΟΜΟΣ 24, Αμεσο Συνακόλουθο Των 22 Και 23:

Πάντως, μια παρτούζα την έχετε. Άνετα. Το μόνο εμπόδιο είναι να τις πείσετε.

ΝΟΜΟΣ 25, Πιθανό Συνακόλουθο Του 24:

Λες να έχουμε ευτυχή κατάληξη και να ζευγαρωθείτε αμφότεροι; Όχι σε αυτό το γραπτό πάντως.

ΝΟΜΟΣ 26: Η Όμορφη Συμμαθήτρια Που Σε Γούσταρε Και Δεν Το Ήξερες Και Το Μαθαίνεις 10 Χρόνια Μετά

Σκέψου μόνο πόσοι «κόποι» σου δε θα πήγαιναν χαμένοι...

ΝΟΜΟΣ 27: Σου Την Πέφτει Για One Night Stand Μια Γκόμενα Που Δε Τη Βρίσκεις Σεξουαλικά Επιθυμητή

Αρχίζεις το αμπεμπαμπλομ και όπου κι αν καταλήξεις είσαι χαμένος.

ΝΟΜΟΣ 28: Σου Την Πέφτει Για One Night Stand ένας Μούναρος(Η Διαβάθμιση Είναι Μουνάκι, Μουνί, Μουνάρα, Μούναρος, Μούναρχος):

Σε πιάνει σφοδρό χέσιμο(για τις τουαλέτες του μαγαζιού ούτε λόγος).

ΝΟΜΟΣ 29, 2^{ος} Οικουμενικός: Πώς Η Στάση Του 69 Μέσα Στα Ιερά Δεσμά Του Γάμου Μετατρέπεται Σε 96

Η «Στάση του 96» είναι η Στάση Των Παντρεμένων και περιγράφεται ως «Πλάτη Με Πλάτη», συνοδεύεται δε από εκφράσεις του στυλ: «Είμαι κουρασμένος», «Μου πρήξανε τα φρύδια στη δουλειά», «Πάλι; Τον προηγούμενο μήνα δε το κάναμε;» / «Έχω περίοδο(Πάλι;)», «Έχω πονοκέφαλο», «Δεν έχω διάθεση», «Μου πρήξανε τα στήθη στη δουλειά», κ.ο.κ.

ΝΟΜΟΣ 30, Αναπόφευκτο Συνακόλουθο Του 29: Πώς Η Στάση Του 96 Μέχρι Τη 10^η Επέτειο Μετατρέπεται Στη Στάση Του Διαδρομάτου

Το Διαδρομάτο Σεξ συνίσταται στο ότι όταν πετυχαίνεις το έντερον ήμισυ στο διάδρομο(το μόνο μέρος του σπιτιού που μοιράζεστε), αρχίζει το καντήλιασμα: «Άντε γαμπίπ μωρή @##\$, γαμπίπ το ^%\$* σου» «Να πας να γαμπίπ ρε &\$^%, γαμπίπ το γαμπίπ το γαμπίπ σου».

ΝΟΜΟΣ 31: Η Πεθερά...

ΝΟΜΟΣ 32, 3^{ος} Οικουμενικός: Η Κάθοδος Του Πολύφημου

Ο νόμος συνίσταται στην ανοιχτή παλάμη του ανδρός σε οριζόντια θέση και περιγράφει την αμείλικτη ισχύ της βαρύτητας:

Ο αντίχειρας είσαι εσύ στην τρυφερή ηλικία των 15 ετών.

Ο δείκτης είσαι πάλι εσύ, 20 χρονών.

Ο μέσος στα 30,

Ο παράμεσος στα 40 και

Ο μικρός στα 50

ΝΟΜΟΣ 33, Αμεσο Συνακόλουθο Του 32: Τα Πάντα Στη Ζωή Είναι Θέμα Προτεραιοτήτων

Γαμπίπτε γιατί χανόμαστε...Στο τέλος θα σου μαραθεί και ούτε να τον παίζεις δε θα μπορείς...

ΟΙ ΦΗΜΕΣ ΟΤΙ ΠΕΘΑΝΑ ΉΤΟ ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΕΣ

...απλώς έπαιρνα έναν υπνάκο ;-)

Πάνας

- 5 ΚΟΙΤΑΩ ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ...**
- 21 ΠΑΡΟΝ ΜΕΛΛΟΝ ΠΑΡΕΛΘΟΝ**
- 25 ΤΟ ΑΛΗΘΙΝΟ ΕΡΩΤΗΜΑ**
- 29 ΟΛΕΣ ΟΙ ΨΥΧΕΣ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΠΟΥΛΗΜΑ**
- 33 ΤΑ ΓΙΔΙΑ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΤΟΝ ΤΡΑΓΟ**
- 37 Ο ΘΕΟΣ ΒΟΗΘΑΕΙ ΑΥΤΟΥΣ**
- 41 ΤΟ ΑΡΧΕΤΥΠΟ ΤΟΥ ΗΡΩΑ**
- 45 ΜΗΠΩΣ ΝΑ ΓΙΝΟΜΑΣΤΑΝ ΕΡΜΑΦΡΟΔΙΤΟΙ;**
- 49 ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΑ ΒΕΒΑΡΗΜΕΝΟΙ**
- 55 Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΒΟΛΗΣ ΟΔΗΓΕΙ ΣΤΟ ΠΑΛΑΤΙ ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ**
- 59 ΓΙΑΤΙ ΑΡΕΣΕΙ Η ΜΑΣΤΟΥΡΑ**
- 69 Ο ΚΑΦΕΣ ΕΧΕΙ ΠΑΡΕΝΕΡΓΕΙΕΣ**
- 73 ΑΝ ΉΜΟΥΝ ΛΕΜΜΙΝΓΚ**
- 77 ΝΑ ΘΥΜΗΘΩ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΑΣΩ**
- 81 ΚΡΑΤΑΩ ΤΟ ΜΥΑΛΟ ΜΟΥ ΑΠΑΣΧΟΛΗΜΕΝΟ**
- 85 ΕΝΑΝ ΟΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΤΡΕΛΑΣ**
- 89 ΠΡΟΣΓΕΙΩΘΗΚΑΝ ΕΞΩΓΗΝΙΟΙ ΣΗΜΕΡΑ**
- 95 ΠΕΡΙ ΧΟΥΛΙΓΚΑΝΙΣΜΟΥ**
- 101 HEAVY METAL IS THE LAW**
- 107 ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΜΟΔΑ;**
- 113 ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΜΑΓΕΙΑ**
- 119 Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΛΙΘΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΙΞΙΡΙΟ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΑΣ ΝΕΟΤΗΤΑΣ**
- 123 ΠΙΟΛΙΤΙΚΗ ΕΙΝΑΙ Η ΣΥΝΕΧΙΣΗ**
- 129 THE GREEK DREAM**
- 133 WE 'RE ALL LIVING IN AMERICA**
- 139 ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ**
- 143 ΔΙΑΦΩΝΩ ΜΕ Ο,ΤΙ ΛΕΣ...**
- 149 ΠΕΡΙ ΕΡΩΤΟΣ ΚΑΙ ΆΛΛΩΝ ΔΑΙΜΟΝΙΩΝ**
- 155 ΑΓΑΠΗ, Η ΑΓΝΟΤΕΡΗ ΜΟΡΦΗ ΤΗΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΝΑΡΚΙΣΣΙΣΜΟΣ**
- 159 Η ΑΠΑΡΧΗ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΗΣ ΕΙΝΑΙ Η ΕΝΕΛΙΞΗ**
- 163 Η ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΑΥΡΑΣ**
- 167 Ο ΦΥΛΑΚΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ**
- 171 Ο ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΣ ΔΑΙΜΟΝΑΣ**
- 175 Η ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗΣ**
- 179 ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΑΘΑΡΣΗΣ**
- 183 ΣΚΟΠΟΣ-ΘΕΛΗΣΗ-ΓΝΩΣΗ**
- 187 ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΑ ΚΕΝΤΡΑ ΔΥΝΑΜΗΣ**
- 191 ΑΣΤΡΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ**
- 197 Η ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΥ ΣΕ ΧΡΥΣΟ ή ΆΛΛΙΩΣ Η ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΣΕΦΙΡΩΘ ΚΑΙ Η ΑΠΑΡΗΣΗ ΤΩΝ ΚΛΙΠΩΘ**
- 201 ΤΑ 7 ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ 1**
- 205 ΚΑΤΑΡΓΗΣΕ ΤΟ ΔΙΑΜΕΣΟ**
- 209 ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΥΩ ΣΤΟ ΘΕΟ**
- 213 ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΙΗΣΟΥ ΔΕΣΜΩΤΗ**
- 219 ΞΥΠΝΑ**
- 223 ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ ΜΕΡΦΥ ΓΙΑ ΤΟ ΣΕΞ**
- 237 ΟΙ ΦΗΜΕΣ ΟΤΙ ΠΕΘΑΝΑ ΉΤΟ ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΕΣ**